An. et vol. XXXXII 14 Aprilis - 1 Maii 1950 (Ser. II, v. XVII) - N. 5-6

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

Conto corrente con la Posta

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XII: In solemni Canonizatione, B. Aemiliae de Rodat, p. 321 – Sacra Consistoria, p. 273 – Homiliae, p. 279, 322 – Constitutio Apostolica, p. 282 – Litterae Apostolicae, p. 284, 324 – Epistulae, p. 294 – Allocutio, p. 302.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis*: Decreta, p. 307 – *S. C. pro Ecclesia Orientali*: Decretum, p. 309 – *S. Congregatio Concilii*: Decretum, p. 330 – *S. C. de Propaganda Fide*: Decreta, p. 320 – *S. C. Rituum*: Decreta in causis canonizationis Beatorum, p. 312, 331.

Acta Tribunalium: *S. R. Rota*: Sententiae et Decreta a. 1949, p. 335. Citationes edictales, p. 318, 368.

Diarium Romanae Curiae: Udienze solenni – S. C. dei Riti: Congregazioni varie – Necrologio, pp. 319-320.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · L

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano

Administratio:
Libreria Editrice Vaticana

Pretium annuae subnotationis: In Italia, Lib. 800
In Europa, Lib. 2000; extra Europam $ 4

Pretium unius fasciculi: In Italia, Lib. 75
In Europa, Lib. 180; extra Europam $ 0,35

Libraria Vaticana subnotatoribus fasciculos Commentarii mittere potest etiam via aërea, charta indica impressos.

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXXXII, n. 5 – 14 Aprilis 1950)

ACTA PII PP. XII

SACRA CONSISTORIA

I

CONSISTORIUM SECRETUM

(die 14 Martii 1950)

PAG.

I. Camerarius Sacri Collegii 273
II. Provisio Ecclesiarum 273
III. Relatio causarum 276
IV. Postulatio Palliorum 276

II

CONSISTORIUM PUBLICUM

Solemnis peroratio causarum Canonizationis Beatorum ac Beatarum . . . 276

III

CONSISTORIUM SEMIPUBLICUM

(die 27 Martii 1950)

Allocutio 278

HOMILIA

Intra Missarum sollemnia in die Paschatis. – 9 Aprilis 1950 279

CONSTITUTIO APOSTOLICA

DE TUKUYU (Mbeyaënsis). *Merito ad potiorem.* – Praefectura Apostolica de Tukuyu in Vicariatum Apostolicum evehitur nomine « Mbeyaënsem ». – 14 Iulii 1949 282

LITTERAE APOSTOLICAE

I. « *Flores apparuerunt* ». – Basilicae Minoris dignitate ac titulo decoratur abbatiale Templum Floriacense, in honorem S. Benedicti abbatis Deo dicatum, in oppido « Saint-Benoît-sur-Loire » intra fines Aurelianensis dioecesis exstans. – 8 Iulii 1949 . . 284
II. *Providentissimi.* – Sanctus Michaël Archangelus praecipuus apud Deum Patronus totius Italicae publicae disciplinae ac securitatis tuendae administrationis declaratur. – 29 Septembris 1949 286
III. *Veteres Europae.* – Beata Virgo Maria, « Virgo fidelis » appellata, totius militaris italici coetus, quem « Arma dei Carabinieri » vocant, patrona caelestis praecipua declaratur. – 11 Novembris 1949 288
IV. *Dei sapientiam.* – Venerabilis Dei Famula Paula Elisabeth, in saeculo Constantia Cerioli vidua Buzecchi-Tassis, Instituti Bergomensis a Sacra Familia fundatrix, beata renuntiatur. – 19 Martii 1950 290

EPISTULAE

PAG.

I. *Quattuor ante.* – Ad Revmum P. Ephraem Blandeau, Hospitalarii Ordinis a S. Ioanne de Deo Moderatorem Generalem, quarto elapso saeculo ab obitu eiusdem Ordinis Conditoris. – 15 Februarii 1950 294
II. *Duobus elapsis.* – Ad Excmum P. D. Caesarem Buccoleri, Archiepiscopum Mutinensem: altero evoluto saeculo ab obitu Ludovici Antonii Muratori. – 15 Februarii 1950 296
III. *Ex litteris.* – Ad Revmum P. D. Maurum De Caro, Sanctissimae Trinitatis Cavensis Abbatem, nono impleto saeculo ab obitu S. Alferii Abbatis. – 24 Februarii 1950 300
IV. *Singularem animi.* – Ad Excmum P. D. Angelum Iosephum Roncalli, Archiepiscopum tit. Mesembrianum ac Nuntium Apostolicum in Gallia, vicesimumquintum annum sui episcopatus feliciter celebraturum. – 9 Martii 1950 301

ALLOCUTIO

Ad parochos Urbis et concionatores sacri temporis quadragesimalis. – 2 Martii 1950 302

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Salisburgensis-Linciensis.* – Decretum. De mutatione finium dioecesium. – 10 Decembris 1949 307
II. *S. Martini in Monte Pannoniae - Veszprimiensis.* – Decretum. De mutatione finium. – 1 Februarii 1950 . . 308

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

Decretum. De finibus Vicariatus Aegypti. – 16 Decembris 1949 309

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. *De Kodok* (Malakalen.). – Decretum. Praefectura Apostolica de Kodok deinceps « Malakalensis » appellabitur. – 14 Iulii 1949 310
II. *De Urundi* (Kitegaënsis). – Decretum. Vicariatus Apostolicus de Urundi deinceps « Kitegaënsis » appellabitur. – 14 Iulii 1949 311

(sequitur pag. III)

An. et vol. XXXXII 14 Aprilis 1950 (Ser. II, v. XVII) - N. 5

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XII

SACRA CONSISTORIA

I

CONSISTORIUM SECRETUM

Feria quinta, die XVI mensis Martii anno MCML, in consueta Aula Palatii Apostolici Vaticani fuit *Consistorium secretum*, cuius acta ex ordine referuntur.

I - CAMERARIUS SACRI COLLEGII

Reverendissimus Cardinalis Massimi detulit ac reddidit perulam Sacri Collegii S. R. E. Cardinalium Beatissimo Patri, qui eam tradidit Reverendissimo Cardinali Canali, pro hoc anno ipsius Sacri Collegii Cardinalium Camerario.

II - PROVISIO ECCLESIARUM

Postea Ssmus sequentes proposuit Ecclesias:

Cathedralibus Ecclesiis Rubensi et Bituntinae praefecit Exc. P. D. Aurelium Marena, hactenus Episcopum titularem Lampsacenum.

Cathedrali Ecclesiae Brittinoriensi R. D. Marium Bondini, Antistitem Urbanum et Parochum ecclesiae S. Mariae in Planta, in civitate Foroliviensi.

Titulari episcopali Ecclesiae Messeniensi R. D. Iacobum Cannonero, canonicum Capituli cathedralis Aquensis et professorem theologiae dogmaticae in Seminario eiusdem dioecesis, quem constituit Coadiutorem Exc. P. D. Humberti Rossi, Episcopi Astensis.

Insuper alios per Apostolicas sub plumbo Litteras iam renunciatos sacrorum Antistites publicavit, videlicet:

ARCHIEPISCOPOS:

Neapolitanum in Pisidia, Petrum Sigismondi, Delegatum Apostolicum in Congo Belgico.

Nominis Iesu, seu Caebuanum, Iulium Rosales, iam Episcopum Tagbilaranum.

Thessalonicensem, Alphonsum Castaldo, iam Episcopum Puteolanum, Coadiutorem Emi P. D. Alexii S. R. E. Cardinalis Ascalesi, Archiepiscopi Neapolitani.

Maroneum, Franciscum Jachym, Coadiutorem Emi P. D. Theodori S. R. E. Cardinalis Innitzer, Archiepiscopi Vindobonensis.

Ternobenum, Antonium Samorè, Nuntium Apostolicum in Republica Columbiana.

Phullitanum, Paschalem Mores, iam Episcopum Nuscanum.

Bosporanum, Iosephum Charbonneau, iam Archiepiscopum Marianopolitanum.

Burdigalensem, Paulum Mariam Richaud, iam Episcopum Valleguidonensem.

Caesariensem Philippi, ecclesia ad Archiepiscopalem pro hac vice evecta, Armandum Lombardi, Nuntium Apostolicum in Republica Venetiola.

Nicopolitanum ad Nestum, Carolum Confalonieri, iam Archiepiscopum Aquilanum.

EPISCOPOS:

Dicensem, Georgium Guibert, Auxiliarem Exc. P. D. Marcelli Lefebvre, Vicarii Apostolici de Dakar.

Podaliensem, Iosephum Domitrovitsch, Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Petri Massa, Praelati Nullius Fluminis Nigri.

Pinarensem, Candidum Rada Senosiain, iam Episcopum Sancti Caroli Ancudiae.

Coimbatorensem, Saverimuthu Muthappau.

De Vijayapuram, Ioannem Ambrosium Abasolo y Lecue.

Diensem, Aloisium Ambrosium Magliacani, Vicarium Apostolicum Arabiae.

Sassuritanum, Petrum Leclerc, Vicarium Apostolicum de Bamako in Sudan Gallico.

Giufitanum, Ioannem Theunissen, Vicarium Apostolicum Shirensem.

Girensem, Ludovicum Prosperum Durand, iam Episcopum Ientaevensem.

Hermopolitanum, Paulum Nousseir.

Zenobiensem, Patricium Skinner, Auxiliarem Exc. P. D. Eduardi Patricii Roche, Archiepiscopi S. Ioannis Terrae Novae.

Campifontis, Christophorum Weldon.

Carolopolitanum, Ioannem Russell.

Trentonensem, Georgium Gulielmum Ahr.

Wigorniensem, noviter erecta dioecesi, Ioannem Iosephum Wright, iam Episcopum Aegeaensem.

Sozusenum in Palestina, Antonium Mendonça Monteiro, Auxiliarem Exc. P. D. Augusti Alvaro Da Silva, Archiepiscopi S. Salvatoris in Brasilia.

Sozopolitanum in Haemimonto, Petrum Chi, Vicarium Apostolicum de Buichu.

Regiensem, Marcellum Daubechies, Vicarium Apostolicum de Bangueolo.

Zeugmatensem in Syria, Ioannem Mc Eleney, Vicarium Apostolicum Jamaicae.

Cauriensem, Emmanuelem Llopis Iborra.

Ibusensem, Antonium Cardona Riera, iam Episcopum Chersonensem in Creta.

Civitatensem, Iesum Enciso Viana, iam Episcopum Elusanum.

Barbastrensem, Arthurum Tabera Araoz, iam Episcopum Lyrbitanum.

Ceaensem, Iosephum Clementem Maurer, Auxiliarem Exc. P. D. Abelis Isidori Antezana y Roias, Archiepiscopi Pacensis in Bolivia.

Sitifensem, Andream Parenty, Auxiliarem Exc. P. D. Victoris Ioannis Perrin, Episcopi Atrebatensis.

III - RELATIO CAUSARUM

Revmus Cardinalis Clemens Micara, Praefectus S. Congregationis Sacrorum Rituum, impetrata Beatissimi Patris venia, sermonem habuit de vita et miraculis Beatorum Antonii Mariae Claret, Archiepiscopi Traianopolitani, Fundatoris Congregationis Missionariorum Filiorum Immaculati Cordis B. Mariae Virginis et Vincentii Mariae Strambi, Episcopi Maceratensis et Tolentini, e Congregatione Passionis, Confessorum; necnon Beatarum Mariae Goretti, Virginis et Martyris, ac Mariae Gulielmae Aemiliae De Rodat, Fundatricis Instituti Religiosarum a Sacra Familia, et Mariae Annae a Iesu de Paredes, Virginum: ac recensuit acta quae, in causa Beatificationis et Canonizationis eorumdem Beatorum ac Beatarum, Sacrorum Rituum Congregatio, praevio accurato examine, admittenda ac approbanda censuit.

Relatione expleta, Ssmus Dominus Noster Revmorum Patrum Cardinalium singillatim suffragia exquisivit et singuli Patres Cardinales sententiam suam aperuerunt.

IV - POSTULATIO PALLIORUM

Deinde per Procuratores Postulatio Palli facta est pro Ecclesiis Metropolitanis: *Nominis Iesu* seu *Cebuanae* et *Burdigalensis*.

II

CONSISTORIUM PUBLICUM

Subinde, in eadem aula Consistoriali, fuit *Consistorium publicum* pro solemni peroratione Causarum Canonizationis Beatorum Antonii Mariae Claret, Archiepiscopi Traianopolitani, fundatoris Congregationis Missionariorum Filiorum Immaculati Cordis B. M. V. et Vincentii Mariae Strambi, Episcopi Maceratensis et Tolentini, e Congregatione Passionis, Confessorum, necnon Beatarum Mariae Goretti, Virginis et Martyris, Mariae Gulielmae Aemiliae De Rodat, fundatricis Instituti Religiosarum a Sacra Familia et Mariae Anna a Iesu de Paredes, Virginum.

DD. Aloisius Philippus Re, Camillus Corsanego, Franciscus Xaverius Parisi, Paulus Guidi, Ioannes Baptista Ferrata, Sacrae Consistorialis aulae Advocati, respective retulerunt vitam, virtutes et miracula Beatorum, qui supra commemorati sunt, atque pro canonizatione de more institerunt.

R. P. D. Antonius Bacci, Apostolicarum Litterarum ad Principes Secretarius, stans a sinistro pontificii Solii latere, DD. Advocatis in genua provolutis Sanctitatis Suae nomine his verbis respondit:

« Si nullo non tempore opportunum est sanctitatis exempla ad imitandum proponere, id addecet omnino Anno vertente Sacro, dum omnes non modo ad nostras proluendas animi labes, sed ad perfectioris etiam vitae formam in nosmet ipsos referendam invitamur. Causae autem, quas presse diserteque, ut soletis, egistis, praeclara in luce collocant excelsae virtutis specimina, in quae si homines intuentur, facere non possunt quin se vehementer excitatos sentiant ad horum Beatorum Caelitum vestigia, pro condicione cuiusque sua, alacriter sequenda.

De sacrorum Antistitibus agitur, qui turbulentissimis viventes temporibus, Dei Ecclesiaeque iura strenuo pectore vindicarunt commissumque sibi gregem per salutis pascua praelucendo allaborandoque duxerunt; ac praeterea de virginibus, quae superno enituere candore ceterisque animi ornamentis mirum in modum praeditae fuerunt; quarum quidem una, facto martyrio, angelicum suae innocentiae lilium profuso cruore sacravit. Multum igitur inde habet saeculum hoc nostrum, quod addiscat, veneretur, imitetur!

Quandoquidem autem iam omnia ad obrussam exacta fuere legitimeque probata, Augustus Pontifex postulationibus hisce vestris libentissime concedit. Cum tamen exoptet ut Apostolicae Sedis hac in re consuetudines atque instituta diligenter serventur, non ante est de singulis causis decretorium prolaturus iudicium, quam in Consistorio, ut aiunt, Semipublico, die XXVII huius mensis celebrando, eos sententiam rogaverit, qui ex translaticio more hac de causa convenerint.

Haec habebam, quae Summi Pontificis nomine auctoritateque vobis significarem ».

III

CONSISTORIUM SEMIPUBLICUM

Feria secunda, die XXVII mensis Martii a. MCML, in Palatii Apostolici Vaticani consueta Aula, *Consistorium semipublicum* habitum est de Canonizatione Beatorum Antonii Mariae Claret, Archiepiscopi, Fundatoris Congregationis Missionariorum Filiorum Immaculati Cordis B. M. V., et Vincentii Mariae Strambi, Episcopi, e Congregatione Passionis, Confessorum; necnon Beatarum Mariae Goretti, Virginis et Martyris, ac

Mariae Gulielmae Aemiliae De Rodat, Fundatricis Instituti Religiosarum a Sacra Familia, et Mariae Annae a Iesu de Paredes, Virginum.

Huic actioni Beatissimus Pater sic praefatus est:

VENERABILES FRATRES

Causae de Beatis Antistitibus Antonio Maria Claret ac Vincentio Maria Strambi, itemque de Beatis virginibus Maria Goretti martyre, Maria Gulielma Aemilia De Rodat ac Maria Anna de Paredes, in Sanctorum Caelitum numerum adscribendis, tam diligenter apud Consilium sacris tuendis ritibus actae fuere, ut certum omnino iam esse videatur eos sempiterna in Caelis perfrui felicitate, planeque esse dignos quibus sanctitatis honores decernantur. Celebrata praeterea fuere hac eadem super re Consistoria duo; alterum secretum, publicum alterum. Nihil aliud igitur superest, nisi ut ex Apostolicae Sedis more, vos omnes, quotquot hoc in amplissimo consessu adestis, singulos rogemus ut lumen consilii vestri menti Nostrae porrigatis. Faveatis igitur alius ex alio, pro vestrae dignitatis gradu, quid hac in re sentiatis, religiose Nobiscum communicare.

Exceptis adstantium suffragiis, Summus Pontifex haec addidit verba:

Laetamur admodum vos omnes una simul consentientes audire. Sciatis autem Nobis quoque in votis esse quinque hos Beatos Caelites ad summum sanctitudinis fastigium evectos declarare, cum id putemus non modo in Catholicae Ecclesiae honorem esse cessurum, sed christianis etiam cuiusvis ordinis fore valde frugiferum. Siquidem in comperto est id mortalium naturam ferre, ut eos praeclara optimaque exempla facilius ac vehementius ad virtutem trahant, quam ipsa evangelica praecepta.

Cum vero omnia iam rite perfecta sint, quae hisce in causis postulantur, statuimus ac decernimus sollemnes ejusmodi caerimonias per Anni Sacri decursum in Vaticana Basilica, Deo iuvante, peragere. Interea autem ut haec feliciter eveniant et

in Dei gloriam hominumque salutem plurimum conferant, una Nobiscum, Venerabiles Fratres, supplicibus Deo instare precibus ne desistatis.

De quibus omnibus ut acta iuridica conficerent, Dominis Consistorialis Aulae Advocatis rogantibus, adstantibus Protonotariis Apostolicis mandatum de more est.

HOMILIA SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

SOLLEMNI PASCHATIS DIE INTER MISSARUM SOLLEMNIA IN BASILICA VATICANA HABITA.

VENERABILES FRATRES, DILECTI FILII,

Dum Divinum Redemptorem, de triumphata morte resurgentem, venerabundi hodie commemoramus, illa menti Nostrae succurrit summae sapientiae plena Apostoli gentium sententia, de Christo scribentis: « Traditus est propter delicta nostra, et resurrexit propter iustificationem nostram ».[1] Is nempe suis cruciatibus libenter susceptis ac profuso ad mortem usque sanguine pretiosissimo peccata nostra expiavit, nosque a daemonis servitute redemptos in libertatem restituit filiorum Dei.

Cum autem a sepulcro victor ascendit, non modo Apostolorum ac nostram fidem aluit et confirmavit, non modo exemplo suo ad Caelum una secum nos contendere invitavit, ac glorioso refulgens corpore aliquid nobis ostendit sempiternae assequendae beatitatis, sed plena etiam effudit divina charismata sua, ac constitutae ab se Ecclesiae dedit ut omnes homines, qui traditis praeceptis volentes obtemperarent, superna gratia enutriret et ad novitatem vitae reduceret. Quamobrem, ut acute lucideque Doctor Angelicus animadvertit, « quantum.. ad efficientiam, quae est per virtutem divinam, tam passio Christi, quam resurrectio est causa iustificationis... sed quantum ad exemplaritatem, proprie passio et mors Christi est causa remissionis culpae, per quam morimur peccato; resurrectio autem

[1] *Rom.*, IV, 25.

Christi est causa novitatis vitae, quae est per gratiam, sive iustitiam ».[2]

Nos igitur omnes, qui per elapsos dies, ac praesertim per sacram hebdomadam, Iesu Christi dolores angoresque pio recolentes animo ad eluendas animi labes et ad nostra abolenda peccata peculiari modo excitabamur — quae quidem causa fuere divinae Redemptionis — hodie, in hac superna Paschatis luce effusaque laetitia, ad illam vocamur redintegrationem renovationemque vitae, ad quam ipsa celebrata mysteria suavissime nos alliciunt. Mysticum Iesu Christi corpus sumus; quo igitur processit gloria Capitis, eo spes vocatur et corporis. « Quomodo Christus resurrexit a mortuis..., ita et nos in novitate spiritus ambulemus ».[3] Ac quemadmodum « Christus resurgens ex mortuis, iam non moritur, mors illi ultra non dominabitur »,[4] ita nos exemplo eius permoti eiusque gratia aliti, non modo deponamus « veterem hominem, qui corrumpitur secundum desideria erroris »,[5] sed etiam « renovemur spiritu mentis nostrae, et induamus novum hominem, qui secundum Deum creatus est in iustitia et sanctitate veritatis ».[6]

Haec pulcherrimae Apostoli gentium sententiae hortationesque paschalibus hisce Anni Sacri sollemnibus peculiarissimo modo opportuna videntur, dum universi terrarum orbis christiani — spiritualibus reseratis Ecclesiae thesauris — non solum ad sua expianda peccata, non tantum ad perfectioris vitae formam revocantur, sed ad efficiendum etiam pro viribus ut ceteri omnes, ablutis culparum labibus ac depositis erroribus praeiudicatisque opinionibus, ad Eum volentes libentesque accedant, qui unus via est, veritas et vita.[7] Animadvertant omnes serenam esse non posse tranquillitatem animis, non populis, non gentibus, nisi omnia recto illo ordine componantur, qui ex evan-

[2] *Sum. Theol.*, III, q. 56, a. 2, ad quartum.
[3] *Rom.*, VI, 4.
[4] *Rom.*, VI, 9.
[5] *Ephes.*, IV, 22.
[6] Cf. Ibidem, 23, 24.
[7] Cf. Ioann., XIV, 6.

gelicis praeceptis oritur, divinaque gratia confirmatur ac refovetur.

Quod Christus Apostolis ait, meditentur: « Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis; non quomodo mundus dat, ego do vobis ».[8]

Quot crimina, quot discordiae, quot caedes ac bella — ut summa cum tristitia experiundo novimus — ex eo profecta sunt, quod homines rectum illud dereliquerunt iter, quod Divinus Redemptor suae lucis fulgore ostendit suoque profuso sanguine sacravit. Ad illud igitur est privatim, publice regrediendum. Atque intenta considerandum est mente solidam non posse pacem Civitates moderari, nisi primum civium animos temperet ac dirigat. Oportet igitur turbidos pravosque appetitus fortiter cohibere, illosque obedientes facere rationi, rationem autem Deo divinaeque legi. Hac de re optime quidem, quamvis ethnicus, nos docet summus Romanus orator: « His... perturbationibus, quas in vitam hominum stultitia quasi quasdam furias immittit atque incitat, omnibus viribus atque opibus repugnandum est, si volumus hoc, quod datum est vitae, tranquille placideque traducere ».[9] Horum autem « malorum in una virtute posita sanatio est ».[10] Vigeat igitur in animis, efflorescat in domestico convictu, triumphet in civili societate christiana virtus, ex qua solummodo sperare licet illam morum renovationem ac rectam ordinatamque rerum publicarum instaurationem, quae in bonorum omnium est votis. Christus, ut probe nostis, non tantum — quod philosophi faciunt — virtutem nos docet, sed ad eam etiam operose adipiscendam suo exemplo nos admonet, superna gratia sua voluntatem nostram roborando excitat, ac caelestis felicitatis proposito praemio, nos allicit ac permovet. Si eum omnes sequantur, interna illa serenitate frui possunt, quae gaudii perfectio est,[11] etiamsi de-

[8] Ioann., XIV, 27.
[9] Cic., *Tusc.* III, c. 11.
[10] Ibidem, IV, c. 15.
[11] Cf. S. Thom., *Sum. Theol.*, I-II, q. 70, a. 3.

beant angustias, insectationes, hominumque iniustitiam tolerare; nam iisdem illud continget, quod Apostolis quondam evenit, qui « ibant gaudentes a conspectu concilii, quoniam digni habiti sunt pro nomine Iesu contumeliam pati ».[12]

Ac praeterea, si reapse omnes hac interna veri nominis pace potiantur, quae divina lege innititur divinaque gratia alitur, tum procul dubio illa etiam, quae est « ordinata concordia » [13] — restinctis odiis, sedatis cupidinibus, ac meliore divitiarum distributione ex iustitiae caritatisque rationibus peracta — civium ordinibus, populis ac gentibus feliciter oriri potest.

Id Nos a Divino Redemptore, quem hodie e devicta morte resurgentem recolimus, supplicibus imploramus precibus, dum vobis, Venerabiles Fratres ac dilecti filii, pulcherrima illa Apostoli gentium repetimus verba, huic sollemni diei apprime consona: « Gaudete, perfecti estote, exhortamini, idem sapite, pacem habete, et Deus pacis et dilectionis erit vobiscum.[14] Amen.

CONSTITUTIO APOSTOLICA

DE TUKUYU
(MBEYAËNSIS)

PRAETECTURA APOSTOLICA DE TUKUYU IN VICARIATUM APOSTOLICUM EVEHITUR NOMINE « MBEYAËNSEM ».

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Merito ad potiorem dignitatis gradum Apostolica Sedes evehere satagit quamvis inter infideles gentes enascentem Ecclesiam, in qua catholica res haud modicum susceperit incrementum.

Quod quidem laeto animo accepimus obtinuisse Praefecturam Apostolicam de Tukuyu in Africa Orientali Britannica per sedulas, Deo favente, Societatis Missionariorum Africae sodalium curas, quibus Missio illa concredita est.

[12] *Act. Ap.*, V, 41.
[13] S. Aug., *De Civ. Dei*, l. XIX, c. 13.
[14] *II Cor.*, XIII, 11.

Itaque, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, certa scientia ac de apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, Apostolicam Praefecturam illam, iisdem servatis finibus, in Vicariatum Apostolicum extollimus, erigimus et constituimus. Quum vero illius Ordinarius in *Mbeya* urbe residere debeat, propterea Vicariatus ipse *Mbeyaënsis* appellatione posthac vocabitur.

Missionarii vero qui usque adhuc illic tam sollerter adlaborarunt, etiam in posterum ibidem adlaborare pergent, ad Nostrum tamen et Apostolicae Sedis beneplacitum.

Novo igitur huic Mbeyaënsi Vicariatui Apostolico eiusque pro tempore Vicariis Apostolicis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceteri per orbem Vicariatus eorumque Praesules iure communi fruuntur, eosdemque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia uti supra disposita et constituta, rata ac valida esse et fore volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce praesentibus haberetur ostensis.

Nemini autem hanc paginam evectionis, erectionis, constitutionis, mutationis, commissionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero id ausu temerario attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo quadragesimo nono, die quartadecima Iulii mensis, Pontificatus Nostri anno undecimo.

Pro S. R. E. Cancellario

F. Card. MARCHETTI SELVAGGIANI
S. Collegii Decanus.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praefectus.

Franciscus Hannibal Ferretti, *Proton. Apost.*
Albertus Serafini, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LXXVIII, n. 2. – Al. Trussardi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

BASILICAE MINORIS DIGNITATE AC TITULO DECORATUR ABBATIALE TEMPLUM FLORIACENSE, IN HONOREM S. BENEDICTI ABBATIS DEO DICATUM, IN OPPIDO « SAINT-BENOÎT-SUR-LOIRE » INTRA FINES AURELIANENSIS DIOECESIS EXSTANS.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — « Flores apparuerunt in terra »: divinitus inspirata haec verba ad ditissimam illam Galliae regionem, Aurelianensem scilicet, apud frugiferam Ligeris fluminis ripam, referri quodammodo possunt, ex quo Sancti Patriarchae Benedicti monachi, saeculo VII, prima iecerunt fundamenta parvi « Floriacensis » coenobii, parva itidem addita Cappella, cuius titularis ac Regina Deipara Virgo Maria erat, quam « flores rosarum » et « lilia convallium » circumdant, veluti mystice concinit Ecclesia. Labentibus postea annis humile ipsum coenobium celeberrima illa factum est monachorum domus, apud quam, inde ab eodem tempore, quaedam Sancti Benedicti Ossa, pie studioseque coluntur. Et reapse, mutato nomine Abbatialique quam maxima, saeculo XI, mire exaedificata Ecclesia, splendidissimi humanitatis et caritatis, non minus quam pietatis et sanctitatis, flores ibidem apparuerunt statimque viguerunt, non sine magno animarum emolumento. Ipsi enim monachi et divina liturgia et sacris humanisque litteris, in celeberrimis suis scholis traditis atque in Floriacensis bibliotheca asservatis, et insuper rusticis fabrilibusque operibus « fructus honoris et honestatis » ediderunt, nec non sui coenobii, coruscantis sideris instar, lucis radios late diffundere atque alere in finitimis regionibus contenderunt atque, impigerrimi Christi milites, numquam destiterunt per saecula contendere. Quibus omnibus inceptis, et spiritualibus et terrenis, fulcimen iugiter fuit, immo et incitamentum, Abbatialis ipsa Ecclesia, quae et ingenti mole et austera romanico-gothica arte confecta, munitissima Fidei arx, optatissimus Spei terminus, indeficiens Charitatis incrementum apud christianum populum illico apparuit constanterque permansit. Cuius historia variis Aurelianensis regionis ac populi, immo et fere totius Galliae, vicissitudinibus comitata est: tot enim eversiones, tot incendia, tot bella, tot haereticorum incursiones passa est Floriacensis Ecclesia, quot et populus illi subiectus, adeo ut arctissima inter monachos et fideles facta sint caritatis vincula. Quibus

gravissimis aerumnis, favente Deo divoque Benedicto opitulante, firmiter superatis, ad denuo aedificandam ac perficiendam affabreque ornandam Ecclesiam tanta alacritate tantoque studio ipsi per saecula adlaboraverunt, ut illa, e propriis cineribus quasi excitata, hominum rerumque iniurias soliditate sua provocare videretur. Quam quidem, anno MCCXVIII consecratam, Sanctus Bernardus a Claravalle suo sanctificavit adventu; Romani Pontifices sua praesentia pluries recreaverunt, suaeque ditaverunt liberalitate et Galliarum Reges, quibus carissima fuit, et nonnulli Abbates Commendatarii, quos inter, peculiaribus artis operibus ibi confectis, memoratu dignus Cardinalis ille a « Richelieu » videtur: proindeque Floriacensis Ecclesia in tantam venerat celebritatem tantamque, tum amplissimo et ornatissimo choro, tum altissima ala mediana, tum denique antiquissima crypta, omnium admoverat admirationem. Quibus ceterisque artis ornamentis mystica quaedam semper addita est oblectatio, quae animos ad caelestium rerum contemplationem tam dulciter suaviterque etiam nunc allicit, ut e longinquis quoque provinciis Christifideles, peregrinantium more, innumeri, Sancti Benedicti Reliquias veneraturi, pie sancteque illuc convenerint hodieque conveniant. Hisce denique nostris temporibus, anno praesertim MCMXLVII, quarto decimo nempe revoluto saeculo a beato Benedicti transitu, ad pristinum splendorem, Benedictinis Monachis post nefariam Gallicam eversionem tandem restituta, plaudentibus omnibus, Ecclesia ipsa revocata fuit. Quae cum ita sint, Dilectus Filius Emmanuel Caronti, Congregationis Casinensis a primaeva observantia O. S. B. Abbas Generalis, nomine proprio Consultorumque suorum, nonnullis Galliae Abbatibusque annuentibus ac plaudentibus, enixas Nobis adhibuit preces ut memoratam Floriacensem Abbatialem Ecclesiam ad dignitatem Basilicae Minoris benigne evehere dignaremur. Nos porro, insignibus pietatis, historiae artisque operibus, quibus ipsa prae ceteris eminet atque pollet, attente consideratis, exoptantes insuper ut magis magisque in dies spirituales a Christiano populo colligantur fructus, huiusmodi vota excipienda libenti censuimus animo. Audito igitur Venerabili Fratre Nostro Clemente S. R. E. Cardinali Micara, Episcopo Veliterno, Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, certa scientia ac matura deliberatione Nostra, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum, Floriacensem Ecclesiam Abbatialem, Deo in honorem Sancti Benedicti Abbatis dicatam, atque in oppido « Saint-Benoît-sur-Loire » v. nuncupato in Gallia positam, intra Aurelianensis dioeceseos fines, ad dignitatem et honorem *Basilicae Minoris* evehimus cum omnibus privi-

legiis et iuribus quae eidem titulo rite conveniunt. Contrariis quibuslibet minime obstantibus. Haec statuimus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, seu spectare poterunt, nunc et in posterum, plenissime suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VIII mensis Iulii, anno MCMXLIX, Pontificatus Nostri undecimo.

De speciali mandato Sanctissimi
Pro Domino Cardinali a publicis Ecclesiae negotiis.

GILDO BRUGNOLA
Officium Regens
Pontificiis Diplomatibus expediendis.

II

SANCTUS MICHAËL ARCHANGELUS PRAECIPUUS APUD DEUM PATRONUS TOTIUS ITALICAE PUBLICAE DISCIPLINAE AC SECURITATIS TUENDAE ADMINISTRATIONIS DECLARATUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Providentissimi Dei est, prout ipsa humana docet ratio et sacris confirmatur Chartis, mundum legibus regere et iustitiam ita inter homines inferre, ut boni malis arceantur, mali vero, custoditi, atque observati, sollicitati, numquam tamen libertate sua destituti, boni fiant, utque contingat « omnes homines salvos fieri », sic revelante Deo. De quo perenni bonum inter et malum dirimendo certamine Omnipotens Deus Sancto Michaëli Archangelo mandavit, cuius nomen « quis ut Deus? », sonat ac « fortitudinem Dei » exprimit et denotat. Ipsi enim, qui Angelicae militiae Dux ac Princeps est a Deo constitutus, tenebrarum Principi ac satellitibus eius resistere commissum fuit, tum eundem aeternum Dei inimicum e caelesti Paradiso expellendo et in profundum coniiciendo Infernum, tum Mulierem illam, quae « amicta sole, et luna sub pedibus eius, et in capite eius corona stellarum duodecim » in Apocalypsi apparet, non sine immani pugna defendendo, tum denique « animas suscipiendas » in Caelum strenue fortiterque servando, ad maiorem Dei gloriam. Haud aliter, ut bona

et ordinata dici possit atque caelesti Regno similis, accidit, in terrestri hac Civitate, in hominum scilicet societate, quae, ad iustitiam fovendam tuendosque bonos, robore ac fortitudine indiget legumque praesidiis fulcitur. Nil mirum proinde quod publicae disciplinae in Italia Praepositi, grave impensumque pro communi bono civiumque utilitate militum onus attente considerantes atque de eorum physica et spirituali tutela quam maxime solliciti, Sanctum Michaëlem Archangelum publicae securitatis gerendae apud Deum Patronum iugiter habuerint. Solent enim christiani Exercitus, ex vetusta ac laudabili consuetudine, Summis Pontificibus faventibus et confirmantibus, caelestes Patronos, qui in adversis rebus, immo et in periculis, omnes et singulos tueantur illisque exoptatam tribuant victoriam, sibi deligere atque adsciscere. Quos inter nullus, publicae securitati servandae aptior et magis consentaneus apparuit, quam caelestis ille Angelicae Cohortis Princeps, Michaël nempe Archangelus divina contra « tenebrarum potestates » cum sit fortitudine praeditus. Quae cum ita sint, Venerabilis Frater Carolus Albertus Ferrero di Cavallerleone, Archiepiscopus titularis Trapezuntinus, Ordinarius Militaris pro Italia, supra memorata vota excipiens, quo magis publicae disciplinae ac securitatis tutorum, sive Optimatum sive militum, spirituali bono ipsorumque contra civilium legum detractores praesidio consulatur, enixas Nobis preces adhibuit ut Sanctum Michaëlem Archangelum totius publicae securitatis tuendae Administrationis caelestem Patronum benigne declarare dignaremur. Nos porro, Romanorum Pontificum Decessorum Nostrorum vestigia prementes, ad augendam illorum, quos supra memoravimus, pietatem, ipsosque superno munimine et auxilio roborandos ac defendendos, huiusmodi votis precibusque annuendum perlibenti censuimus animo. Qua propter, audito Venerabili Fratre Nostro Clemente S. R. E. Cardinali Micara, Episcopo Veliterno, Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, certa scientia ac matura deliberatione Nostra deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum, *Sanctum Michaëlem Archangelum praecipuum* totius Italicae publicae disciplinae ac securitatis tuendae Administrationis *apud Deum Patronum* declaramus, facimus ac constituimus, omnibus et singulis liturgicis privilegiis atque honoribus adiectis, quae praecipuis Coetuum Patronis caelestibus rite competunt. Contrariis quibuslibet minime obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, seu spectare poterunt, nunc et in posterum, plenissime

suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum ex Arce Gandulphi, sub anulo Piscatoris, die XXIX mensis Septembris, in festo Sancti Michaëlis Archangeli, anno MCMXLIX, Pontificatus Nostri undecimo.

De speciali mandato Sanctissimi
Pro Domino Cardinali a publicis Ecclesiae negotiis

GILDO BRUGNOLA
Officium Regens
Pontificiis Diplomatibus expediendis.

III

BEATA VIRGO MARIA, « VIRGO FIDELIS » APPELLATA, TOTIUS MILITARIS ITALICI COETUS, QUEM « ARMA DEI CARABINIERI » VOCANT, PATRONA CAELESTIS PRAECIPUA DECLARATUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Veteres Europae exercitus, Christiana exardescente Fide eademque afflante, omnes virtutes, militum animos ad humanioris vitae cultum fortiter suaviterque efformantes, impense coluisse, nemo est qui ignoret. Quas inter, tamquam fundamentum ac principium, iugiter eminuit fulsitque constanter illa Fidelitatis virtus, per quam, Principi patriisque institutis arcte se voventes, milites ipsi suum proprium bonum communi postponere liberaliter scienterque malunt. Nec perditam aut obliteratam hisce vel nostris temporibus existimamus hanc Fidelitatis rationem; eademque, labentibus annis gravissimisque cum bellicis tum civilibus exortis eventibus eversisque saecularibus Institutis, integra ac firma in Patriae bonum et securitatem militum mansit Fidelitas. Fulgentissimum autem huius virtutis strenue praebuerunt exemplum Italici a publica tutela Milites, vulgo « Carabinieri » nuncupati, quippe qui, inde ab anno MDCCCXIV in Pedemontana regione ad tuendam Civitatem contra novatorum eversiones sapienter instituti, illud gentilicium dictum, quod « Nei secoli fedele » lingua sonat Italica, accepissent observanter fideliterque servaverint. Quo vero, inter tam varias rerum hominumque historicas vicissitudines, memorati Milites constantiores in munere permanerent eorundemque praecipua Fidelitatis virtus Altissimo Deo magis magisque inhaereret,

sacerdotes iisdem militibus addicti, Ordinario Militari pro Italia cohortante ac praeeunte, erga Beatissimam Deiparam Virginem Mariam, cui titulus « Virgo Fidelis », prout in Lauretanis Litaniis invocatur, impensam excitarunt pietatem. Qua profecto, haud sine spirituali emolumento, in ipsorum militum contuberniis per tabulas cum sculptas tum pictas elucente, Venerabilis Frater Carolus Albertus Ferrero di Cavallerleone, Archiepiscopus titulo Trapezuntinus, Ordinarius Militaris pro Italia, quem supra laudavimus, Romae, superiore anno, festo die Praesentationis Beatae Dei Genitricis Virginis Mariae in Templo, ipsam Virginem Mariam, cui nomen « Virgo Fidelis », tamquam eorum caelestem Patronam sollemniter proposuit ac declaravit. Primo autem elapso anno, supremi eiusdem Militiae Ductoris una cum Curionibus ceterisque Ductoribus, Optionum nec non omnium Militum enixis obsecundans votis, Praesul idem impensas Nobis deprompsit preces ut in Italicos Milites « Carabinieri » vulgo appellatos, Marialem hanc tutelam seu Patronatum benigne confirmare riteque declarare dignaremur. Idem insuper Antistes precibus Nos adiit ut, tum summae Mariae Virginis Deo devotionis, tum quoque eorundem Militum Cohortis, quae, novissimo per Africae etiam Orientalis plagas bello saeviente, supremo vitae sacrificio in loco « Qulqabert », eodem die, tota occubuit, ad memoriam pie sancteque recolendam, eo ipso die XXI mensis Novembris hoc festum quotannis liceret celebrari. Quibus omnibus mature perpensis, ne tanta Ductorum Militumque pietas congruenti careat praemio, immo ad ipsam fovendam magisque in dies erga Deum Eiusque Matrem augendam, ita ut unusquisque eorum, prout eadem Virgo Maria in suis tabulis indicare videtur, Deo Patriaeque sit « fidelis usque ad mortem », huiusmodi vota precesque excipienda libentissime censemus. Audito igitur Venerabili Fratre Nostro Clemente Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Micara, Episcopo Veliterno, Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, certa scientia ac matura deliberatione Nostra deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum Beatissimam Virginem Mariam, cui « Virgo Fidelis » titulus adicitur, totius Militaris Italici Coetus, quem « Arma dei Carabinieri d'Italia » vocant, praecipuam apud Deum *Caelestem Patronam* confirmamus, constituimus ac declaramus, omnibus et singulis honoribus et privilegiis liturgicis adiectis quae praecipuis Coetuum Patronis rite competunt, addita insuper facultate eiusdem festum in memoratorum militum contuberniis quotannis, die XXI mensis Novembris, celebrandi. Contrariis quibuslibet minime obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac per-

manere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent seu pertinere poterunt, nunc et in posterum, plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum ex Arce Gandulphi, sub anulo Piscatoris, die XI mensis Novembris, anno MCMXLIX, Pontificatus Nostri undecimo.

De speciali mandato Sanctissimi
Pro Domino Cardinali a publicis Ecclesiae negotiis

GILDO BRUGNOLA
Officium Regens
Pontificiis Diplomatibus expediendis.

IV

VENERABILIS DEI FAMULA PAULA ELISABETH, IN SAECULO CONSTANTIA CERIOLI VIDUA BUZECCHI-TASSIS, INSTITUTI BERGOMENSIS A SACRA FAMILIA FUNDATRIX, BEATA RENUNTIATUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Dei sapientiam valde a mundi prudentia abesse Gentium Doctor et Apostolus nos edocet, ad Corinthios primo scribens: « Sapientia... huius mundi, stultitia est apud Deum », et paulo antea: « Verbum... crucis pereuntibus quidem stultitia est; iis autem, qui salvi fiunt, id est nobis, Dei virtus est »; quod quidem ad Venerabilis Dei Famulae, cui Caelitum honores hodie sollemniter tribuere decrevimus, mirabilem vitam et bene facta referri sane videtur. Quae diligenter inspicientibus aperte clareque apparet quam alta in memoratis eisque divinitus inspiratis verbis lateat veritas: Deus solus fuit qui, praeter hominum exspectationem per asperas huius mundi semitas illius animam, ipso solo Deo imbutam ardentique claustralis vitae desiderio incensam, provide duxit multisque tentavit cruciatibus, antequam verae eiusdem divinae vocationis panderet viam; Deus insuper solus innumerabiles divitias, in unum iure hereditatio ab Ea congestas, in bonum animarum aeternaeque salutis opera sapienter convertit; Deus solus tandem per inexplicabile diuturnumque Suae Famulae sacrificium tot pueros puellasque, parentibus misere orbatos, salutifero affecit gaudio. Divina haec

ratio atque opera, magis elucent fiuntque clariores, si Venerabilis Dei Famulae, de qua hodie agitur, res gestas cum Sanctae Ioannae-Franciscae Frémiot de Chantal vita accuratius comparamus: utraque stirpis nobilitate praedita; utraque prius oboedientia sponsa ac dein sancta viduitate conspicua; utraque denique, spiritu et exemplis Sancti Francisci Salesii edocta, religiosarum sodalium Fundatrix. In Insubriae autem oppidulo vulgo « Soncino », intra Cremonensis dioecesis fines posito, sed Bergomensi agro propinquiore, anno supra millesimum octingentesimo decimo sexto, die duodetrigesima mensis Ianuarii, in pervigilio Sancti Francisci Salesii festivitatis, nata est Constantia e Comitibus Francisco Cerioli et Francisca Corniani, ipsaque die lustrali ac salutifera aqua abluta. Octavum agens annum, ad sacramentum Paenitentiae, plurimis pie effusis lacrimis, et paulo post ad Confirmationem et ad sacram Synaxim primum accessit, tanta pietate et puritate nec non demissi animi moderatione, ut Angelus videretur. Exinde, in paterna prius domo deinde in optimo monialium a Visitatione monasterio oppidi « Alzano Maggiore », in Bergomensium finibus, conformata sanctis exemplis et edocta institutis, « exsultavit ut gigas ad currendam viam » sanctitatis, quam post octo annos, studiorum curriculum feliciter emensa atque ad parentes revocata, numquam dereliquit. Quae vero tantas in corde suo disponebat spirituales ascensiones, ea, gratia Dei praeventa, oboedientiae victimam et hostiam se vovit, quum parentes Eius ad matrimonium aetate omnino impar Ipsam adegerunt. Quod si idem coniugium, sive ob nimis provectam viri aetatem eiusque magis in dies tenuiorem valetudinem, sive ob immaturam trium liberorum mortem, stultitia humanae potuit videri prudentiae, tamen apud Deum tantos edidit sanctimoniae fructus, tam heroice probavit virtutes, tantas denique attulit divitias easdemque in bonum animarum vertit, ut, Deo sic disponente, supernum appareret consilium, potius quam hominum commodum, seu arbitrium. Anno autem millesimo octingentesimo trigesimo quinto, Constantia Cerioli, undevicesimum annum agens, matrimonio iuncta fuit nobili viro Caietano Buzecchi-Tassis, senescenti viduo et universali heredi Teresiae Tassis Comitissae. Tres progenuit filios, iuvenili tamen aetate morte interceptos, quorum vero primus, Carolus, moribus ac pietate spectatissimus, usque ad decimum sextum aetatis annum vixit et, instante iam morte, novam maternitatem spiritualem eamque fecundissimam matri praedixit. Neque secus evenit. Namque, demortuo fere post vicesimum matrimonii annum coniuge, qui ei cunctas fortunas reliquit, Venerabilis Famula Dei, Petro Aloisio Speranza,

Episcopo Bergomensi, bo. me., hortante, magnum opus pro ruricolis puellis prius, postmodum pro pueris etiam, parentibus orbatis, in pago « Comonte » domi suae alendis et instituendis, nonnisi Deo confisa, humiliter sapienterque inchoavit. Exinde, emissis, anno millesimo octingentesimo quinquagesimo septimo, coram eodem Episcopo, tribus votis sibique impositis Paulae Elisabeth nominibus, sanctimonialis facta est et Instituti Bergomensis a Sacra Familia Fundatrix et Magistra. Voluit enim, afflante Deo, ut tum Sorores tum puellae puerique ad pietatem ac mores Nazarethanae Familiae conformarentur; voluit, Sancti Francisci Salesii suavitatem prae se ferens, ut omnes, rusticam agentes vitam, ad Deum magis magisque amandum et colendum permoverentur; voluit insuper, haud aliter ac monastica vivendi ratio antiquissima, ut omnes « laborem », a pia « orandi » consuetudine numquam seiunctum, impense diligerent. Quibus inhaerens doctrinis, plurimis superatis difficultatibus, Instituti « Regulam » seu « Directorium » perscripsit, quod Bergomensis Episcopus et Apostolica Sedes postea probaverunt. Gemina inde promanavit sodalitas, utraque ab Ipsa Dei Famula condita, altera pro puellis, pro pueris altera, quorum omnium Mater fuit ac spiritualis Parens. Attamen brevi tempore utramque est moderata : laboribus fracta potius quam aetate, ad extremum vitae ducta est. Die vicesima quarta mensis Decembris, anno millesimo octingentesimo sexagesimo quinto, quinquagesimo aetatis anno nondum expleto, in Bergomensi pago « Comonte », supremum diem obiit, pieque purissimam animam Deo reddidit. Sancta, nulla interposita mora, habita fuit, non solum a Sororibus suis et a pueris, sed etiam ab Episcopo Bergomensium, a Sacerdotibus et ab universo populo. Cum autem memoria Paulae Elisabeth Cerioli eiusdemque sanctitatis fama, Ipsa demortua, temporis decursu magis magisque in dies percrebrescerent, processibus ordinariis in Bergomensi Curia initis et de more confectis, penes Sacrorum Rituum Congregationem de Beatorum Caelitum honoribus Ipsi Servae Dei decernendis Causa agitari coepta est, ita ut, die decima quarta mensis Maii, anno millesimo nongentesimo undevicesimo, Benedictus Pp. XV, Decessor Noster, fel. rec., Introductionis Causae Decretum manu propria obsignaverit. Inquisitionibus iudicialibus Apostolicis in Famulae Dei vitam resque gestas ad Iuris normam expletis, ceterisque omnibus rite absolutis, Nosmet Ipsi, Decreto die secunda mensis Iulii anni millesimi nongentesimi undequadragesimi edito, Venerabilis Famulae Dei virtutes heroicum attigisse fastigium sancivimus. De duobus miraculis postea, quae, Ipsa intercedente, a Deo patrata ferebantur, quaestione suscepta, Decreto

edito die vicesima septima mensis Novembris superiore anno, Nos Ipsi de eorum veritate constare auctoritate Nostra declaravimus. Cum igitur esset de virtutum heroicitate deque miraculis prolatum iudicium, illud tantum supererat discutiendum, utrum Venerabilis eadem Dei Famula inter Beatos Caelites tuto recensenda foret. Hoc vero dubium propositum est a Venerabili Fratre Nostro Clemente Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Micara, Episcopo Veliterno ac Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, hodierno Causae Relatore, in Comitiis Generalibus, quae coram Nobis, die sexta mensis Decembris proxime elapso anno, habita sunt; omnesque qui aderant cum Patres Cardinales tum Sacrorum Rituum Officiales Praelati et Consultores unanimi consensu affirmative responderunt. Nos vero in tanti momenti negotio Nostram aperire mentem distulimus, donec a Patre luminum subsidium posceremus. Quod cum impense fecissemus, tandem die undecima mensis Decembris, Dominica tertia Sacri Adventus, anno millesimo nongentesimo undequinquagesimo, Eucharistico Sacro rite litato, accitis Venerabili Fratre Nostro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Episcopo Veliterno, Sacrae Rituum Congregationis Praefecto itemque Causae Relatore seu Ponente, atque Venerabili Fratre Alfonso Carinci, Seleuciensi in Isauria titulari Archiepiscopo eiusdemque Congregationis a secretis, nec non dilecto filio Salvatore Natucci, Sanctae Fidei Promotore Generali, auctoritate Nostra Apostolica, *Tuto* procedi posse ad sollemnem Venerabilis Dei Famulae Paulae Elisabeth Cerioli, Viduae Buzecchi-Tassis, Beatificationem ediximus. Quae cum ita sint, Instituti Bergomensis a Sacra Familia ab eadem fundati, nec non Episcopi, Cleri et fidelium Bergomensis dioecesis vota implentes, praesentium Litterarum vi atque Apostolica Nostra auctoritate, facultatem facimus ut Venerabilis Dei Famula Paula Elisabeth Cerioli, Vidua Buzecchi-Tassis, *Beatae* nomine in posterum nuncupetur, eiusdemque corpus ac lipsana, seu reliquiae, non tamen in sollemnibus supplicationibus deferenda, publicae Christifidelium venerationi proponantur, atque etiam eiusdem Beatae Imagines radiis decorentur. Praeterea eadem Nostra auctoritate concedimus ut de Illa quotannis recitetur Officium de Communi non Virginum cum lectionibus propriis per Nos approbatis, et Missa de eodem Communi cum Orationibus propriis per Nos pariter approbatis celebretur, iuxta Missalis et Breviarii Romani rubricas. Huiusmodi vero Officii recitationem Missaeque celebrationem fieri dumtaxat largimur in Cremonensi dioecesi, ubi Beata Ipsa orta est, et in dioecesi Bergomensi, in qua supremum diem obiit; itemque in templis ac sacellis ubique terrarum sitis,

quibus Institutum Bergomense a Sacra Familia utitur, ab omnibus fidelibus qui horas canonicas recitare teneantur; et, quod ad Missas attinet, ab omnibus Presbyteris ad templa seu sacella memorata, in quibus Beatae eiusdem festum agatur, convenientibus. Denique largimur ut sollemnia Beatificationis Venerabilis Paulae Elisabeth Cerioli, Viduae Buzecchi-Tassis, servatis servandis, in supradictis templis seu sacellis celebrentur, diebus legitima auctoritate designandis, intra annum postquam sollemnia eadem in Sacrosancta Patriarchali Basilica Vaticana fuerint peracta. Non obstantibus quibuslibet Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis ac Decretis de non cultu editis ceterisque contrariis. Volumus autem ut harum Litterarum exemplis, etiam impressis, dummodo manu Secretarii Sacrae Rituum Congregationis subscripta sint, atque eiusdem Congregationis sigillo munita, etiam in iudicialibus disceptationibus eadem prorsus fides adhibeatur quae Nostrae voluntatis significationi, hisce ostensis Litteris, haberetur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XIX mensis Martii, Dominica quarta in Quadragesima, anno MCML, Pontificatus Nostri duodecimo.

De speciali mandato Sanctissimi
Pro Domino Cardinali a publicis Ecclesiae negotiis

GILDO BRUGNOLA
Officium Regens
Pontificiis Diplomatibus expediendis.

EPISTULAE

I

AD REVM̃UM P. EPHRAEM BLANDEAU, HOSPITALARII ORDINIS A S. IOANNE DE DEO MODERATOREM GENERALEM, QUARTO ELAPSO SAECULO AB OBITU EIUSDEM ORDINIS CONDITORIS.

PIUS PP. XII

Dilecte fili, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Quattuor ante saecula, cum Conditor vester iam morti proximum se sentiret, vehementi caritate permotus ex lectulo surgens et in genua procumbens, Divini Redemptoris e cruce pendentis imaginem anhelanti pectori obstrinxit; atque, ita positus, placidissimo obitu ad Superum sedem evolavit. Tum, ut nostis, Ordinis vestri fundamenta tantummodo iacta

erant; atque exigua, quae supererat, sodalium manus, tanto orbata parente, animum despondere visa est. Atsi hominum incepta in adversis rebus saepenumero labant, atque interdum etiam misere corruunt, quae tamen sunt opera Dei, ut eius afflatu excitata fuere, ita praesentissimo auxilio eius suffulta, difficultates omne genus evincunt, novaque incrementa suscipiunt. Hoc, quod in universum Catholicae Ecclesiae historia monet, Ordinis quoque vestri annales luculenter docent. In praesens enim religiosa societas, quam Ioannes de Deo condidit, divina caritate alita feliciter succrevit, ac multarum Nationum fines praetergressa, magno cum miserorum atque aegrotantium solamine iam late se propagavit. Addecet igitur vos hodie, hoc eventum quater saeculare celebrantes, immortales Deo ob tot tantaque accepta beneficia grates agere; addecet praeclara Conditoris vestri exempla mente pia recolere, ut inde capiatis auspicia impulsionemque ad flagrantissimam eius in vosmet ipsos referendam caritatem ad eiusque benefica provehenda incepta. Ad christianam assequendam exercendamque virtutem non levia habuit ex indole ipsa sua, ut probe nostis, impedimenta, non paucas difficultates; debuit ipse quoque cotidiano nisu acerrimaque contentione sibi eam comparare: ita quidem ut, superna aspirante gratia adiutus atque invicta voluntate permotus, citatiore usque gradu progrediens, ad excelsae sanctitatis culmen perveniret; atque ita conformatus, quasi aegrotantium pauperumque angelus summa cum omnium admiratione efficeretur. Nostis pari modo qua suavi ratione omne genus miseriarum, infirmitatum angustiarumque pro viribus relevare contenderit. Ut erat nempe superno amore compulsus, non corporum solummodo morbis medebatur, non panem tantummodo famelicis, vestem nudis ac pannosis, hospitalem domum senibus ac derelictis, quantum poterat, largiebatur, sed eorum etiam animis caelestem lucem ac divina impertiebat solacia, eosdemque ad spem erigebat aeternae potiundae beatitatis. Hoc vobis sacra veluti hereditate reliquit. Contendite igitur imprimis, quod non dubitamus, ut vosmet ipsos christianis illis virtutibus exornetis, quibus Conditor vester tantopere enituit; ita enim poteritis, ut vobis profecto persuasum est, ceteris quoque prodesse, atque corpora non modo, sed animos etiam salutariter curare.

Haec sunt vota, dilecte fili, haec paterna omina, quae Nos, saecularium horum sollemnium opportunitatem nacti, pro vobis facimus, ac Deo supplicibus adhibitis precibus efficienda commendamus. Ac putamus vos Sacrum a Nobis indictum Annum nullo aptiore modo posse

transigere, quam si, ut fore confidimus, Ioannis de Deo Patris vestri exempla praeclarissima alacriore cotidie voluntate imitemini.

Caelestium interea munerum conciliatrix esto peculiarisque benevolentiae Nostrae testis Apostolica Benedictio, quam cum tibi, dilecte fili, cunctaeque religiosae sodalitati tuae, tum iis omnibus, qui in valetudinariis in ceterisque hospitalibus domibus sunt curis vestris concrediti, effusa caritate impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die XV mensis Februarii, anno MDCCCCL, Pontificatus Nostri undecimo.

PIUS PP. XII

II

AD EXCMUM P. D. CAESAREM BUCCOLERI, ARCHIEPISCOPUM MUTINENSEM : ALTERO EVOLUTO SAECULO AB OBITU LUDOVICI ANTONII MURATORI.

PIUS PP. XII

Venerabilis Frater, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Duobus elapsis saeculis, ex quo Ludovicus Antonius Muratori hac ex mortali vita ad aeternam migravit, non modo Vineola, oppidulum suum, non modo Mutina atque Italia omnis, non modo quotquot humanae doctrinae splendorem, una cum virtutis nitore coniunctum, reverenter, tanti viri memoriam celebrare cupiunt, sed maiore etiam titulo Catholica exoptat Ecclesia, quae sacerdotem suum dignissimum ad tam excelsum gloriae verticem communi aestimatione evectum laetabunda cernit. Is aetatem suam omnem ad extremam usque senectutem in veritatem indefatigabili labore pervestigandam insumpsit, probe noscens quidquid veri indagando attingitur, id veluti quoddam divinae mentis vestigium esse.

Atque historia praesertim « magistra vitae, nuntia vetustatis » (Cic., *De Orat.* II, 9) eum habet tam studiosum, sagacem diligentemque cultorem, ut novam reapse videatur hanc in gravem disciplinam rationem induxisse ad criticae artis normas severiore modo accommodatam. Plurima nempe antiquitatis scripta, quae in variis Italiae tabulariis vel omnino ignota ac neglecta, vel paucis tantummodo cognita iacebant, sedulo studio transcripsit, perspicaci iudicio notavit, atque in consonam seriem redacta typis edidit. Itaque ingentibus guttembergia arte operibus laboriose in lucem proditis, quibus tituli praeponuntur : « Rerum Italicarum scriptores », « Antiquitates Italicae medii aevi », « Novus thesaurus veterum inscriptionum » atque « Trattato delle antichità Esten-

si »; « ad res vicesque Italicas illustrandas tantam vim congessit monumentorum, ut nemo maiorem » (Leo XIII, Epist. *Saepenumero considerantes*, A. L., vol. III, pag. 269). Ex quorum quidem litterarum monumentorum fontibus uberes ipse imprimis latices hausit, quibus enutritus et alitus Italiae Annales vulgari eloquio conscripsit, opus sane magna laude dignum. Hisce autem in condendis tantae molis aedificiis, illas sibi proposuit normas, ac, quantum humana mens humanumque iudicium possunt, sedulo observavit, quas summus Romanorum orator hoc in genere rerum tradidit; hoc est « primam esse historiae legem, ne quid falsi dicere audeat; deinde ne quid veri non audeat, ne quae suspicio gratiae sit in scribendo, ne quae simultatis » (Cic., *De Orat.* II, 15). Severam siquidem animi indolem a natura sortitus, eam altioribus studiis, quae tantopere adamabat, diu noctuque vacans, severiorem etiam reddidit; ac, quemadmodum veritati, quae ei illuceret, eam apertam habebat, ita erroribus, fallaciis, assentationibus clausam. Potuit igitur hoc modo temperatum eius ingenium, sicut possunt mortales omnes, falli ac decipi: attamen a veri adulteratione, quam cognovisset, omnino abhorruit. Hac eadem de causa a turgida illa scribendi ratione refugiebat, tum invalescente, atque ab ampullis, a calamistris, a sexquipedalibus verbis, quae saepius in usu erant; ac sibi stilum, seu scribendi genus, effinxit quasi nudum, sed pressum, sed validum, sed perspicuum. Quamobrem facile evenit ut eius fama per Italiam ac subinde per Europam late manaret atque in dies percrebresceret, utque doctissimi viri ex variis Nationibus cum eodem epistularum commercio uterentur; quae quidem epistulae, ab eo datae, ac res multiplices pertractantes magnae saepenumero gravitatis, in quattuordecim distributae volumina iam in lucem prodiere.

Ex hac autem rerum gestarum scribendi ratione, a Ludovico Antonio Muratori invecta, non pauci illius temporis scriptores sumpserunt exemplum; atque alia multa ex tabulariis hauserunt documenta, quae quidem docte commentati sunt. Ac si postea, ob subsequentes publicarum rerum conversiones, huius generis studia haud parum remiserunt, cum tamen saeculo XIX iterum florere coeperunt, qui in ea incubuere auctores, quasi visi sunt renascenti Muratorianae arti se coniungere.

Quodsi Noster historica potissimum arte refulget, fere nulla tamen divina vel humana disciplina apertae atque versatili eius menti latuit, fere nulla ignota fuit; in omnesque incubuit diligentissime. Itaque de rebus etiam theologicis, philosophicis, moralibus, iuridicis ac vel physicis libros edidit non sine laude; atque ut erat sacerdotali animo prae-

stans ac vivida pietate flagrans, de liturgia etiam egit ac de divino cultu in populo provehendo moderandoque. In sacris tamen disciplinis, quamvis non communi esset doctrina praeditus, opinationes quasdam interdum patefecit, quae quidem minus rectae visae sunt. Verumtamen, cum esset Apostolicae huic Sedi addictissimus, non semel asseveravit quidquid Iesu Christi Vicarius hac in re decrevisset, se prona fronte demissoque animo accepturum fore. Siquidem, ut ipse scribit: « Certi... iudices catholicae doctrinae sunt Romani Pontifices » (« *De ingeniorum moderatione* », l. 1, c. XII); atque adeo « Romano Pontifici, aliquod decernenti dogma, credendum est » (*Ibidem*, 1, I, c. XVIII). Atque aperte praeterea professus est, si aliquid ex auctoritate Summi Pontificis in suis esse scriptis censura dignum novisset, id se fore demisso promptoque animo emendaturum (Cf. *Epistolario di L. A. Muratori, edito e curato da Matteo Campori*, vol. XII, lett. 6017, pag. 5549). Decessor autem Noster imm. mem. Benedictus XIV « nomen Ludovici Antonii Muratori adhuc viventis, multorum librorum communi plausu receptorum editoris » commemorans (Epist. *Dum praeterito mense*, d. d. 31 iul. 1748), postquam nonnullas eius opiniones reprehendit, haec quae sequuntur adiungit: « Quot Nobis ab aemulis et accusatoribus oblata sunt! et Nos usque adhuc abstinuimus, et abstinebimus ab operum condemnatione » (*Ibidem*). Noverat siquidem doctissimus ille Pontifex dignissimum eum fuisse sacerdotem ac numquam a catholicae integritate fidei et morum deficere voluisse; quamobrem non modo eum magna prosequebatur aestimatione, sed paterna etiam caritate diligebat (Cf. Epist. *Dilecto Filio Ludovico Antonio Muratori*, d. d. 25 Sept. 1748: « *Il fatto è il seguente* »).

Quamvis autem multa ac gravia Ludovici Antonii Muratori opera latino sint sermone exarata, non pauca tamen cuiusvis generis scripta edidit italico eloquio expressa. Idque eo consilio fecit, ut facilius ac latius sanam eruditionem evulgaret ac rectam educationem pietatemque omnibus commendaret.

Placet praeterea Nobis non modo summi huius rerum gestarum scriptoris hac saeculari eventus faustitate una vobiscum celebrare laudes, sed aliquid etiam attingere, quod non minore luce eius ex animo refulget. Fuit nempe sacrorum administer moribus integerrimus, pietate conspicuus, atque apostolico studio tam ardens, ut, quamvis tot tantisque esset laboribus distentus, gregis tamen sibi demandati curam ageret diligentissime. Humili loco natus ac christianae largitatis ope humanis litteris sacrisque disciplinis eruditus, deinceps vero ad tam excelsum evectus gloriae apicem, nihil antiquius, nihil dulcius habuit quam cum

popularibus suam communicare sapientiam eorumque paupertatem relevare doloresque lenire. In parva sibi credita curia, seu paroecia, Congregationem condidit a caritate, ut indigentium necessitatibus pro facultate occurreret; atque aliam etiam Sodalitatem constituit Spiritualibus cleri Exercitiis provehendis, cum probe nosceret quantopere id ad sanam ac salutarem conferret sacerdotalium animorum conformationem. Curiales aedes partim refecit, partim funditus instauravit, ac sacra ditavit supellectili. In Christianis praeceptis populo impertiendis atque explanandis adsiduus fuit; ac rectam potissimum puerorum et adulescentium institutionem sedulo curavit. Quotiescumque aliquis e suo grege graviter aegrotabat, eius ad lectum quasi angelus solator erat, eiusque animum non modo sacris reficiebat charismatis, sed ad spem etiam caelestis potiundae patriae suavissime erigebat. Res profecto erat admiratione digna virum cernere, fama per Italiam ac per Europam celeberrimum, ac tot tantisque laboribus districtum humilis sacerdotis munere actuose diligenterque fungi, ex eoque solacia quaerere quam ex adamatis litterarum studiis maiora. Eum igitur, apud vos praesertim, debitis commemorare laudibus opportunum omnino est; cernent siquidem omnes quantum possit humanum ingenium, firmae voluntati ac virtuti coniunctum, ad veritatem pervestigandam conferre et ad patrias redintegrandas glorias; cernent sacrorum administri quantopere oporteat sanctitati morum optimarum etiam artium ac doctrinarum studia coniungere.

Quamobrem haec saecularis commemoratio vestra, ut fore confidimus, non inanis res erit, sed, dum Ludovici Antonii Muratori promerita praeclarissima in sua luce ponet, omnium animos ad lectissima illa proposita commovebit, que Religioni sint Patriaeque honori et decori.

Haec habebamus, quae amantissimis tuis litteris rescribentes tibi tuisque significaremus; atque interea caelestium munerum auspicem paternaeque benevolentiae Nostrae testem, cum tibi, Venerabilis Frater, tum universo gregi tuis curis concredito Apostolicam Benedictionem effusa caritate impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die XV mensis Februarii, anno MDCCCCL, Pontificatus Nostri undecimo.

PIUS PP. XII

III

AD REVMUM P. D. MAURUM DE CARO, SANCTISSIMAE TRINITATIS CAVENSIS ABBATEM, NONO IMPLETO SAECULO AB OBITU S. ALFERII ABBATIS.

PIUS PP. XII

Dilecte fili, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Ex litteris obsequentissimis didicimus, abs te haud ita pridem datis, vos percupere vehementer nonum exactum saeculum digna commemoratione celebrare, ex quo S. Alferius Abbas, Cavensis istius coenobii conditor, post vitam virtutibus omnibus enitentem ad extremam usque senectutem deductam, ad sempiternam evolavit beatitatem. Laudamus consilium a vobis initum, quod frugiferum quidem putamus; atque eiusmodi volentes faustitatem vestram aliquo modo participare, haec libenter rescribimus, quae grata vobis omnibus fore confidimus. Vobis siquidem eximia Sancti huius Abbatis promerita praeclaraque exempla intento considerantibus animo, non una vox, non una monitio occurret, quibus impulsi ac permoti, ad evangelicam illam perfectionem, quam ex instituto vestro assequendam spopondistis, salutariter vos excitatos sentiatis. Is nempe nobili loco natus, civilia primum munera non sine laude suscepit; at cum a Salernitano Principe nuntius ad Imperatorem missus esset, atque ex itinere in gravem incidisset morbum, superna luce collustratus ac divino quodam instinctu ductus, se saecularia relinquere seseque totum Deo mancipare pollicitus est. Itaque Cluniacum contendit, ac S. Odilonis Abbatis disciplinae se tradidit; cuius quidem ductu « coepit... magnis desideriis superna quaerere, qui solebat ingenti studio strenuus pro temporalibus apparere. Saeculum tota intentione fugiens, in brevi tempore adeo profecit, ut ad sanctae conversationis arcem pertingeret, et culmen perfectionis magnis laborum meritis obtineret » (Hugo Venusinus Abbas, *Rerum Italicarum scriptores,* Nuova ediz. tomo VI, parte V, Bologna 1941, pag. 6). Hisce conformatus virtutibus in patriam revertit, ac mundi strepitum fugiens, in Metellianae vallis montes se abdidit, ibique Cavense coenobium condidit « solus soli Deo vacans, solique placere desiderans » (Ibidem). Eius sanctitatis fama permoti multi cuiusvis ordinis viri huius vitae institutum libenter ingressi sunt; in quibus non pauci fuere — ut Decessor Noster s. m. Beatus Victor III — singulari virtute ac doctrina conspicui. Itaque divinarum non modo rerum contemplationi deditus, sed apostolico etiam studio flagrans, is auctor fuit ut multi ex erroribus vitiorumque illecebris ad rectum iter et ad

christianam assequendam perfectionem caelesti aspirante gratia adducerentur. Ad humanum igitur exitum pervenit meritorum plenus; eiusque obitus potius quam mors, initium verae vitae fuit.

Vos quoque, ut probe nostis, saeculo vivitis, quod evangelica morum renovatione haud minus indiget quam illud, quo S. Alferius, conditor vester, vixit. In eum igitur studiosi intueamini, in eiusque praeclara exempla. Primum eius virtutem in vosmet ipsos sedulo diligenterque referatis; deinde vero contendite alacriter, pro vestra cuiusque parte, ut ceteros etiam, quotquot potestis, ad sanctioris vitae proposita actuose exsequenda excitetis. Haec sunto, ut paterno ominamur precamurque animo, saecularium horum sollemnium saluberrimi fructus.

Volumus praeterea ut vobis ne desit, hanc faustitatem celebrantibus, aliquod benevolentiae Nostrae testimonium; quamobrem tibi damus ut semel, quo die malueris, sacris pontificali ritu operatus, adstantibus nomine Nostro benedicas, plenam eisdem indulgentiam concedens, statutis condicionibus lucrandam, et ad Apostolicae Constitutionis normas « *Fore confidimus* », n. VII, d. d. decima mensis Iulii, anno MDCCCCXLIX.

Caelestium autem gratiarum auspicem Nostraeque caritatis testem, tibi, dilecte fili, monachis atque alumnis coenobii istius, cunctisque dicioni tuae concreditis Apostolicam Benedictionem libenter in Domino impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die XXIV mensis Februarii, anno MDCCCCL, Pontificatus Nostri undecimo.

PIUS PP. XII

IV

AD EXCMUM P. D. ANGELUM IOSEPHUM RONCALLI, ARCHIEPISCOPUM TIT. MESEMBRIANUM AC NUNTIUM APOSTOLICUM IN GALLIA: VICESIMUMQUINTUM ANNUM SUI EPISCOPATUS FELICITER CELEBRATURUM.

PIUS PP. XII

Venerabilis Frater, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Singularem animi delectationem tibi afferet faustus dies, qui in festo Sancti Ioseph proxime illucescet, quum ipse quintum supra vicesimum annum feliciter explebis, ex quo dignitate archiepiscopali auctus ornatusque es. Multa enim et praeclara exstant merita, quae in Ecclesiam inque Apostolicam hanc Sedem tibi hactenus comparasti. Postquam enim sacra officia in dioecesi Bergomensi tibi tradita munusque professoris in

Seminario theologico ibidem diligenter obiisti, studio animarum incensus, egregia nitens pietate, in Urbe Consilii nationalis pro Italiae dioecesibus Pontificii Operis a Propagatione Fidei Praesidem sollerter egisti. Viginti autem quinque abhinc annos inter sacrorum Antistites cooptatus, primo quidem ut Visitator in Bulgaria Apostolicus, deinde tamquam Delegatus Apostolicus apud eandem nationem, tum in Graecia inque Turcarum Republica, denique Nuntius in Gallia Apostolicus, Romani Pontificis ministerio assiduam utilemque operam contulisti et pergis conferre. Tibi igitur, Venerabilis Frater, de proxima iucundi eventus faustitate libenti animo gratulamur, simulque Deum instanter rogamus, ut benignus te perquam diu Ecclesiae incolumem tueatur, curasque et labores tuos caelestibus donis solaciisque munifice rependat. Quo interea laetabilium rerum celebratio in maiorem cedat animarum fructum, tibi ultro concedimus, ut qua malueris die, Sacro pontificali ritu peracto, adstantibus fidelibus nomine Nostro Nostraque auctoritate benedicas, plenariam indulgentiam iisdem proponens, normis peculiaribus ad Sacrum Iubilaeum pertinentibus servatis. Auspicem itaque divinorum munerum ac praecipuae caritatis Nostrae testem, Apostolicam Benedictionem tibi, Venerabilis Frater, tuisque coniunctis laborumque sociis amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die IX mensis Martii, anno MDCCCCL, Pontificatus Nostri duodecimo.

PIUS PP. XII

ALLOCUTIO

*Ad parochos Urbis et concionatores sacri temporis quadragesimalis.**

Siate i benvenuti, diletti figli, che — sotto la invisibile ma valida guida del vostro e Nostro carissimo Cardinale Vicario — vi siete qui adunati per chiedere e ricevere la Benedizione del Vescovo di Roma e Successore di Pietro a conforto e a sprone del vostro apostolato nel tempo quaresimale.

Ai parroci, zelanti collaboratori nella vigna romana del Signore, e ai sacri oratori della Quaresima, sono dovuti speciali riguardi. Gli straordinari doveri e uffici dell'Anno Santo Ci costringono — pur Nostro malgrado — debitori come siamo a tutti per amore di Cristo, a un « razio-

* Habita die 2 Martii mensis a. 1950.

namento » dei Nostri discorsi. Tuttavia fra questi deve trovar posto una breve ma pur fervida parola a voi e alle anime affidate alle vostre cure.

L'Urbe e il mondo stanno sotto il segno del Gran Giubileo. Questo Giubileo significa forza e grazia per i singoli, per la Chiesa e per la umanità. Anno di intimo raccoglimento alla luce delle eterne verità. Anno, per molti, di riconquistata pace fra cielo e terra, fra Dio e l'uomo. Anno di approfondimento religioso per tutti coloro, a cui le esigenze e gli allettamenti del mondo hanno turbato o annebbiato lo sguardo verso l'*unum necessarium.*

Anno di vivificante manifestazione della *Communio Sanctorum,* della comunanza di grazie e di amore, fondata in Cristo, fra la Chiesa militante, purgante e trionfante, formando il tesoro inesauribile della Chiesa che si offre largamente a quanti ad esso si approssimano con fame e sete di giustizia.

Anno di rafforzamento e d'incremento della unità cattolica grazie al contatto personale, sensibile e tangibile del Capo visibile della Chiesa coi fedeli, i quali da ogni parte — per numero e per distanze geografiche incomparabilmente più che in passato — accorrono a Roma, alla Sede di Pietro.

In un tale Anno poter salire sui pulpiti della Eterna Città, affine di rendere le anime, mediante il rigore della penitenza quaresimale, mature per il giubilante Alleluia di Pasqua e la effusione di grazie della Pentecoste, è una missione che deve riempire ogni cuore apostolico di indicibile gioia, di fervoroso zelo, di ardente amore, pronto ad ogni sacrificio.

DI INDICIBILE GIOIA:

Se per un peccatore convertito, secondo la divina parola del Redentore, si fa più festa in cielo che per novantanove giusti che di penitenza non hanno bisogno,[1] come potrebbe il vostro cuore non fremere di riconoscenza e di beatitudine al pensiero che la vostra parola, illuminata dallo spirito di Dio e fecondata dalla grazia del Signore, potrà divenire per molti vostri fratelli e sorelle impulso verso quel ritorno, che è uno dei grandi scopi dell'Anno Santo?

La Roma di oggi non è più quella di un tempo, la Roma dei nostri padri e dei nostri nonni, la quale, senza pregiudizio della sua posizione e della sua missione centrale religiosa e spirituale, aveva un raccogli-

[1] Cfr. Luc. 15, 7.

mento e una pace, che la distinguevano e la distanziavano da altre metropoli.

Alla Roma di oggi, con quasi due milioni di abitanti, dei quali non pochi, massime nei sobborghi, vivono in miserevoli condizioni, è rimasto ben poco di quel raccoglimento e di quella pace. Seminare il buon seme di Cristo fra raffiche di vento, in mezzo alle agitazioni e alla dissipazione delle folle, in un terreno disseccato da tante cure puramente temporali, ingombrato dalle spine delle passioni, delle cupidigie e delle rivalità, è ben duro lavoro, che, pur senza essere sterile di consolazioni e di gioie, riserva anche all'industrioso seminatore delusioni e amarezze.

Per uscire da questo stato di fatto, dalle esigenze che esso pone, dalle miserie che esso produce, vi è una sola via, il rifugiarsi in quella letizia della propria vocazione, che scaturisce da fede profonda e di essa incessantemente si alimenta, e che giorno per giorno, ora per ora, fa conoscere e sperimentare al sacerdote la grandezza e la felicità della sua missione, specialmente quando la mole dei suoi doveri cominciasse a sgomentarlo; ond'egli può dire con l'Apostolo delle Genti: « *Quasi tristes, semper autem gaudentes; sicut egentes, multos autem locupletantes* ».[2]

Semper autem gaudentes: con queste parole di S. Paolo sulle vostre labbra e nei vostri cuori salite sui pulpiti della Città Eterna nel gaudio dell'Anno Santo. E questa letizia nutrita da motivi soprannaturali e il lavoro apostolico da essa ispirato e infiammato riporterà sul suolo romano e nei cuori romani vittorie, di cui voi e Noi dinanzi a Dio e agli occhi della Cristianità potremo andare santamente alteri.

DI FERVOROSO ZELO:

Essere nella cura delle anime e sui pulpiti delle grandi città significa — oggi più che mai — trovarsi all'avanguardia nella milizia di Cristo. Significa essere fra quelli, sui quali, più che su altri, grava il *pondus diei et aestus;* fra quelli, al cui spirito soprannaturale, alla cui provata esperienza, alla cui incondizionata fedeltà e dedizione è, più che ad altri, affidata la sorte della Chiesa e del gregge di Cristo. E quando al vostro zelo, alla vostra vigilanza, alla vostra predicazione è affidato il patrimonio spirituale di una Città, che si chiama Roma, allora voi sapete che cosa indica anche per voi e per i vostri ascoltatori l'ammonimento profetico del primo Vescovo dell'Urbe: « *Fuerunt... pseudopro-*

[2] *2 Cor.* 6, 10.

phetae in populo, sicut et in vobis erunt, magistri mendaces, qui introducunt sectas perditionis ».[3]

Sul suolo romano si compie dinanzi allo sguardo del mondo intiero un formidabile incontro fra gli assertori e i negatori della fede cristiana. Questo suolo, che vide già la lotta fra il vecchio Cesarismo e il giovane Cristianesimo, è oggi di nuovo divenuto arena spirituale, ove sono in contesa non solo i più alti beni della vita cristiana, ma anche i presupposti fondamentali della stessa dignità umana.

Quando dunque voi vi trovate sul pulpito dinanzi ai vostri ascoltatori romani, parlate loro nello spirito del primo Papa, empitevi e penetratevi dell'inestinguibile zelo per il bene delle anime, che rese vittoriosa la missione di lui, contro tutte le umane previsioni. Fate che coloro, i quali vi ascoltano, sentano e sperimentino che questo spirito e questo zelo di Pietro ha anche oggi fra i ministri del santuario e gli annunziatori del Vangelo una folta schiera di seguaci a tutto pronti; e siate persuasi che il popolo della Nostra diocesi romana vi corrisponderà con la stessa fedeltà e che anche molti di coloro, i quali erano già caduti vittime delle seduzioni dei falsi profeti, troveranno la via del ritorno.

DI ARDENTE E GENEROSO AMORE:

Il mondo di oggi, disavvezzato dal genuino amore, fattosi servo dell'odio e delle discordie, è una terribile prova della verità del detto ciceroniano: « *Ut magnas utilitates adipiscimur conspiratione hominum atque consensu, sic nulla tam detestabilis pestis est, quae non homini ab homine nascatur* ».[4] Nessun terremoto, nessuna carestia, nessuna epidemia, nessuna calamità originata dalle forze della natura, può paragonarsi all'inimmaginabile cumulo di sofferenze, che l'uomo, chiuso all'amore, dominato dall'odio, apporta ai suoi simili.

Colui, che come apostolo del Vangelo, come annunziatore delle verità eterne e della buona novella, si trova di fronte al mondo, non può e non deve operare che in nome dell'amore. Il paolino « *aes sonans aut cymbalum tinniens* »,[5] per nessun altro vale più inesorabilmente, quanto per il predicatore, alla cui parola fa difetto l'unzione della carità. Vi possono essere predicatori, a cui manca il dono della facondia. Un apostolato senza facondia è possibile. Un apostolato senza amore è una con-

[3] *2 Petr.* 2, 1.
[4] CICER. *De officiis*, l. 2, n. 5.
[5] *1 Cor.*, 13, 1.

traddizione in termini. Abbiate perciò sempre dinanzi ai vostri occhi la sentenza di un grande Romano e di un grande Papa: « *Qui charitatem erga alterum non habet, praedicationis officium suscipere nullatenus debet* ».[6]

Diletti figli! È stata per Noi una intima gioia il poter iniziare la splendida serie delle beatificazioni e canonizzazioni di questo grande Anno giubilare con la glorificazione di una di quelle eroiche figure sacerdotali, che la Provvidenza suole di tempo in tempo inviare e donare al centro della Cristianità. Il giorno della sua beatificazione e durante il susseguente triduo la Roma cattolica ha mostrato che cosa sono per lei coloro, i quali in difficili e torbidi momenti sanno farsi suoi animatori, consiglieri e guide. L'umile, semplice Vincenzo Pallotti, tutto dedito alla causa dei poveri, il cui apostolato di verità e di amore in Roma era potuto sembrare caduto in una passeggiera dimenticanza, ha ora riportato nella sua Città natale e fra i suoi concittadini un trionfo di riconoscenza, che onora non meno il cuore dei romani che Colui al quale questa gratitudine era rivolta. Il giorno in cui i suoi resti mortali furono portati attraverso le vie dell'Urbe, che furono già testimoni del suo zelo, Roma ha tributato al suo semplice ma grande figlio una dimostrazione di riverente ammirazione, che lascia nell'ombra tutte le onoranze terrene.

Possa l'esempio di questo Apostolo di Roma, la cui predicazione era sempre diretta all'*unum necessarium*, e il cui frutto era il suo confessionale bramosamente ricercato e circondato da straordinari effetti di grazia, essere a voi lume e conforto nell'esercizio del vostro ministero. Possa lo spirito di Vincenzo Pallotti rinnovarsi in ognuno di voi e dare al vostro apostolato quaresimale, con la grazia divina, quell'irresistibile fluido di amore, di cui la umanità dubbiosa, incerta, errante e sofferente di oggi ha tanto bisogno.

In questa fiduciosa attesa invochiamo su voi tutti la luce e la potente assistenza di Dio, mentre, in pegno dei più eletti favori celesti, v'impartiamo di cuore la Nostra paterna Apostolica Benedizione.

[6] S. Gregorii M. *Homil. 17 in Evang.*, n. 1; Migne *PL*, t. 76, col. 1139.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

SALISBURGENSIS-LINCIENSIS

DECRETUM

DE MUTATIONE FINIUM DIOECESIUM

Christifideles in parte archidioecesis Salisburgensis commorantes, complectente in praesens undeviginti domus, non suam paroeciam, vulgo dictam « Berndorf », valde distantem, sed quae propius exstat, paroeciam Perwang in dioecesi Linciensi ad sacra frequentant. Qua de causa, nuper efflagitatum est ut dicti fideles cum proprio territorio separarentur a memorata paroecia Berndorf et paroeciae Perwang, in dioecesi Linciensi, aggregarentur.

Porro Ssmus Dominus Noster Pius Div. Prov. Pp. XII, rei opportunitate perpensa, attento consensu Ordinariorum utriusque dioecesis, oblatas preces excipiendas decrevit. Quapropter, vi praesentis Consistorialis Decreti, statuit ut supradictum territorium, in praesens undeviginti domus complectens, ab archidioecesi Salisburgensi separetur atque dioecesi Linciensi iuxta petita perpetuo adiungatur, ita ut limites archidioecesis Salisburgensis et dioecesis Linciensis cum finibus cohaereant civilibus.

Ad haec autem exsecutioni mandanda, Sanctitas Sua deputare dignata est Exc. P. D. Ioannem Dellepiane, Archiepiscopum Stauropolitanum, Internuncium Apostolicum in Austria, ipsi tribuens facultates ad id necessarias et opportunas, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, facto onere mittendi, cum primum fas erit, ad hanc Sacram Congregationem Consistorialem authenticum exemplar peractae exsecutionis actus.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis Consistorialis, die 10 mensis Decembris a. 1949.

Fr. A. Ioannes Card. Piazza, *a Secretis.*

L. ✠ S.

Benedictus Renzoni, *Adsessor.*

II

S. MARTINI IN MONTE PANNONIAE VESZPRIMIENSIS

DECRETUM

DE MUTATIONE FINIUM

Fidelis pagi *Nagytelep,* pertinentes ad paroeciam Kiskajàr in territorio Achiabbatiae S. Martini in Monte Pannoniae, ab Apostolica Sede expostularunt ut praefatus pagus, ob magnam distantiam, seiungeretur a memorata paroecia et viciniori paroeciae *Lovàszpatona* in dioecesi Veszprimiensi incorporaretur.

Porro haec S. C. Consistorialis, vigore facultatum specialium a Ssmo Domino Nostro Pio Divina Providentia Pp. XII sibi tributarum, rei opportunitate perpensa, attento consensu et Ordinarii Archiabbatiae S. Martini in Monte Pannoniae et Ordinarii Veszprimiensis, oblatas preces benigne excipiendas decrevit.

Quapropter, vi praesentis Decreti, eadem S. Congregatio statuit ut praefatus pagus *Nagytelep* ab Archiabbatia S. Martini in Monte Pannoniae separetur atque dioecesi Veszprimiensi iuxta petita perpetuo adiungatur.

Ad haec autem exsecutioni mandanda, Sacra Congregatio Consistorialis deputare dignata est Excmum P. D. Bartholomaeum Badalik, Episcopum Veszprimiensem, ipsi tribuens facultates ad id necessarias et opportunas, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, facto onere mittendi, cum primum fas erit, ad hanc S. C. Consistorialem authenticum exemplar peractae exsecutionis actus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die 1ª Februarii 1950.

Fr. A. Ioannes Card. Piazza, *a Secretis.*

L. ✠ S.

Benedictus Renzoni, *Adsessor.*

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

DECRETUM

DE FINIBUS VICARIATUS AEGYPTI

Cum Motu proprio « Sancta Dei Ecclesia », diei 25 m. Martii a. 1938, super universum Aegyptiaci Regni territorium, uni Sacrae Congregationi pro Ecclesia Orientali sacra iurisdictio sit concredita, evenit ut, quae hactenus Sacrae Congregationi de Propaganda Fide, pars illa Vicariatus Apostolici de Kartum, intra aegyptiacae ditionis fines producta, Sacrae Congregationi pro Ecclesia Orientali moderanda maneret.

Qua de causa, quo vigilantius animarum saluti necnon sacri regiminis unitati fiat satis Ssmus Dominus Noster Pius Divina Providentia Pp. XII, in Audientia diei 12 m. Novembris anni labentis, subsignato Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali Cardinali a Secretis concessa, praevio favorabili consilio Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, statuere dignatus est ac mandare ut fines Vicariatus Apostolici Aegypti eousque proferantur quo fines civiles ditionem aegyptiacam inter et sudanensem exstant.

Novi itaque fines Vicariatus Apostolici Aegypti, ad normam tabularum de re geographica usu receptarum, gradum 22 latitudinis septentrionalis a deserto Libyco usque ad gradum 33 longitudinis attingunt; dein, parvo in ditione sudanensi arcuato sinu, lineam ex pacto conventam atque non rectam sequuntur, quae loca dissita et districte definita in deserto superans, Mare Rubrum viginti circiter millibus passuum infra tropicum attingit.

Quae omnia Sanctitas Sua praesenti Decreto statui et pubblici iuris fieri iussit.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ratum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 16 m. Decembris a. 1949.

✠ E. Card. Tisserant, Ep. Portuen. et S. Rufinae, *a Secretis*

L. ✠ S.

† V. Valeri, Archiep. Ephesin., *Adsessor.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

DE KODOK
(MALAKALEN.)

DECRETUM

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE KODOK DEINCEPS « MALAKALENSIS » APPELLABITUR.

Cum in Sudan Angli Aegyptiaci finibus Praefecturae Apostolicae de Kodok, Societati Missionariorum S. Ioseph de Mill Hill pro missionibus exteris commissae, nomen rebus non amplius responderet, Emi ac Revmi Patres Cardinales huius S. Congregationis de Propaganda Fide regimini praepositi, in plenariis comitiis die XI vertentis Iulii mensis habitis, de appellatione eiusdem Praefecturae immutanda egerunt.

Re igitur mature perpensa atque attenta huius Sacrae Congregationis consuetudine appellandi scilicet missiones a sua cuiusque Ordinarii sede, memoratam Praefecturam de Kodok deinceps *Malakalensem*, a Malakal urbis, ubi Ordinarius residet, nomine, appellandam censuerunt.

Quam Emorum Patrum sententiam, in Audientia diei XIV eiusdem mensis ab Excmo huius S. Congregationis Secretario Ssmo D. N. Pio Div. Prov. Papae XII relatam, Summus Pontifex, benigne excipiens, ratam habuit et confirmavit praesensque ad rem Decretum confici iussit.

Datum ex Aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die XIV iulii anno Domini MCMXLIX.

P. Card. FUMASONI BIONDI, *Praefectus*.

L. ✠ S.

† Celsus Costantini, Archiep. tit. Theodos., *a Secretis*.

II

DE URUNDI
(KITEGAËNSIS)

DECRETUM

VICARIATUS APOSTOLICUS DE URUNDI DEINCEPS « KITEGAËNSIS » APPELLABITUR.

Cum de Vicariatus Apostolici Ngoziensis erectione, septemtrionali territorii parte a Vicariatu Apostolico de Urundi distracta, Emi ac Revmi Patres, huic S. Consilio Fidei Propagandae praepositi, deliberationes habuissent, cumque ob eas nomen Vicariatus de Urundi non amplius rebus responderet, iidem Emi Patres Cardinales in iisdem plenariis comitiis diei 11 Iulii mensis vertentis anni, in quibus deliberationes illae habitae sunt, de ipsius Vicariatus de Urundi appellatione post eius territorii contractionem immutanda egerunt.

Quapropter, re mature perpensa, cum huius S. Congregationis mos invaluerit de Vicariatibus Apostolicis appellandis, quantum fieri potest, a sua cuiusque Ordinarii sede, Vicariatum de Urundi deinceps « Kitegaënsem » vocandum censuerunt, a nomine *Kitega* urbis, ubi Vicarius Apostolicus residet.

Quam Emorum Patrum sententiam, in Audientia diei 14 huius mensis et anni ab infrascripto huius S. Congregationis Secretario Ssmo Dño Nostro Pio Div. Prov. Papae XII relatam, Summus Pontifex, benigne excipiens, ratam habuit et confirmavit praesensque ad rem Decretum expediri mandavit.

Datum ex Aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die 14 Iulii mensis anno Domini 1949.

✠ P. Card. Fumasoni Biondi, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† Celsus Costantini, Archiep. tit. Theodos., *a Secretis.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

ALBANEN.

CANONIZATIONIS BEATAE MARIAE GORETTI, VIRGINIS ET MARTYRIS

SUPER DUBIO

An et de quibus miraculis, post indultam ab Apostolica Sede venerationem, constet in casu et ad effectum de quo agitur.

Sapientissimus Deus *dives in omnes qui invocant illum* (Rom. 10, 12), *qui pascitur inter lilia* (Cant. 2, 16), apud quem *non est acceptio personarum* (Rom. 2, 11), humillimam puellam Mariam Goretti, nullo quidem humani cultus splendore renidentem, Spiritus Sancti tamen donis ditatam, martyrii palma ac virginitatis lilio decoravit, in heroicae fortitudinis et puritatis exemplum fidelibus omnibus, praecipue vero adulescentibus feminis, propositam, quarum nostris hisce temporibus, non paucae a saeculi vanitatibus allectae suarum animarum discrimini temere se subiciunt.

Beatificationis honores huic heroidi anno 1947 collati, totum per orbem fidelium admirationem cultumque ei conciliarunt atque confirmarunt. Quare plures in suis necessitatibus ad eius patrocinium implorandum confugerunt, uti constat ex pluribus seu gratiis seu quoque miraculis a Deo eius interventione patratis. Ex his actores duo selegerunt, quae paucis diebus post Beatificationem in alma hac Urbe contigerunt, ad Canonizationem ei comparandam, de quibus in hoc decreto agitur.

I. Iosephus Cupo, operarius, in romano agro die 8 Maii mensis anno 1947, dum terram ab aggere removet, ingens saxum, e summo aggere ruens, pedem eius dexterum adeo vehementer illidit, ut ob cruciatum animo defecerit; pes turgescit: domum est reversus. Immane interim haematoma atroces dolores gignens enatum est, quod, omnibus faventibus adiunctis, post viginti dies potuisset devinci. Iosephus qui religione erga B. Mariam Goretti tenebatur, eam pluries invocavit: hora erat secunda cum dimidio post meridiem eiusdem diei quo infortunium evenit. Somno correptus est. Asserit ipse se Beatam Mariam martyrii palmam liliumque manu gestantem sibi apparuisse atque simul se pedis dolore ac tumore

levari. Post triginta circiter horae momenta, expergefactus pedem omnino sanum invenit, uxore ceterisque tantum portentum admirantibus. Sequenti die perfecte sanus ad interceptum laborem rediit. In recuperata valetudine perseveravit.

Nullus medicus nisi post sanationem infirmum intra hoc brevissimum temporis spatium visitavit. Aegrorum quaedam ministra renuntiata hunc turgorem vere haematoma fuisse edixit, quam diagnosim duo ex officio periti, ipsumque nostrum medicum collegium omnino confirmant. Sanationem hanc soli Deo tribuendam hi periti unanimi consensu agnoscunt.

II. Anna Grossi Musumarra Romae, anno 1947, Aprili mense cadente, gravi essudativa pleurite fuit attacta, quae in peius sequentibus diebus saeviebat. Die 4 Maii Anna patrocinium B. Mariae implorare coepit, foliolumque de floribus prope Beatae corpus in Basilica Ss. Ioannis et Pauli appositis devote deglutivit: sequenti die febre omnino et perseveranter expedita est. Medens, qui Beatae invocationem factam esse nesciebat, miraculum conclamavit.

Duo Periti ex officio et medicum nostrae Sacrae Congregationis Collegium diagnosim, prognosim et iudicium a medente edita plene confirmant.

De utraque sanatione Apostolicus in Urbe constructus est processus. Quum Antepraeparatorio super miraculis Coetui medici Collegii suffragium suffectum sit, die 17 Maii anni huius Praeparatorius est coactus dieque 6 Decembris coram Ssmo D. N. Pio Papa XII Generalis, in quo subscriptus, Cardinalis S. R. C. Praefectus, Causaeque Ponens, dubium proposuit discutiendum: *An et de quibus miraculis post indultam eidem Beatae ab Apostolica Sede venerationem, constet in casu et ad effectum de quo agitur.* Beatissimus Pater, suffragiis Rmorum Cardinalium, Praelatorum Patrumque Consultorum auditis, sententiam ferre distulit, ut in re tanti momenti caeleste auxilium precibus imploraret. Diem hanc Dominicam tertiam Sacri Adventus selegit ut Suam aperiret mentem.

Eapropter infrascripto Cardinali, S. R. C. Praefecto Causaeque Ponente, R. P. Salvatore Natucci Fidei generali Promotore, meque Secretario arcessitis, Sacrosancto Missae Sacrificio pientissime celebrato, edixit: *Constare de duobus miraculis, B. Maria Goretti interveniente, a Deo patratis,* nimirum, *de instantanea perfectaque sanatione cum Iosephi Cupo a gravi haematomate in pede dextero, tum Annae Grossi Musumarra a gravi pleurite essudativa.*

Hoc autem decretum promulgari et in acta Sacrae Rituum Congregationis referri mandavit.

Datum Romae, die 11 Decembris, anno 1949, Dominica III Sacri Adventus.

✠ C. Card. Micara, Ep. Velitern., *Praefectus.*

L. ✠ S.

† A. Carinci, Archiep. Seleuc., *Secretarius.*

II

VICEN.

CANONIZATIONIS BEATI ANTONII MARIAE CLARET, CONFESSORIS PONTIFICIS, CONGREGATIONIS MISSIONARIORUM FILIORUM IMMACULATI CORDIS MARIAE VIRGINIS FUNDATORIS.

SUPER DUBIO

An, stante approbatione duorum miraculorum post indultam eidem Beato ab Apostolica Sede venerationem, Tuto *procedi possit ad sollemnem ipsius Canonizationem.*

Tria praeter cetera perinsignia ac permanentia dona miserentissimus Redemptor noster Ecclesiae suae contulit: Eucharistiam, Beatam Mariam Virginem, Romanum Pontificem. Per Eucharistiam Christi ipsius divinam vitam pressius participamus; in Beata Virgine benignissimam matrem habere nobis est datum, ad quam confidenter in omnibus angustiis, necessitatibus ac nostrae sanctificationis desideriis recurrere possimus; in Romano Pontifice infallibilem fidei morumque magistrum habere gloriamur, cui fideliter obsequentes, ad caelestem portum appellere certi sumus. Iamvero quanti B. Antonius Maria Claret tria haec dona fecerit, sanctam eius vitam recolendo, evidenter apparet. Tanto enim animi fervore in Eucharistiam ferebatur, ut haec facta sit ipsa eius vita, adeo ut Apostolica verba usurpare potuisset: *Vivo ego, iam non ego, vivit vero in me Christus.* Beatae Virginis Immaculati Cordis, omnis erga homines dilectionis fontis, Missionariorum Congregationem a se conditam titulo honestare voluit, cuius cultum suis in Christo Filiis numquam inculcare destitit. Ex utroque hoc cultu totum robur et efficaciam hausit in verbo Dei praedicando, innumeros ubique animos Christo lucrifaciens. Romani demum Pontificis iura, praerogativas, praecipue

vero infallibilitatem, in Vaticano Concilio, die 31 Maii a. 1870, contra eius seu osores seu dissuasores strenue defendit, paratus, ut dixit, suum sanguinem pro hac quoque doctrina effundere, uti iam pro fide atque ecclesiastica disciplina in loco v. d. Holguin effuderat, quod magna in vultu cicatrix signabat.

Tria haec adeo in eius corde defixa erant, ut prope moriturus haec saepe recoleret.

Profectus ab Urbe in Galliam perrexit, atque inimicorum minas declinans, apud Cistercienses Monachos in Monasterio S. Mariae de Fonte Frigido se occuluit, dieque 24 Octobris a. 1870 sancto fine quievit.

Sanctitatis fama magis magisque erumpente, Ordinaria auctoritate canonicae inquisitiones fuere peractae, atque Leonis XIII fel. rec. mandato, Canonizationis causa die 4 Decembris 1899 fuit apud hanc sacram Congregationem introducta. Apostolicis processibus celebratis, virtutes die 6 Ianuarii a. 1926 et duo miracula die 18 Februarii a. 1934 fuere approbata, paulloque post Tuto ad Beatificationem procedi posse fuit decretum, quae die 25 Februarii eiusdem anni sollemni ritu celebrata fuit. Quatuor post annos die 6 Iulii resumpta ad Canonizationem fuit causa, servatisque de iure servandis, duo miracula die 12 Ianuarii mensis huius anni a Ssmo D. N. Pio Papa XII approbata fuere.

Ad probandum denique omnia, quae a sacris canonibus hisce in causis prescribuntur, rite fuisse servata, dubium disceptandum est: *An, stante approbatione duorum miraculorum post indultam eidem Beato ab Apostolica Sede venerationem,* Tuto *procedi possit ad sollemnem ipsius Canonizationem.*

Quod dubium Rmus Cardinalis Alexander Verde, Causae Ponens seu Relator, die 28 Februarii mensis nuper elapsi in Generali Congregatione coram Sanctitate sua proposuit. Rmi Cardinales, Officiales Praelati, Patresque Consultores unanimi consensu in affirmativum suffragium concesserunt. Verum Beatissimus Pater paulisper supersedere ratus est, ut ferventibus precibus Dei nutum apertius noscere posset, antequam supremam suam mentem aperiret. Subscriptum vero diem elegit ut suam supremam sententiam ederet.

Quare Revmos Cardinales Alexandrum Verde atque infrascriptum, S. R. C. Praefectum, necnon R. P. Salvatorem Natucci Fidei Promotorem generalem meque Secretarium ad Se arcessivit, divinaque Hostia pientissime litata, edixit: Tuto *procedi posse ad sollemnem B. Antonii Mariae Claret Canonizationem.*

Hoc autem decretum rite promulgari et in acta Sacrae Rituum Congregationis referri mandavit.

Datum Romae, die 5 Martii a. D. 1950.

✠ C. Card. MICARA, Ep. Velitern., *Praefectus.*

L. ✠ S.

† A. Carinci, Archiep. Seleuc., *Secretarius.*

III

RUTHENEN.

CANONIZATIONIS BEATAE MARIAE GULIELMAE AEMILIAE DE RODAT, VIRGINIS, CONGREGATIONIS SORORUM A SACRA FAMILIA FUNDATRICIS.

SUPER DUBIO

An, stante approbatione duorum miraculorum post indultam eidem Beatae ab Apostolica Sede venerationem, Tuto *procedi possit ad sollemnem ipsius Canonizationem.*

Beata Maria Gulielma Aemilia de Rodat, Sanctae Nazarenae Familiae, Iesu, Mariae, Ioseph, cui erat addictissima, spiritu afflata, vitae commodis avitisque divitiis reiectis, aegrotorum solamini, pauperum levamini, praecipue vero puellarum educationi ac doctrinae una cum nonnullis piissimis feminis, quas sibi adiunxit, totam se dedidit, atque sensim sine sensu plurimisque superatis difficultatibus, Institutum quod a S. Familia appellari voluit constituit. Hoc Deo favente mire per orbem propagatum ingentes animorum fructus abunde Ecclesiae Dei affert.

In quo opere exsequendo adeo christianae perfectionis metam tenuit, ut, post pretiosum eius obitum, qui die 19 Septembris a. 1852 contigit, de Beatificationis causa promovenda mature fuerit cogitatum.

Quod exitum tam felicem est assecutum, ut die 7 Martii mensis anno 1871 a Pio IX fel. rec. Introductionis causae commissio fuerit Sua manu signata; Leone XIII approbante, die 29 Maii a. 1901 de virtutum heroicitate constare decretum fuerit; duobusque, die 17 Martii a. 1940, probatis miraculis, nec non Tuto ad Beatificationis sollemnia celebranda edicto, altarium honoribus die 9 Iunii a. 1940, Ssmi D. N. Pii Papae XII iussu, fuerit honestata. Nec satis.

Vix enim biennio transacto nonnullae mirae sanationes eius interventione contigerunt, quae a Deo patratae visae sunt ideoque die 6 Decembris a. 1942 Canonizationis causa resumpta fuit.

Super duabus ex his canonicae inquisitiones sunt peractae: quae divino miraculo has esse tribuendas comprobarunt, uti constat ex decreto ab hac Sacra Congregatione die 12 Ianuarii anni huius lato.

Ut autem iuridice constet omnia, quae a iure prescribantur ad Canonizationem et praxi servanda sint, rite ac plene fuisse servata, coram Summo Pontifice Rmorum Cardinalium, officialium Praelatorum Patrumque Consultorum sententia est exquirenda, proposito a Rmo Cardinali Ponente dubio: *An, stante approbatione duorum miraculorum post indultam eidem Beatae ab Apostolica Sede venerationem,* Tuto *procedi possit ad sollemnem ipsius Canonizationem.*

Quod Rmus Cardinalis Alexander Verde, Causae Ponens seu Relator in Generali Congregatione coram Ssmo D. N. Pio Papa XII die 28 nuper elapsi mensis proposuit, cui unanimi favorabili suffragio quotquot aderant suffragatores responderunt. Beatissimus vero Pater, supremam sententiam elicere aliquantisper, uti mos est, protraxit, ut in gravi hoc iudicio decernendo ulteriores preces funderet.

Arcessivit itaque subsignato die Rmos Cardinales Alexandrum Verde, Causae Ponentem atque infrascriptum S. R. C. Praefectum, nec non R. P. Salvatorem Natucci, Fidei Promotorem generalem meque Secretarium, atque, sacrosancto Missae sacrificio devotissime celebrato, pronuntiavit: Tuto *procedi posse ad sollemnem Beatae Mariae Gulielmae Aemiliae De Rodat Canonizationem.*

Hoc autem decretum promulgari atque in acta Sacrae Rituum Congregationis referri mandavit.

Datum Romae, die 5 Martii a. D. 1950.

✠ C. Card. Micara, Ep. Velitern., *Praefectus.*

L. ✠ S.

† A. Carinci, Archiep. Seleuc., *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

ROMANA

NULLITATIS MATRIMONII (SOFIO - PES DI VILLAMARINA)

Cum ignoretur locus actualis commorationis domini Caroli Pes Villamarina, in causa conventi, eundem citamus ad comparendum, sive per se sive per Procuratorem legitime constitutum, in Sede Tribunalis S. R. Rotae (Romae, Palazzo della Cancelleria) die 24 Iunii 1950, hora decima ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione.

An constet de nullitate matrimonii, in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti domini Caroli Pes Villamarina, curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

Albertus Canestri, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 23 Martii 1950.

O. Bejan, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de Mr Charles Pes Villamarina, défendeur en cette cause, nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Palazzo della Cancelleria) le 24 juin 1950, à 10 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la décision de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans le cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit Charles Pes Villamarina devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Mercoledì, 8 marzo 1950, il Santo Padre ha ricevuto in solenne Udienza Sua Eccellenza il dott. JOSEPH HARFOUCHE, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario della Repubblica del Libano, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

Sabato, 18 marzo 1950, il Santo Padre ha ricevuto in solenne Udienza Sua Altezza Serenissima RANIERI III, Principe Sovrano di Monaco.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 28 febbraio 1950, nel Palazzo Apostolico Vaticano, all'augusta presenza del Santo Padre, si è adunata la S. Congregazione dei Riti *generale,* nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati Officiali ed i Revmi Consultori teologi hanno dato il loro voto: sul *Tuto* per la Canonizzazione dei Beati Antonio Maria Claret, Arcivescovo titolare di Traianopoli, Fondatore della Congregazione dei Missionari Figli dell'Immacolato Cuore della B. V. Maria; Guglielma Emilia De Rodat, Fondatrice dell'Istituto della Sacra Famiglia, Anna Maria De Paredes, Vergini; sui miracoli della Venerabile Serva di Dio Maria De Mattias, Fondatrice delle Ancelle del Preziosissimo Sangue; sul martirio del Venerabile Alberico Crescitelli, Missionario Apostolico, ucciso in Cina nel 1900.

Martedì, 14 marzo 1950, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è adunata la Sacra Congregazione dei Riti *preparatoria,* nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati Officiali ed i Revmi Consultori teologi hanno discusso su due miracoli, che si asseriscono operati per intercessione della Beata Maria Domenica Mazzarello, Vergine, Confondatrice dell'Istituto delle Figlie di Maria Ausiliatrice.

Martedì, 28 marzo 1950, nel Palazzo Apostolico Vaticano si è adunata la Sacra Congregazione dei Riti *preparatoria,* nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati Officiali e i Revmi Consultori teologi hanno discusso su due miracoli, che si asseriscono operati ad intercessione della

Beata Emilia de Vialar, Vergine, Fondatrice dell'Istituto delle Suore di San Giuseppe dell'Apparizione.

In seduta ordinaria gli Emi e Revmi Signori Cardinali e i Revmi Consultori teologi hanno inoltre discusso sulla riassunzione della Causa di Canonizzazione del Beato Antonio Baldinucci, Sacerdote Professo della Compagnia di Gesù.

NECROLOGIO

4	ottobre	1949.	Monsig. Uamtaonan (Wang Tao-nan) Filippo Silvestro, Vescovo di Fengsiang.
26	febbraio	1950.	Monsig. Arnoz Ignazio, Vescovo tit. di Busiri, Vicario Apostolico di Bulawayo.
28	»	»	Monsig. Marquez y Toriz Giuseppe Ignazio, Arcivescovo di Angelopoli.
10	marzo	»	Monsig. Sigala Marco, Arcivescovo di Atene.
14	»	»	Monsig. Da Silva Gomes Emanuele, Arcivescovo tit. di Viminacio.
17	»	»	Monsig. Contardo Prudenzio, Vescovo tit. di Cabasa.
23	»	»	Monsig. Girard Giulio, Vescovo tit. di Bulla regia, Vicario Apostolico del Delta del Nilo.
1	aprile	»	Monsig. Byrne Cristoforo Edoardo, Vescovo di Galveston.
»	»	»	Monsig. Fahey Leone Fabiano, Vescovo tit. di Ipso.
5	»	»	Monsig. Doorly Edoardo, Vescovo di Elphin.
8	»	»	Monsig. Louvard Teofilo Maria, Vescovo di Coutances.
11	»	»	Monsig. da Rocha Attico Eusebio, Arcivescovo di Curitiba.
12	»	»	Monsig. McGrath Giuseppe Francesco, Vescovo di Baker City.
13	»	»	Monsig. Morrison Giacomo, Arcivescovo Vescovo di Antigonish.
14	»	»	Monsig. Alves Martins Giuseppe, Vescovo tit. di Bela.
»	»	»	Monsig. Janssens Luigi, Vescovo tit. di Acarasso.
»	»	»	Monsig. van Cauwenbergh Giovanni, Vescovo tit. di Sinao.

An. et vol. XXXXII 1 Maii 1950 (Ser. II, v. XVII) - N. 6

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XII

IN SOLEMNI CANONIZATIONE

BEATAE MARIAE GULIELMAE AEMILIAE DE RODAT, VIRGINIS, IN BASILICA VATICANA DIE XXIII MENSIS APRILIS A. MDCCCCL PERACTA.

Ad postulationem instanter, instantius, instantissime factam, per Advocatum Sacri Consistorii, a Viro Eminentissimo Clemente S. R. E. Card. Micara, Praefecto S. Rituum Congregationis, Revmus D. Antonius Bacci, ab Epistulis ad Principes, Sanctitatis Suae nomine, ita respondit:

Iam Summus Ecclesiae Antistes in hac tanta rerum maiestate sententiam laturus est, qua B. Aemilia de Rodat Sanctarum Virginum honoribus decorabitur. Oraculum Petri in Pio viventis venerabundi audiamus; idque novum esto omnibus invitamentum ad vitam cuiusque suam christiana virtute renovandam per Sacrum praesertim, qui volvitur, Annum.

Tum Sanctissimus Dominus Noster, omnibus aperto capite surgentibus, Ipse sedens in Cathedra mitramque gestans, de plenitudine Apostolici ministerii solemniter sic pronunciavit:

Ad honorem Sanctae et Individuae Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicae et Christianae Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Iesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, matura deliberatione praehabita et di-

vina ope saepius implorata, ac de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum et Episcoporum in Urbe exsistentium consilio; Beatam Mariam Gulielmam Aemiliam de Rodat, Virginem, Sanctam esse decernimus et definimus ac Sanctorum Catalogo adscribimus, statuentes ab Ecclesia Universali illius memoriam quolibet anno die eius natali, nempe die decima nona septembris, pia devotione recoli debere. In nomine Pa ✠ tris et Fi ✠ lii et Spiritus ✠ Sancti.

HOMILIA SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

VENERABILES FRATRES, DILECTI FILII,

Id habet Ecclesia a divino Conditore suo, ut quavis aetate novi e materno suo gremio oriantur sanctitatis heroes heroidesque, qui temporibus pares evadant atque exsurgentibus necessitatibus prompto, alacri, actuosoque animo occurrant.

Undevicesimo autem ineunte saeculo, postquam Gallica rerum conversio ac diuturna bella, quae eam consecuta sunt, non modo innumeris ruinis fere omnes Europae regiones vastaverant, sed catholicae etiam religionis instituta non pauca vel funditus subruerant, vel graviter perverterant, summo cum bonorum omnium gaudio cernere licuit fortissimum virorum ac mulierum agmen, christiana virtute praestantium, in id strenuo contendere nisu, ut illata detrimenta resarcirentur. In quibus quidem peculiari luce refulget Maria Gulielma Aemilia de Rodat, quae nobili loco nata, inde a tenella aetate supernum quoddam sensit incitamentum ad volucres atque inanes terrestris huius exsilii spernendas voluptates et ad evangelicam vitae perfectionem citatiore cotidie gradu assequendam.

Postquam autem non unum experta est sacrarum virginum suscipere institutum, ex sui ipsius conscientiae moderatoris consilio ac non sine caelesti quodam instinctu, se ad aliud vocari novit ingrediendum iter. Cum multas nempe cerneret tenuioris

plebis puellas cursitare passim per vias, ac saepenumero eo deduci, ut in discrimen caderent, innocentiam perderent ac religionis praecepta misere desererent, superna caritate compulsa una cum paucis comitibus statuit earum causam procurandam suscipere; easdemque non modo prima litterarum rudimenta docere, sed ad christianam potissimum virtutem educere ac conformare. Hinc religiosa illa Sodalitas initium sumpsit, quae subinde sapientibus normis ac legibus ab ea instructa, per Galliam, per ceteras Europae regiones, ac per transmarinas etiam terras magno cum Ecclesiae ac civilis societatis profectu late se propagavit.

Quasi arbor valida ac virescens, divinae gratiae rore alita ac fecundata, in duos ramos bipartitur, quorum alter ad virgines Deo devotas spectat, quae intra sacri claustri saepta caelestium rerum potissimum contemplationi vacant, ac suas ceterorumque labes precando, paenitendo expiandoque abluunt, alter vero religiosas amplectitur sodales, quae rectae iuventutis educationi prospiciunt, quae in valetudinariis animorum corporumque infirmitatibus suavi quadam ratione mederi enituntur, quae orphanorum matres agunt, quae denique omne genus miserorum relevare atque in supernam spem erigere contendunt.

Dum Nos huius sanctae caelitis vitam ac miranda incepta mente recolimus, dum recogitamus quid ipsa, divina favente gratia, fecerit; quid Sodalitas ab ea condita; quid cetera quoque religiosa Instituta, quae fere innumera per saeculorum decursum florescunt fructusque edunt saluberrimos, elata voce non asseverare non possumus multum profecto Ecclesiam, multum civilem ipsam hominum consortionem sacris hisce cuiusvis ordinis virginibus debere. Quodsi eaedem non haberentur, si Aeternum Numen superno afflatu suo eas perpetuo ex omnibus gentibus non excitaret, suoque non sustentaret auxilio, quisnam posset earum digne tenere locum? Discant igitur omnes non modo eas debitis ornare laudibus, non modo eas pro facultate iuvare, earumque officiis ac muneribus libenter perfrui, sed ad

illam etiam, pro condicione cuiusque sua, virtutis perfectionem contendere, e qua solummodo licet salutaria eiusmodi excipere beneficia.

Sacrae autem virgines sibi honori ducant ad tam grandem se vocatas esse dignitatem, Ei nempe famulandi, cui servire regnare est, cui qui mortalem hanc vitam dediderit, sempiternam in Caelis adipiscetur; qui fluxis ac caducis huius mundi voluptatibus divino amore cumpulsus vale dixerit, perpetuo mansurum supernae beatitatis praemium aliquando assequetur. Eiusmodi igitur susceptae dignitati cotidie earum agendi ratio operose diligenterque respondeat.

Haec sancta novensilis ab se conditam Sodalitatem Sacrae Familiae peculiari titulo commendatam ac dicatam voluit. In qua quidem Nazarethana Familia si moniales, quae communem vitam traducunt, excelsam cernere possunt sanctitatis formam, quam imitentur, habent etiam in ea christiani omnes incomparabilia, quae sequantur, exempla. Haec sancta igitur vestigia viae alacri erectoque animo insistant. Ac quandoquidem domesticus convictus « quasi seminarium rei publicae » [1] est, si filii, si matres, si patres familias Iesum, Mariam, eiusque castissimum imitentur Sponsum, tum procul dubio radicitus sanari humana societas, tum meliora ac feliciora possunt oriri tempora. Quod quidem Sancta Aemilia de Rodat e solio gloriae suae a Divino Redemptore suis precibus impetret nobisque conciliet. Amen.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

TITULUS ET PRIVILEGIA BASILICAE MINORIS ECCLESIAE B. MARIAE VIRGINIS A PACE, IN URBE PACENSI, BOLIVIAE PRINCIPE, CONFERUNTUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Paxia, Bolivianae Reipublicae princeps urbs clarissima, in eo est ut quater centenarium annum suae fundationis singulari recolat memoria, ideoque sive ipsius civitatis sive uni-

[1] Cic., *De Off.*, I, c. 17.

versae nationis religiosis et civilibus rebus qui praesunt viri mutuo contendunt ut faustissimus dies qua maiori fieri possit sollemnitate celebretur. Ad hoc tum hodiernus Bolivianae Reipublicae Praeses tum Venerabilis Frater Abel Isidorus Antezana y Roias, Pacensium Archiepiscopus, necnon civitatis Pacensis Moderator, suo et civium omnium nomine, humiliter atque instanter Nos rogaverunt ut Cathedrale Pacense Templum, Deo in honorem Deiparae Virginis a Pace dicatum, unde urbi nomen inditum est, ad Basilicae Minoris gradum et honorem evehere dignaremur. Quibus precibus Nos, qui anno MCMXLIII Pacensem dioecesim ad sedem metropolitanam ereximus, ultro libenterque annuere decrevimus ut tantorum suffragatorum votis concedamus et paternam benevolentiam Nostram erga Gubernium et populum Bolivianum, peculiariter vero erga christifideles civitatis et archidioecesis Pacensis, conspicue manifestam faciamus et proximis centenariis sollemnibus aliquo modo praesentes simus. Eo vel magis quod Cathedralis Pacensis Ecclesia, quam diximus, honore, qui pro ipsa petitur, digna plene videtur, quum antiquitate, architectura, artis operibus, sacrae supellectilis copia et pretio, sacrorum rituum et coeremoniarum decore ceteris urbis Pacensis sacris aedibus praeemineat. Ipsa enim, ut Nobis relatum est, aedificari coepta est eodem loco quo anno MDLVI, octavo post urbem Pacensem conditam, ecclesia mater exstructa est, quae anno MDCVIII, quo Decessor Noster Paulus V diocesim Pacensem erexit, Cathedralis titulo et honore decorata fuit. Hac penitus diruta, anno MDCCCXXXV, Duce Andrea a Sancta Cruce, Reipublicae Praeside, maxime favente, Emmanuele Sanauya, Sacerdote ex Ordine Fratrum Minorum, architectore, solum explanatum libratumque fuit novaque posita fuere fundamenta. Bello deinde saeviente et publicae rei gubernatorum mala voluntate obstante, opus pluries intermissum fuit, donec, quinque post lustra, iterum inceptum et, aedificii forma noviter et definite a Francisco Vespignani Comite, Sacri Palatii Apostolici Architecto, delineata, Reipublicae Bolivianae Supremis Moderatoribus omnibus faventibus, ad finem adductum est. Tandem, iuvante Deo, anno MCMXXXII, Augustus Sieffert, tunc Episcopus Pacensis, Daniele Salamanca Reipublicae Praeside, novam sacram aedem sollemniter benedixit. Anno vero MCMXXXIX Venerabilis Frater Abel Isidorus Antezana y Roias, Pacensium Archiepiscopus, eam rite consecravit. Quamvis autem aedificium non sit adhuc undequaque perfectum et absolutum, tamen templum ipsum, quod stylo graeco-romano, ut aiunt, exstructum est, amplitudine, lapidibus et metallis pretiosis, necnon variis picturis renidet.

Nec silentio praetereundi sunt vitrei clathri sacras imagines et bibli-

cas regiones coloribus depictas referentes: praecipue vero admirabilis est maxima fenestra vitrea in media abside, in qua cernitur Imago Dominae Nostrae a Pace, titularis Ecclesiae et Patronae civitatis atque archidioecesis, angelorum corona circumdatae, quae S. Ildephonso, archiepiscopo Toletano, casulam, angelicis confectam manibus, praebet, sicut refert quaedam pia traditio metropolitanae ecclesiae Toletanae, quae eamdem Deiparam a Pace Patronam habet, auctore Alfonso VI rege, inde a saeculo XI, post partam, ipsa Virgine opitulante, insignem contra mahometanos victoriam. Ipsius autem Paciferae Reginae simulacrum, quod nunc in saepius memorata ecclesia cathedrali Pacensi cernitur, utpote miraculis clarum, magna fidelium tum civitatis, tum archidiocesis, tum universae Bolivianae ditionis veneratione colitur. Quae cum ita sint, ut tam clarae urbis, quae sub nomine et patrocinio gloriosissimae et potentissimae Pacis Reginae, die XX Octobris anno MDXLVIII, ab Alonso de Mendoza, iussu Petri de la Gasca, Regis vices gerentis, condita est, ad memoriam perennandam habitae tandem, post longas et cruentas discordias intestinas, animorum pacificationis, Nos laetitiam augeamus, oblatis Nobis precibus benigne annuere decrevimus. Quare, audito Venerabili Fratre Nostro Clemente Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Micara, Episcopo Veliterno, Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, certa scientia ac matura deliberatione Nostra, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum, memoratam Metropolitanam Ecclesiam, Deo in honorem Beatae Mariae Virginis a Pace, in urbe Pacensi, Boliviae principe, dicatam, titulo, privilegiis honoribusque Basilicae Minoris decoramus. Contrariis quibuslibet minime obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illique Ecclesiae Cathedrali et Metropolitanae ad quam pertinent, nunc et in posterum, plenissime suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum ex Arce Gandulphi, sub anulo Piscatoris, die VIII mensis Octobris, anno MCMXLVIII, Pontificatus Nostri decimo.

De speciali Sanctissimi mandato
Pro Domino Cardinali a Secretis Status

DOMINICUS SPADA
a Brevibus Apostolicis.

II

DELEGATIO APOSTOLICA PRO COREA ERIGITUR

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — A Missionibus longissime disiunctis ab hac Petri Sede navam operam curamque impensam conlatas ad propagandam Fidem non modo agnoscere debemus sed studere quoque ut quam maxime Nosmet ipsi foveamus; quaeque earum regimini satius prospicere queant, ea, nulla mora interposita, amantissime comparemus. Iamvero, cum in Coreae peninsulae regionibus Missiones plurimum valeant ad suarum ipsarum incrementum ac profectum, Nos, earundem Pastores benevolentia Nostra complectentes, audito Dilecto Filio Nostro Petro Sanctae Romanae Ecclesiae Presbytero Cardinali Fumasoni-Biondi, Sacrae Congregationis de Propaganda Fide Praefecto, consilium cepimus Delegationis Apostolicae pro Coreae regionibus erigendae. Quare, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostra, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi, Delegationem Apostolicam pro Corea erigimus, constituimus, eiusque sedem in civitate vulgo « Seoul » nuncupata collocamus, plane confisi hanc novam Delegationem earundem Missionum utilitati fideliumque bono melius atque amplius provisuram esse. Haec edicimus, decernentes has Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum, plenissime suffragari; sicque rite iudicandam esse ac definiendum, irritumque atque inane fieri si quidquam, secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis quibusvis minime obstantibus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VII mensis Aprilis, anno MCMXXXXIX, Pontificatus Nostri undecimo.

De speciali Sanctissimi mandato
Pro Domino Cardinali a Secretis Status

IOANNES BAPTISTA MONTINI
Substitutus Secretariae Status

III

TEMPLUM PAROECIALE « DE GUANARE », INTRA FINES DIOECESIS BARQUISIMETENSIS, SEU SANCTUARIUM B. MARIAE VIRGINIS « DE COROMOTO », VENEZUELANAE REIPUBLICAE PATRONAE, TITULO BASILICAE MINORIS CONDECORATUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — In maximis quibus affligimur aerumnis hoc tam gravi Ecclesiae tempore in quo impii homines adversus Dominum et adversus Christum eius, diabolico nisu atque lacrimabili insania proelium committere audent, suavissima et peculiari afficimur consolatione cum universi catholici orbis fideles sciamus Sanctissimam Dei Genitricem, Christianorum Auxilium et afflictorum solatium fervidissima devotione colere et filiali amore prosequi. Quos inter memorare nunc placet Venezuelanae Ditionis Venerabiles Fratres Episcopos et dilectos filios Sacerdotes, Optimates et populum universum, quorum pietas erga Beatissimam Virginem Mariam v. « de Coromoto » nuncupatam, adeo hisce ultimis annis crevit ut Sanctuarium idemque Paroeciale Templum exstans in regione v. « de Guanare », in tribu « de los Cospes » dicta, peregrinorum more, frequentiores in dies celebraverint et die prima marialis mensis, anno MCMXLII, Episcopi omnes Venezuelanae Reipublicae, in quinquennali coetu, simul convenientes, eandem veneratissimam Deiparam universae Nationis praecipuam Patronam declaraverint et elegerint. Quam electionem Nos, per similes Apostolicas Litteras die VII mensis Octobris anno MCMXLIV datas, cum magno animi Nostri gaudio, adprobavimus et confirmavimus. Nec tamen per hoc ferventissimae Venezuelani populi erga Mariam Virginem pietati satis factum est, adeo ut nunc Ven. Frater Raphaël Ignatius Arias Blanco, Episcopus S. Christophori in Venezuela idemque dioeceseos Barquisimetensis Administrator Apostolicus, antiqua et ardentissima vota expromens tum aliorum Episcoporum, tum Cleri et populi totius Reipublicae, Nos enixe rogaverit ut paroecialem ecclesiam « de Guanare », ubi, miraculis clara, fidelium devotioni a pluribus saeculis prostat imago Beatae Mariae Virginis « de Coromoto », quam diximus, ad dignitatem Basilicae Minoris evehere, de Nostra benignitate, dignaremur. Quibus precibus annuere ultro libenterque decrevimus cum relatum sit Nobis ad ipsum Templum seu Sanctuarium, architectura et amplitudine, artis operibus, decore atque magnificentia admirandum, fide compulsos, pietate et amore filiali ferventes, ex omni Nationis regione, plurimos christifideles, adsidue pe-

regrinari, potentissimae Dei Matris opem impetraturos. Ut igitur haec dilecti populi Venezuelani marialis devotio novum ac maius incrementum habeat, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostra, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum, Ecclesiam Parochialem sive Sanctuarium « de Guanare », intra fines dioecesis Barquisimetensis, ubi colitur imago Beatae Mariae Virginis « de Coromoto », Venezualanae Reipublicae Patronae, titulo ac dignitate Basilicae Minoris decoramus cum omnibus iuribus et privilegiis quae eidem titulo conveniunt. Contrariis quibuslibet nihil obstantibus. Haec statuimus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere : suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere ; illisque ad quos spectant seu spectare poterunt nunc et in posterum, plenissime suffragari ; sicque rite iudicandum esse ac definiendum ; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIV mensis Maii anno MCMXLIX, Pontificatus Nostri undecimo.

De speciali mandato Sanctissimi
Pro Domino Cardinali a publicis Ecclesiae negotiis

GILDO BRUGNOLA
Officium Regens
Pontificiis diplomatibus expendiendis

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONCILII

DECRETUM

DE VETITA CLERICIS ET RELIGIOSIS NEGOTIATIONE ET MERCATURA

Pluribus ex documentis constat, in Ecclesia quovis tempore clericis in sortem Domini vocatis saecularia negotia, negotiationem praecipue et mercaturam, gravibus sub poenis et censuris prohibita fuisse.

Siquidem ipse Apostolus in II[a] epistola ad Timotheum (cap. II, 4) iam monuit: « Nemo militans Deo implicat se negotiis saecularibus ». Nil mirum proinde si Tridentina Synodus (Sess. XXII, cap. I, de reform.), de his agens criminibus decernere non dubitaverit: « ut quae alias a Summis Pontificibus et a sacris Conciliis de clericorum ... saecularibus negotiis fugiendis copiose ac salubriter sancita fuerunt, eadem in posterum iisdem poenis vel maioribus, arbitrio Ordinarii imponendis, observentur ... ».

His itaque omnino inhaerens Codex iuris canonici, ad rem quod attinet, canone 142 statuit: « Prohibentur clerici per se vel per alios negotiationem aut mercaturam exercere sive in propriam sive in aliorum utilitatem ». Haec autem prohibitio afficit etiam religiosos ad normam canonis 592. Quin imo idem Codex hoc praescriptum canone 2380 peculiaribus etiam sanctionibus munivit, addens: « Clerici vel religiosi mercaturam vel negotiationem per se vel per alios exercentes contra praescriptum canonis 142 congruis poenis pro gravitate culpae ab Ordinario coerceantur ».

Quo firmior et magis uniformis ecclesiastica disciplina hac de re habeatur atque abusus praecaveantur, Sanctissimus Dominus Noster Pius Pp. XII statuere dignatus est ut Clerici et Religiosi omnes ritus latini de quibus in canonibus 487-681, ne exceptis quidem recentium Institutorum saecularium sodalibus, per se vel per alios, mercaturam seu negotiationem cuiusvis generis, etiam argentariam, exercentes, sive in propriam sive in aliorum utilitatem, contra praescriptum can. 142, utpote huius criminis rei, excommunicationem latae sententiae Apostolicae Sedi

speciali modo reservatam incurrant et, si casus ferat, degradationis quoque poena plectantur.

Superiores vero qui eadem delicta, pro munere suo ac facultate, non impediverint, destituendi sunt ab officio et inhabiles declarandi ad quodlibet regiminis et administrationis munus.

Pro omnibus denique, quorum dolo vel culpae patrata facinora tribuenda sint, firma semper manet obligatio reparandi damna illata.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, die 22 mensis Martii, anno 1950

IOSEPH Card. BRUNO, *Praefectus.*

L. ✠ S.

F. Roberti, *a Secretis.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

ROMANA seu ALBANEN. seu SENOGALLIEN.

CANONIZATIONIS BEATAE MARIAE GORETTI, VIRGINIS ET MARTYRIS

SUPER DUBIO

An, stante approbatione duorum miraculorum, post indultam eidem Beatae ab Apostolica Sede venerationem, Tuto *procedi possit ad sollemnem ipsius Canonizationem.*

Oh magnum et stupendum portentum, quod in sui admirationem mundum commovit! Rudis puella, quae duodecimum vitae annum nondum impleverat, e pauperrima agricolarum familia, pro castitate servanda mori potius maluit quam foedari. Mariam Goretti dicimus, quae die 5 Iulii a. 1902, ne libidinoso iuveni, a quo non semel fuerat tentata, fortiter quidem restitit sed vi in terram deiecta quatuordecim pugionis ictibus percussa, veniam heroice suo interfectori concedens, sequenti die sanctam mortem oppetiit. Martyrem conclamavit populus, Martyrem, Summo approbante Pontifice, die 25 Martii a. 1945 Sacra haec Congregatio declaravit, atque beatificationis honores eidem die 27 Aprilis a. 1947 fuere concessi. Nec satis.

Sapientissimus enim Deus, iuvenum praesertim, levitati, mederi

volens atque praeclarum virtutis exemplum sollemnius per Canonizationem praebere, paucis post Beatificationem diebus duo miracula, ea interveniente, patravit, uti ex decreto ab hac S. C. die 11 Decembris proxime elapsi anni edito patet.

Ut autem constet ab hac sacra Congregatione omnia esse ad normam iuris perfecta, dubium Rmis Cardinalibus ceterisque Consultoribus est proponendum : *An, stante approbatione duorum miraculorum post indultam Eidem Beatae ab Apostolica Sede venerationem,* Tuto *procedi possit ad sollemnem Ipsius Canonizationem;* h. e.: ad acta Pontificia, Consistorialia primum, definitiva postea. Quod dubium infrascriptus Cardinalis S. R. C. Praefectus Causaeque Ponens, in Generali Congregatione coram Ssmo D. N. Pio Papa XII, die 13 Decembris mensis, disceptandum proposuit, cui omnes, quotquot aderant, in affirmativam responsionem concesserunt. Beatissimus vero Pater cunctandum aliquantisper ratus est, ut maiori lumine Sua mens per preces illustraretur. Hunc autem diem selegit ut Suam supremam sententiam ederet.

Quocirca subscriptum Cardinalem, S. R. C. Praefectum atque Ponentem, R. P. Salvatorem Natucci Fidei Promotorem generalem meque Secretarium ad Se advocavit, atque, sacrosancto Missae sacrificio devotissime celebrato, edixit: Tuto *procedi posse ad B.* Mariae Goretti *Canonizationem.*

Hoc autem decretum rite promulgari et in acta Sacrae Rituum Congregationis referri mandavit.

Datum Romae, die 12 Ianuarii a. 1950.

✠ C. Card. Micara, Ep. Velitern., *Praefectus.*

L. ✠ S.

† A. Carinci, Archiep. Seleuc., *Secretarius.*

II

QUITEN.

CANONIZATIONIS BEATAE MARIAE ANNAE DE PAREDES, VIRGINIS

SUPER DUBIO

An et de quibus miraculis constet, post indultam eidem Beatae ab Apostolica Sede venerationem, in casu, et ad effectum de quo agitur.

S. Bernardus Sponsae verba commentans: *Dilectus meus mihi et ego illi, qui pascitur inter lilia* (Cant. 2, 16): « Quae est Sponsa, scribit, et quis est Sponsus? Hic est Deus noster, illa ... nos sumus, ... in quos

intendit Deus. Quanta tamen disparilitas! Aut illa in immensum gloriatur, aut is in immensum amat. Quam admirabile est quod illius intentionem ista sibi quasi propriam vindicat dicens: *Dilectus meus mihi;* nec eo contenta pergit amplius gloriari ... quasi ex aequo morem gerere, rependere vicem: *Et ego illi.* O quid audet cor purum et conscientia bona! (Serm. 68 in Cant.). *Dilectus pascitur inter lilia.* Magnus est qui tria vel quatuor lilia aedificare potuerit in terra sua in tanta densitate spinarum et tribulorum. Porro itaque primam omnium innocentiam et si huic iungere continentiam quivero, divitem me putabo ... Rex sum autem si tertiam his adiungere potero, patientiam ... Siquidem *tentatio est vita hominis,* opus profecto est patientia » (Serm. 70 fin.).

Iamvero in Beata Maria Anna non modo hae tres virtutes, sed ceterae quoque fulserunt, quae tantum tamque suavem odorem spirarunt, ut merito Quitensis lilii nomen ei comparaverint. Iesus autem, eius dilectus Sponsus, *qui pascitur inter lilia,* gratam in eius corde mansionem constituit, ipsa vicissim totam seipsam ei dedidit, sapienter immensum eius rependere audens amorem. Sicque factum est ut ipsa, dilecti Sponsi imitata exempla, christianae perfectionis fastigium sit assecuta atque miraculis clara Beatificationis honores meruerit anno 1853, a Pio Papa IX fel. rec. iam ab anno 1850 per Apostolicas litteras sub anulo Piscatoris indultos.

Causae Canonizationis reassumptione a Leone Papa XIII sa. me. die 22 Aprilis a. 1903 concessa, Apostolicus processus in Conchensi Curia super duabus miris sanationibus, quae in eadem civitate contigerant, confectus est; cuius iuridica vis per decretum die 4 Aprilis anno 1948 editum recognita est, de quibus in hoc decreto agitur.

I. Carmela Martinez Cordova, Aloisii Elsitdiè uxor, ob aliquod trauma totius abdominis viscerumque ptosim fuit passa, cum gastro-intestinali dilatatione et ventre adeo pendulo, ut hic fere genua pertingeret; quam diagnosim infaustamque, quod ad sanationem, prognosim non modo medens a cura, sed periti quoque ex officio atque ipsum medicum Sacrae nostrae Congregationis Collegium unanimi sententia edixerunt. Verum die 17 Iunii a. 1945 dum B. Mariae Annae Reliquiae sollemni pompa per Conchae vias feruntur, Carmela ferventer eam pro sanatione invocat. Domum rediens sanatam se sentit. Sequentibus diebus medens post diligentem inspectionem omnia suo quaeque loco fuisse restituta recognovit.

Huiusmodi sanationem naturae viribus tribui non posse, neque chirurgico ferro obtineri, medens, periti, medicumque Collegium concorditer affirmant.

II. Puer Ferdinandus Crespo Toral sex annos natus, diei 14 Iunii a. 1944 acuta appendicite fuit attactus, uti plures medentes edixerunt, immo chirurgicae actioni quam citissime erat subiciendus, ut, si fieri posset, eius vita servaretur. Medentium cum diagnosim, tum infaustam prognosim officiales periti medicumque sacrae huius Congregationis Collegium confirmant.

Iamvero pueri mater, Beatae Mariae Annae devota, vix de eius reliquiis particulam filioli pectori apposuerat, illico hic perfecte convaluit. Miraculum conclamant medentes, periti ex officio medicumque N. C. Collegium.

Super his sanationibus postquam duo ex officio periti, medicumque huius Congregationis Collegium, severo praemisso examine, suam sententiam ediderunt, Praeparatoria Congregatio die 8 Novembris anno elapso habita est, cui Generalis coram Ssmo D. N. Pio Papa XII die 13 Decembris successit; in qua Rmus Cardinalis Benedictus Aloisi Masella, Causae Ponens, dubium disceptandum proposuit: *An et de quibus miraculis constet in casu et ad effectum de quo agitur.* Rmi Cardinales, Officiales Praelati Patresque Consultores suum quisque suffragium ediderunt. Beatissimus vero Pater supremam sententiam edere in hunc diem distulit, ut in re tanti momenti ferventibus precibus divinum beneplacitum clarius agnosceret.

Quapropter ad Se Reverendissimos Cardinales, Causae Ponentem atque infrascriptum S. R. C. Praefectum, necnon R. P. Salvatorem Natucci meque Secretarium advocavit, divinoque sacrificio religiose oblato, edixit: *Constare de duobus miraculis a Deo, Beata Maria Anna a Iesu de Paredes patratis,* nimirum *de instantanea perfectaque sanatione cum Carmelinae Martinez Elsitdiè a ptosi et dilatatione gastro-intestinali cum ventre pendulo, tum pueri Ferdinandi Crespo Toral ab appendicite acuta.*

Hoc autem decretum rite promulgari et in acta Sacrae Rituum Congregationis referri mandavit.

Datum Romae, die 12 Ianuarii anno Domini 1950.

✠ C. Card. Micara, Ep. Velitern., *Praefectus.*

L. ✠ S.

† A. Carinci, Archiep. Seleuc., *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

I

Causae quae in Tribunali Sacrae Romanae Rotae actae sunt anno 1949, quarum definitiva sententia editur tantum in parte dispositiva.

I. Romana – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: A. Fidecicchi, *Ponens,* F. Brennan, D. Staffa.
Vinculi Defensor deputatus: O. Bejan.
Advocatus: I. Benedetti.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 4 Ianuarii: « Affirmative ».

II. Meliten. – Nullitatis matrimonii *ob exclusionem boni prolis.*
Turnus Rotalis: A. Wynen, *Ponens,* G. Heard, A. Canestri.
Vinculi Denfensor deputatus: F. Romita.
Promotor Iustitiae: I. Pendola.
Advocatus: R. Romano.
Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».
Sententia diei 13 Ianuarii: « Affirmative ».

III. Taurinen. – Nullitatis matrimonii *ob exclusum bonum fidei.*
Turnus Rotalis: G. Heard, *Ponens,* A. Canestri, I. Teodori.
Vinculi Defensor deputatus: S. Gomez.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: I. Galassi.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 22 Ianuarii: « Negative ».

IV. Romana – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: H. Caiazzo, *Ponens,* A. Fidecicchi, F. Brennan.
Vinculi Defensor deputatus: Ch. Vijverberg.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: I. Galassi.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 22 Ianuarii: « Affirmative ».

V. Viglevanen. – Nullitatis matrimonii *ob conditionem appositam.*
Turnus Rotalis: A. Wynen, *Ponens,* G. Heard, A. Canestri.
Vinculi Denfensoris Substitutus: I. Stella.
Advocati: P. A. D'Avack, A. Mittiga.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 1 Martii 1948 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 27 Ianuarii: « Infirmandam esse, ideoque non constare de matrimonii nullitate, in casu ».

VI. Romana – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: D. Staffa, *Ponens,* I. Pasquazi, P. Mattioli.

Vinculi Defensor deputatus: O. Bejan.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: I. A. Ferrari.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 28 Ianuarii: « Negative ».

VII. Meliten. – Nullitatis matrimonii *ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: H. Caiazzo, *Ponens,* A. Fidecicchi, F. Brennan.

Vinculi Defensor deputatus: P. Tocanel.

Advocati: I. B. Nicola, H. Napoleoni.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 29 Ianuarii: « Negative ».

VIII. Hispalen. – Nullitatis matrimonii *ob defectum consensus.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, *Ponens,* A. Wynen, G. Heard.

Vinculi Defensor deputatus: S. Alvarez-Menendez.

Advocatus: I. Ojetti.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 29 Ianuarii: « Affirmative ».

IX. Romana – Nullitatis matrimonii *ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, A. Wynen, I. Pasquazi, *Ponens.*

Vinculi Defensor deputatus: F. Romita.

Advocatus: H. Graziani.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 3 Februarii: « Negative ».

X. Taurinen. – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: G. Heard, *Ponens,* A. Canestri, I. Teodori.

Vinculi Defensor deputatus: E. Wagner.

Advocati: H. Paleari, C. Bernardini, F. Ligi.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 5 Februarii: « Negative ».

XI. Taurinen. seu Alexandrina – Nullitatis matrimonii *ex capite conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, A. Wynen, I. Pasquazi, *Ponens.*

Vinculi Defensor deputatus: Ch. Vijverberg.

Advoctus: B. Pellegrini.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 9 Februarii: « Affirmative ».

XII. Vic. Ap. Deltae Nili – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: H. Caiazzo, *Ponens,* A. Fidecicchi, G. Doheny.
Vinculi Defensor deputatus: P. Tocanel.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: P. Rutili.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 12 Februarii: « Affirmative ».

XIII. Bostonien. – Nullitatis matrimonii *ob exclusam indissolubilitatem.*
Turnus Rotalis: A. Wynen, *Ponens,* G. Heard, A. Canestri.
Vinculi Defensor deputatus: I. Casoria.
Advocatus: P. Ciprotti.
Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».
Sententia diei 12 Februarii: « Affirmative ».

XIV. Romana – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: G. Heard, *Ponens,* A. Canestri, I. Teodori.
Vinculi Defensor Substitutus: I. Stella.
Advocatus: I. Limongelli.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 19 Februarii: « Affirmative ».

XV. Babylonen. Syrorum – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, D. Staffa, I. Pasquazi, *Ponens.*
Vinculi Defensor deputatus: C. Da Silva.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: C. Bernardini.
Dubium: « An sententia Rotalis diei 19 Novembris 1946 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».
Sententia diei 22 Februarii: « Confirmandam esse, ideoque constare de nullitate matrimonii, in casu ».

XVI. Vic. Ap. Aegypti – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: I. Teodori, *Ponens,* H. Caiazzo, B. Filipiak.
Vinculi Defensor deputatus: P. Tocanel.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: R. Szenwic.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 24 Februarii: « Affirmative ».

XVII. Romana – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: D. Staffa, *Ponens,* I. Pasquazi, P. Felici.
Vinculi Defensor deputatus: I. Moretti.
Advocatus: A. Merlo.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 25 Februarii: « Affirmative ».

XVIII. Tergestina seu Venetiarum – Nullitatis matrimonii *ob vim et metum, ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: A. Wynen, *Ponens,* G. Heard, A. Canestri.
Vinculi Defensor deputatus: P. Tocanel.
Advocatus: G. Iaut.
Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».
Sententia diei 26 Februarii: « Negative ».

XIX. Beryten. Maronitarum – Nullitatis matrimonii *ob consanguinitatem.*

Turnus Rotalis: F. Brennan, *Ponens,* A. Fidecicchi, I. Pasquazi.
Vinculi Defensor deputatus: G. Oesterle.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: C. Bernardini.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 28 Februarii: « Negative ».

XX. Auximana seu Florentina – Nullitatis matrimonii *ob exclusionem boni sacramenti.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, P. Felici, *Ponens,* B. Filipiak.
Vinculi Defensor deputatus: O. Bejan.
Advocatus: F. Cartoni.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 28 Februarii: « Negative ».

XXI. Lausannen.-Geneven.-Friburgen. – Nullitatis matrimonii *ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: A. Wynen, *Ponens,* G. Heard, A. Canestri.
Vinculi Defensor deputatus: I. Casoria.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: V. Trocchi.
Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».
Sententia diei 10 Martii: « Negative ».

XXII. Veronen. – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: H. Caiazzo, *Ponens,* A. Fidecicchi, F. Brennan.
Vinculi Defensor deputatus: S. M. Vitale.
Advocatus: M. A. Pacelli.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 11 Martii: « Negative ».

XXIII. Asten. seu Taurinen. – Nullitatis matrimonii *ob vim et metum, ob exclusum bonum fidei.*

Turnus Rotalis: D. Staffa, *Ponens,* I. Pasquazi, P. Felici.
Vinculi Defensor deputatus: F. Fournier.
Advocati: C. H. Emprin Gilardini, R. Romano.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 15 Martii: « Negative ».

XXIV. N. N. – Nullitatis matrimonii *ex capite impotentiae viri.*

Turnus Rotalis: G. Heard, *Ponens,* A. Wynen, A. Canestri.

Vinculi Defensor Substitutus: A. Del Corpo.

Advocati: I. Spinelli, F. Della Rocca.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 16 Martii: « Affirmative, vetito viro transitu ad alias nuptias inconsulta S. Sede ».

XXV. Ferrarien. – Nullitatis matrimonii *ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: A. Canestri, *Ponens,* I. Teodori, H. Caiazzo.

Vinculi Defensor deputatus: Burchardus a Wolfenschiessen.

Advocati: A. Angelini Rota, C. Bernardini.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 17 Martii: « Negative ».

XXVI. Lausannen.-Geneven.-Friburgen. – Nullitatis matrimonii *ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, A. Wynen, B. Filipiak, *Ponens.*

Vinculi Defensor deputatus: F. Fournier.

Advocatus: F. Della Rocca.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 21 Martii: « Affirmative ».

XXVII. Romana – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: A. Wynen, *Ponens,* G. Heard, A. Canestri.

Vinculi Defensoris Substitutus: A. Del Corpo.

Advocati: I. Carrara, P. Ciprotti.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 21 Martii: « Affirmative ».

XXVIII. Romana – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: G. Heard, *Ponens,* A. Canestri, I. Teodori.

Vinculi Defensor deputatus: I. Casoria.

Advocatus: R. Romano.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 21 Februarii 1948 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 26 Martii: « Infirmandam esse, ideoque constare de nullitate matrimonii, in casu ».

XXIX. Neapolitana – Nullitatis matrimonii *ob exclusum bonum sacramenti.*

Turnus Rotalis: H. Caiazzo, *Ponens,* A. Fidecicchi, F. Brennan.

Vinculi Defensor deputatus: R. Bidagor.

Advocatus: C. Bernardini.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 26 Martii: « Negative ».

XXX. Mediolanen. – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: H. Caiazzo, *Ponens,* A. Fidecicchi, F. Brennan.
Vinculi Defensor deputatus: H. Felice.
Advocatus: C. Corsanego.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 26 Martii: « Negative ».

XXXI. Parisien. – Nullitatis matrimonii *ob exclusum bonum fidei.*
Turnus Rotalis: F. Brennan, *Ponens,* D. Staffa, I. Pasquazi.
Vinculi Defensor deputatus: F. Fournier.
Advocatus: F. Cartoni.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 28 Martii: « Negative ».

XXXII. Parisien. – Nullitatis matrimonii *ob exclusionem boni sacramenti et boni prolis.*
Turnus Rotalis: A. Fidecicchi, *Ponens,* F. Brennan, D. Staffa.
Vinculi Defensor deputatus: F. Fournier.
Advocatus: F. Cartoni.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 29 Martii: « Negative ».

XXXIII. Romana – Nullitatis matrimonii *ob exclusum bonum prolis.*
Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, P. Felici, *Ponens,* B. Filipiak.
Vinculi Defensor deputatus: P. Tocanel.
Advocatus: H. Graziani.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 30 Martii: « Negative ».

XXXIV. Florentina – Nullitatis matrimonii *ob clandestinitatem.*
Turnus Rotalis: I. Teodori, *Ponens,* H. Caiazzo, A. Fidecicchi.
Vinculi Defensor: I. Stella.
Advocatus: P. A. D'Avack.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 31 Martii: « Negative ».

XXXV. Aquilana – Nullitatis matrimonii *ob conditionem appositam.*
Turnus Rotalis: H. Caiazzo, *Ponens,* A. Fidecicchi, F. Brennan.
Vinculi Defensor deputatus: Burchardus a Wolfenschiessen.
Advocatus: C. Bernardini.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 5 Aprilis: « Negative ».

XXXVI. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ob impotentiam viri et* DISPENSATIONIS SUPER RATO.

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, *Ponens,* A. Wynen, G. Heard.

Vinculi Defensor deputatus: S. Gòmez.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: F. Cartoni.

Dubia: I. « An confirmanda vel infirmanda sit sententia Rotalis diei 8 Novembris 1946 »; et quatenus affirmative ad secundam partem: II. « An consilium Sanctissimo praestandum sit pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato, in casu ».

Sententia diei 6 Aprilis: Ad I. « Sententiam confirmandam esse, seu non constare de matrimonii nullitate ». Ad II. « Negative ».

XXXVII. BONAËREN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: A. Canestri, *Ponens,* I. Teodori, H. Caiazzo.

Vinculi Defensor deputatus: Ch. Vijverberg.

Advocatus: F. Della Rocca.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 9 Aprilis: « Negative ».

XXXVIII. NOVARIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ob simulationem consensus, ob exclusum bonum fidei.*

Turnus Rotalis: A. Canestri, *Ponens,* I. Teodori, H. Caiazzo.

Vinculi Defensor deputatus: I. Sirna.

Advocati: I. E. Ferrari, R. Romano, C. H. Emprin Gilardini.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 9 Aprilis: « Negative ».

XXXIX. ROMANA – NULLITATIS MATRIMONII *ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: H. Caiazzo, *Ponens,* A. Fidecicchi, F. Brennan.

Vinculi Defensor deputatus: A. Cairoli.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: R. Szenwic.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 11 Aprilis: « Affirmative, vetito tamen viro transitu ad alias nuptias, nisi prius explicite coram Ordinario loci positivam emittat scriptam declarationem, iureiurando firmatam, se ab omni sua prava intentione recedere et firmam habere voluntatem novum matrimonium contrahendi ad tramitem doctrinae catholicae, nempe unum, indissolubile, et ad prolem procreandam ordinatum sine ulla contraria intentione vel conditione ».

XL. ARGENTINEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: A. Wynen, I. Teodori, *Ponens,* H. Caiazzo.

Vinculi Defensor deputatus: P. Tocanel.

Advocatus: M. D'Alfonso.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 11 Aprilis: « Negative ».

XLI. Taurinen. – Nullitatis matrimonii *ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: A. Fidecicchi, *Ponens,* F. Brennan, D. Staffa.

Vinculi Defensor deputatus: O. Bejan.

Advocatus: P. A. D'Avack.

Dubia: I. « An constet de nullitate matrimonii, in casu »; et quatenus negative: II. « An praestandum sit Sanctissimo consilium pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato, in casu ».

Sententia diei 12 Aprilis: Ad I. « Negative »; ad II. « Affirmative, vetito conventae transitu ad novas nuptias, inconsulta Sancta Sede ».

XLII. Beryten. Maronitarum – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus, atque ex capite affinitatis.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, P. Felici, *Ponens,* B. Filipiak.

Vinculi Defensor deputatus: G. Oesterle.

Advocati: P. Guidi, C. Bernardini, *pro actore;* M. Mantovani, *ex mandato gratuiti patrocinii, pro conventa.*

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 12 Aprilis: « Negative ».

XLIII. N. N. – Nullitatis matrimonii *ob impotentiam viri.*

Turnus Rotalis: G. Heard, *Ponens,* A. Canestri, I. Teodori.

Vinculi Defensor deputatus: A. Schönegger.

Advocatus: R. Romano.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 21 Aprilis: « Negative ».

XLIV. Romana – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: A. Wynen, A. Canestri, *Ponens,* I. Teodori.

Vinculi defensor: I. Stella.

Advocati: F. Cartoni, F. Bersani.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 13 Iulii 1946 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 23 Aprilis: « Infirmandam esse, ideoque non constare de matrimonii nullitate, in casu ».

XLV. Interamnen. – Nullitatis matrimonii *ob exclusum bonum fidei, ob simulationem consensus.*

Turnus Rotalis: H. Caiazzo, *Ponens,* A. Fidecicchi, F. Brennan.

Vinculi Defensor deputatus: H. Raco.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: I. A. Ferrari.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 25 Aprilis: « Negative ».

XLVI. Romana – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: I. Teodori, *Ponens,* H. Caiazzo, A. Fidecicchi.

Vinculi Defensor deputatus: O. Bejan.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: M. D'Alfonso.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 25 Aprilis: « Affirmative ».

XLVII. Romana – Nullitatis matrimonii *ob exclusum bonum prolis.*
Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, P. Felici, *Ponens,* B. Filipiak.
Vinculi Defensor deputatus: F. Fournier.
Advocatus: E. Ruffini.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 25 Aprilis: « Negative ».

XLVIII. Florentina – Nullitatis matrimonii *ob vim et metum, ob exclusum bonum prolis.*
Turnus Rotalis: A. Fidecicchi, *Ponens,* F. Brennan, D. Staffa.
Vinculi Defensoris Substitutus: I. Stella.
Advocatus: R. Romano.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 26 Aprilis: «Affirmative ».

XLIX. N. N. – Nullitatis matrimonii *ob impotentiam viri.*
Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, D. Staffa, *Ponens,* I. Pasquazi.
Vinculi Defensor deputatus: P. Tocanel.
Advocatus: F. Bersani.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 6 Maii: « Negative ».

L. N. N. – Separationis.
Turnus Rotalis: H. Caiazzo, *Ponens,* A. Fidecicchi, F. Brennan.
Promotor Iustitiae: I. Pendola.
Advocati ex mandato gratuiti patrocinii: P. Guidi, *pro actrice;* Th. Mauro, *pro convento.*
Dubium: « An et quomodo, cuius ob culpam ac quibus conditionibus locus sit separationi quoad torum et cohabitationem, in casu ».
Sententia diei 9 Maii: « Affirmative, seu locum esse separationi in perpetuum quoad torum et cohabitationem, in casu, ad normam cann. 1129, 1130, nempe ob patratum a viro adulterium; ad tempus ob viri culpam, ad normam can. 1131, seu ob uxoris derelictionem ex parte viri et iniurias eidem uxori illatas ».

LI. Taurinen. – Nullitatis matrimonii *ob simulationem consensus, ob exclusum bonum prolis.*
Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, A. Wynen, B. Filipiak, *Ponens.*
Vinculi Defensor: I. Stella.
Advocati: C. H. Emprin Gilardini, R. Romano.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 11 Maii: « Negative ».

LII. Luganen. – Nullitatis matrimonii *ob defectum consensus.*
Turnus Rotalis: I. Pasquazi, *Ponens,* P. Felici, B. Filipiak.
Vinculi Defensor deputatus: R. Bidagor.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: V. Trocchi.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 12 Maii: « Negative ».

LIII. Versalien. – Nullitatis matrimonii *ob conditionem appositam.*
Turnus Rotalis: A. Wynen, *Ponens,* A. Canestri, G. Doheny.
Vinculi Defensor deputatus: F. Fournier.
Advocatus: M. D'Alfonso.
Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».
Sententia diei 19 Maii: « Affirmative ».

LIV. Romana – Nullitatis matrimonii *ob exclusionem boni sacramenti et boni prolis.*
Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, A. Wynen, B. Filipiak, *Ponens.*
Vinculi Defensor deputatus: S. Gòmez.
Advocatus: F. Cartoni.
Dubium: « An sententia Rotalis diei 12 Iunii 1948 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».
Sententia diei 21 Maii: « Confirmandam esse, ideoque non constare de nullitate matrimonii, in casu ».

LV. N. N. – Nullitatis matrimonii *ob impotentiam viri.*
Turnus Rotalis: I. Teodori, *Ponens,* H. Caiazzo, A. Fidecicchi.
Vinculi Defensoris Substitutus: A. Del Corpo.
Advocatus: V. Trocchi.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 23 Maii: « Affirmative, vetito viro transitu ad alias nuptias, inconsulta S. Sede ».

LVI. N. N. – Nullitatis matrimonii *ob impotentiam viri.*
Turnus Rotalis: H. Caiazzo, *Ponens,* A. Fidecicchi, F. Brennan.
Vinculi Defensoris Substitutus: A. Del Corpo.
Advocatus: B. Pellegrini.
Dubia: I. « An constet de nullitate matrimonii, in casu »; et quatenus negative: II. « An consilium praestandum sit Sanctissimo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato, in casu ».
Sententia diei 27 Maii: Ad I. « Affirmative, vetito viro transitu ad alias nuptias ». Ad II. « Provisum in primo ».

LVII. Mileten. – Nullitatis matrimonii *ob vim et metum, ob simulationem consensus.*

Turnus Rotalis: I. Pasquazi, *Ponens,* G. Doheny, P. Mattioli.

Vinculi Defensor deputatus: F. Fournier.

Advocatus: R. Romano.

Dubia: I. « An admittenda sit nova iudicii instantia ad tramitem can. 1989 et 1903 C. I. C., in casu »; et quatenus affirmative: II. « An sententia Rotalis diei 9 Augusti 1945 sit confirmanda, vel infirmanda, de capite metus »; III. « An confirmanda vel infirmanda sit eadem sententia Rotalis diei 9 Augusti 1945 de capite simulationis consensus ».

Sententia diei 28 Maii: Ad I. « Affirmative »; Ad II et III. « Confirmandam esse, seu non constare de nullitate matrimonii, in casu ».

LVIII. Florentina – Nullitatis matrimonii *ob simulationem consensus, ob exclusionem boni prolis et boni sacramenti.*

Turnus Rotalis: A. Wynen, *Ponens,* A. Canestri, P. Mattioli.

Vinculi Defensor deputatus: Ch. Berutti.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: R. Romano.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 28 Maii: « Negative ».

LIX. N. N. – Nullitatis matrimonii *ob vim et metum, ob exclusum ius in corpus.*

Turnus Rotalis: F. Brennan, *Ponens,* D. Staffa, I. Pasquazi.

Vinculi Defensor deputatus: S. Alvarez Menendez.

Advocatus: A. Capalti.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 30 Maii: « Negative ».

LX. Ianuen. – Nullitatis matrimonii *ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, D. Staffa, *Ponens,* P. Mattioli.

Vinculi Defensor deputatus: A. Gambari.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: V. Castiglione Humani.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 3 Iunii: « Negative ».

LXI. N. N. – Nullitatis matrimonii *ob impotentiam viri.*

Turnus Rotalis: A. Canestri, *Ponens,* I. Teodori, H. Caiazzo.

Vinculi Defensor deputatus: S. Gòmez.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: I. Torre.

Dubia: I. « An constet de matrimonii nullitate, in casu »; et quatenus negative: II. « An consilium praestandum sit Sanctissimo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato ».

Sententia diei 4 Iunii: Ad I. « Affirmative, vetito viro transitu ad alias nuptias, inconsulta S. Sede ». Ad II. « Provisum in primo ».

LXII. PLATIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ob vim et metum, ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: A. Canestri, *Ponens,* I. Teodori, F. Brennan.

Vinculi Defensor deputatus: S. M. Vitale.

Advocatus: T. Ragusa.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 4 Iunii: « Negative ».

LXIII. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ob impotentiam mulieris.*

Turnus Rotalis: A. Canestri, *Ponens,* I. Teodori, A. Fidecicchi.

Vinculi Defensor deputatus: G. Oesterle.

Advocatus: G. Iaut.

Dubia: I. « An constet de nullitate matrimonii, in casu »; et quatenus negative: II. « An Sanctissimo consilium praestandum sit pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato ».

Sententia diei 4 Iunii: « Negative ad utrumque ».

LXIV. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus et* DISPENSATIONIS SUPER RATO.

Turnus Rotalis: I. Pasquazi, *Ponens,* P. Felici, B. Filipiak.

Vinculi Defensor deputatus: I. Sirna.

Advocati: E. Albertario, R. Ottaviani.

Dubia: I. « An constet de nullitate matrimonii, in casu »; et quatenus negative: II. « An consilium praestandum sit Sanctissimo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato ».

Sententia diei 7 Iunii: « Negative ad utrumque ».

LXV. ROMANA – NULLITATIS MATRIMONII *ob simulationem consensus, ob vim et metum.*

Turnus Rotalis: A. Wynen, *Ponens,* A. Canestri, G. Doheny.

Vinculi Defensor deputatus: S. Alvarez Menendez.

Advocati: C. Bernardini, F. Ligi.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 9 Iunii: « Affirmative ».

LXVI. ROMANA – NULLITATIS MATRIMONII *ob exclusionem boni prolis et boni sacramenti.*

Turnus Rotalis: A. Canestri, *Ponens,* I. Teodori, H. Caiazzo.

Vinculi Defensoris Substitutus: A. Del Corpo.

Advocatus: F. Cartoni.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 11 Iunii: « Negative ».

LXVII. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ob impotentiam utriusque coniugis.*

Turnus Rotalis: I. Teodori, *Ponens,* H. Caiazzo, A. Fidecicchi.
Vinculi Defensor deputatus: V. Bartoccetti.
Advocatus: R. Romano.

Dubia: I. « An constet de nullitate matrimonii, in casu »; et quatenus negative: II. « An consilium praestandum sit Sanctissimo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato, in casu ».

Sententia diei 11 Iunii: « Negative ad utrumque ».

LXVIII. Savonen. seu Ianuen. – Nullitatis matrimonii *ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, P. Felici, *Ponens,* B. Filipiak.
Vinculi Defensor deputatus: P. Palazzini.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: F. Cartoni.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 11 Iunii: « Negative ».

LXIX. Oveten. – Nullitatis matrimonii *ob clandestinitatem.*

Turnus Rotalis: I. Teodori, *Ponens,* H. Caiazzo, A. Fidecicchi.
Vinculi Defensor deputatus: S. Gòmez.
Advocatus: I. Torre.
Dubium: « An sententia Rotalis diei 30 Iunii 1948 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 11 Iunii: « Confirmandam esse, ideoque constare de nullitate matrimonii in casu ».

LXX. Romana – Nullitatis matrimonii *ob simulationem consensus.*

Turnus Rotalis: H. Caiazzo, *Ponens,* A. Fidecicchi, F. Brennan.
Vinculi Defensoris Substitutus: A. Del Corpo.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: V. Trocchi.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 13 Iunii: « Affirmative, et ad mentem, de qua in sententia ».

LXXI. Florentina – Nullitatis matrimonii *ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, A. Wynen, B. Filipiak, *Ponens.*
Promotor Iustitiae: I. Pendola.
Vinculi Defensor: I. Stella.
Advocatus: R. Santoro.
Dubium: « An sententia Rotalis diei 31 Martii 1948 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 17 Iunii: « Confirmandam esse, ideoque non constare de nullitate matrimonii, in casu ».

LXXII. Messanen.-Iurium – *Incidentis de appellatione admittenda.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, F. Brennan, D. Staffa, *Ponens.*

Promotor Iustitiae: I. Pendola.

Advocati: M. Mantovani, *pro parte actrice;* C. Bernardini et F. Bersani, *pro conventis.*

Dubium: « Utrum appellatio adversus sententiam Rotalem interlocutoriam diei 30 Iunii 1943 sit admittenda, in casu ».

Sententia diei 17 Iunii: « Negative, seu appellationem admittendam non esse adversus sententiam Rotalem interlocutoriam diei 30 Iunii 1943 edicentem actionem spolii admittendam esse a die inceptae actionis iudicialis coram S. Rota, ad normam can. 1698 § 2 ».

LXXIII. Panormitana – Nullitatis matrimonii *ob vim et metum, ob defectum consensus.*

Turnus Rotalis: A. Canestri, I. Teodori, P. Mattioli, *Ponens.*

Vinculi Defensor deputatus: F. Carpino.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: H. Graziani.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 18 Iunii: « Negative ».

LXXIV. N. N. – Dispensationis super rato.

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, A. Wynen, P. Felici, *Ponens.*

Vinculi Defensor deputatus: F. Romita.

Advocati: A. Russo, H. Graziani.

Dubium: « An consilium praestandum sit Sanctissimo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato, in casu ».

Sententia diei 22 Iunii: « Negative ».

LXXV. Arretina – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, B. Filipiak, *Ponens,* P. Mattioli.

Vinculi Defensor deputatus: I. Sirna.

Advocatus ex madato gratuiti patrocinii: I. A. Ferrari.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 22 Iunii: « Negative ».

LXXVI. Ianuen. – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: A. Wynen, A. Canestri, *Ponens,* I. Teodori.

Vinculi Defensor: I. Stella.

Advocatus: C. Bernardini.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 25 Iunii: « Affirmative ».

LXXVII. Arretina – Nullitatis matrimonii *ob conditionem appositam.*

Turnus Rotalis: I. Teodori, *Ponens,* H. Caiazzo, I. Pasquazi.

Vinculi Defensor deputatus: G. Oesterle.

Advocati: A. Catalani, R. Romano.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 25 Iunii: « Negative ».

LXXVIII. Buffalen. – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: F. Brennan, *Ponens,* D. Staffa, I. Pasquazi.
Vinculi Defensor deputatus: S. Vitale.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: R. Costa Albesi.
Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».
Sententia diei 27 Iunii: « Negative ».

LXXIX. Florentina – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: A. Fidecicchi, *Ponens,* F. Brennan, P. Mattioli.
Vinculi Defensor deputatus: G. Oesterle.
Advocatus: F. Cartoni.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 28 Iunii: « Negative ».

LXXX. Firmana – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, P. Felici, *Ponens,* B. Filipiak.
Vinculi Defensor deputatus: O. Bejan.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: M. Mantovani.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 28 Iunii: « Affirmative ».

LXXXI. Argentinen. – Nullitatis matrimonii *ob exclusum bonum prolis.*
Turnus Rotalis: H. Caiazzo, *Ponens,* A. Fidecicchi, P. Mattioli.
Vinculi Defensor deputatus: F. Fournier.
Advocatus: M. D'Alfonso.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 2 Iulii: « Negative ».

LXXXII. Taurinen. – Nullitatis matrimonii *ob conditionem appositam.*
Turnus Rotalis: A. Wynen, *Ponens* A. Canestri, P. Mattioli.
Vinculi Defensor deputatus: P. Tocanel.
Advocati: C. Bernardini, H. Paleari.
Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».
Sententia diei 2 Iulii: « Affirmative ».

LXXXIII. Hispalen. – Nullitatis matrimonii *ob defectum consensus.*
Turnus Rotalis: B. Filipiak, *Ponens,* G. Doheny, P. Mattioli.
Vinculi Defensor deputatus: S. Alvarez Menendez.
Advocatus: I. Ojetti.
Dubium: « An sententia Rotalis diei 29 Ianuarii 1949 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».
Sententia diei 2 Iulii: « Confirmandam esse, ideoque constare de nul-

litate matrimonii, in casu, vetito tamen viro transitu ad aliud matrimonium nisi coram Ordinario loci sub fide iuris iurandi promittat se consensum matrimonialem praestiturum esse ad normam legis (can. 1081 § 2) ».

LXXXIV. ALEPPEN. ARMENORUM – CREDITI.

Turnus Rotalis: I. Pasquazi, *Ponens,* P. Felici, B. Filipiak.

Promotor Iustitiae: I. Pendola.

Advocati: P. Ciprotti, *pro actore;* P. Guidi, *pro convento.*

Dubium: « An et quaenam pecuniae summa, in quanam nummorum specie, et quo titulo, debeatur a Conventu Armenorum de Bzommar Dño Georgio Nacouz ».

Sententia diei 5 Iulii: 1) « Conventus de Bzommar debet Dño Georgio Nacouz: *a*) pro sorte, mutuo accepta, summam quae satis est ad emendas libellas turcicas aureas quadringentas (400) iuxta valorem nummorum aureorum turcicorum diei quo pars actrix recepit summam sibi a Conventu de Bzommar oblatam libellarum papyracearum 6483; *b*) pro foenore: vigesimam partem totius sortis, uti supra computatae, dempto tamen foenore iam soluto, a die dati mutui ad diem 17 aprilis 1942 quo pars sortis restituta est; et vigesimam pariter partem sortis adhuc restituendae iuxta decisum sub *a*) a die 18 aprilis 1942 ad diem totalis solutionis sortis.

2) Pars actrix restituat posthac Conventui de Bzommar summam libellarum papyracearum 6483 iam receptarum ».

LXXXV. VINDOBONEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ob exclusam indissolubilitatem.*

Turnus Rotalis: A. Canestri, *Ponens,* I. Teodori, G. Doheny.

Vinculi Defensor deputatus: P. Tocanel.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: T. Mauro.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 21 Februarii 1940 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 7 Iulii: « Confirmandam esse, seu non constare de matrimonii nullitate, in casu ».

LXXXVI. TAURINEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ob vim et metum, ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: A. Canestri, *Ponens,* I. Teodori, H. Caiazzo.

Vinculi Defensoris Substitutus: A. Del Corpo.

Advocatus: F. Bersani.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 7 Iulii: « Affirmative ».

LXXXVII. ROMANA – NULLITATIS MATRIMONII *ob defectum consensus.*

Turnus Rotalis: I. Teodori, *Ponens,* H. Caiazzo, D. Staffa.

Vinculi Defensor deputatus: R. Bidagor.

Advocati: I. B. Ferrata, C. Bernardini, *pro actrice;* C. Corsanego, H. Napoleoni, *pro convento.*

Dubium: « An sententia Rotalis diei 13 Iulii 1946 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 8 Iulii: « Infirmandam esse, ideoque constare de nullitate matrimonii, in casu ».

LXXXVIII. N. N. – Nullitatis matrimonii *ob impotentiam viri.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, A. Wynen, I. Pasquazi, *Ponens.*

Vinculi Defensor deputatus: I. Casoria.

Advocati: P. Guidi, A. D'Alessandri.

Dubia: I. « An constet de nullitate matrimonii, in casu »; et quatenus negative: II. « An consilium praestandum sit Ssmo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato, in casu ».

Sententia diei 9 Iulii: « Negative ad utrumque ».

LXXXIX. Romana – Nullitatis matrimonii *ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, A. Fidecicchi, *Ponens,* F. Brennan.

Vinculi Defensor deputatus: F. Romita.

Advocatus: I. Benedetti.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 12 Iulii: « Negative ».

XC. N. N. – Nullitatis matrimonii *ob impotentiam viri et* Dispensationis super rato.

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, F. Brennan, *Ponens,* D. Staffa.

Vinculi Defensor deputatus: G. Oesterle.

Advocatus: P. Ciprotti.

Dubia I. « An constet de matrimonii nullitate, in casu »; et quatenus negative: II. « An consilium praestandum sit Sanctissimo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato, in casu ».

Sententia diei 12 Iulii: « Negative ad utrumque ».

XCI. Eporedien. – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, D. Staffa, *Ponens,* I. Pasquazi.

Vinculi Defensor deputatus: P. Capobianco.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: H. Graziani.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia die 15 Iulii: « Affirmative ».

XCII. Romana – Nullitatis matrimonii *ob vim et metum, ob exclusionem boni fidei et boni sacramenti.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, B. Filipiak, *Ponens,* G. Doheny.

Vinculi Defensor deputatus: F. Romita.

Advocati: M. A. Pacelli, I. Torre.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 16 Iulii: « Negative ».

XCIII. Neapolitana – Nullitatis matrimonii *ob exclusum bonum prolis.*
Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, P. Felici, *Ponens,* B. Filipiak.
Vinculi Defensor deputatus: S. Gòmez.
Advocati: C. et I. Pacelli.
Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».
Sententia diei 20 Iulii: « Negative ».

XCIV Senen. – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, *Ponens,* A. Wynen, B. Filipiak.
Vinculi Defensoris Substitutus: A. Del Corpo.
Advocatus: N. Patrizi.
Dubium: « An sententia Rotalis diei 19 Iulii 1947 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».
Sententia diei 25 Iulii: « Confirmandam esse, ideoque non constare de nullitate matrimonii, in casu ».

XCV. Neapolitana – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: A. Fidecicchi, *Ponens,* I. Pasquazi, P. Felici.
Vinculi Defensor: I. M. Pinna.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: V. Trocchi.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 26 Iulii: « Negative ».

XCVI. Praef. Apost. de Gibuti – Nullitatis matrimonii *ob simulationem consensus.*
Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, A. Wynen, P. Mattioli, *Ponens.*
Vinculi Defensor: I. M. Pinna.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: F. Cartoni.
Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».
Sententia diei 27 Iulii: «Affirmative ».

XCVII. Tranen. seu Baren. – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: A. Canestri, *Ponens,* I. Teodori, P. Mattioli.
Vinculi Defensor: I. M. Pinna.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: G. Felici.
Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».
Sententia diei 28 Iulii: « Negative ».

XCVIII. Romana – Nullitatis matrimonii *ob exclusionem boni sacramenti et boni fidei.*

Turnus Rotalis: D. Staffa, *Ponens,* P. Felici, B. Filipiak.

Vinculi Defensor deputatus: Ch. Vijverberg.

Advocatus: A. Angelini Rota.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 16 Iunii 1948 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 29 Iulii: « Confirmandam esse, ideoque non constare de nullitate matrimonii, in casu ».

XCIX. Eporedien. – Nullitatis matrimonii *ob vim et metum, ob conditionem appositam.*

Turnus Rotalis: A. Wynen, *Ponens,* I. Pasquazi, P. Mattioli.

Vinculi Defensor deputatus: F. Romita.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: R. Costa Albesi.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 30 Iulii: « Negative ».

C. N. N. – Nullitatis matrimonii *ob impotentiam viri et* dispensationis super rato.

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, P. Felici, *Ponens,* B. Filipiak.

Vinculi Defensor deputatus: G. Oesterle.

Advocatus: P. Fedele.

Dubia: I. « An constet de nullitate matrimonii, in casu »; et quatenus negative: II. « An consilium praestandum sit Sanctissimo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato, in casu ».

Sententia diei 30 Iulii: « Negative ad utrumque ».

CI. Rothomagen. – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: I. Teodori, *Ponens.* H. Caiazzo, P. Felici.

Vinculi Defensor deputatus: F. Fournier.

Advocatus: I. Benedetti.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 1 Augusti: « Negative ».

CII. Colocen. – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: I. Teodori, *Ponens,* H. Caiazzo, A. Fidecicchi.

Vinculi Defensor deputatus: P. Tocanel.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: F. Ligi.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 1 Augusti: « Affirmative ».

CIII. Abbat. Nullius de Peramiho – Nullitatis matrimonii *ob impotentiam mulieris.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, A. Wynen, *Ponens,* I. Pasquazi.

Vinculi Defensor deputatus: F. Fournier.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: H. Graziani.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 3 Augusti: « Affirmative ».

CIV. Ebroicen. – Nullitatis matrimonii *ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: D. Staffa, *Ponens,* I. Pasquazi, P. Felici.

Vinculi Defensor deputatus: F. Fournier.

Advocatus: I. A. Ferrari.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 5 Augusti: « Negative ».

CV. Romana – Nullitatis matrimonii *ob simulationem consensus, ob exclusionem boni fidei et boni sacramenti.*

Turnus Rotalis: D. Staffa, *Ponens,* I. Pasquazi, P. Felici.

Vinculi Defensor deputatus: O. Bejan.

Advocatus: I. Torre.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 5 Augusti: « Negative ».

CVI. Beryten. Maronitarum – Nullitatis sententiarum et Refectionis damnorum.

Turnus Rotalis: A. Fidecicchi, F. Brennan, D. Staffa, *Ponens.*

Promotor Iustitiae: I. Pendola.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: A. Coussa.

Dubia: I. « An constet de nullitate insanabili sententiarum Tribunalis Berytensis diei 9 Iulii 1942 et Tribunalis Patriarchalis diei 31 Decembris 1942 quod attinet ad reparationem pecuniariam in casu »; et quatenus negative: II. « An concedenda sit restitutio in integrum adversum praefatas sententias ad normam can. 1905, § 2, n. 4, in casu »; et quatenus negative: III. « An sit admittenda nova iudicii instantia contra praefatas sententias quod attinet ad reparationem pecuniariam, ad normam can. 1989, in casu ».

Sententia diei 7 Octobris: « Negative ad omnia ».

CVII. Florentina – Nullitatis matrimonii *ob vim et metum, ob conditionem contra indissolubilitatem.*

Turnus Rotalis: B. Filipiak, *Ponens,* G. Doheny, P. Mattioli.

Vinculi Defensor deputatus: A. Cairoli.

Advocatus: R. Romano.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 16 Decembris 1948 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 10 Octobris: « Confirmandam esse, ideoque constare de nullitate matrimonii, in casu, vetito tamen viro transitu ad aliud matrimonium nisi coram Ordinario loci sub fide iurisiurandi promittat se consensum matrimonialem praestiturum esse ad normam legis (can. 1081 § 2 C. I. C.) ».

CVIII. Taurinen. – Nullitatis matrimonii *ob exclusionem boni fidei et boni sacramenti.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, P. Felici, *Ponens,* B. Filipiak.
Vinculi Defensor deputatus: I. Sirna.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: M. D'Alfonso.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 11 Octobris: « Negative ».

CIX. Romana – Nullitatis matrimonii *ob vim et metum, ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: A. Fidecicchi, *Ponens,* F. Brennan, D. Staffa.
Vinculi Defensor deputatus: I. Sirna.
Advocatus: R. Szenwic.
Dubia: I. « An constet de nullitate matrimonii, in casu »; et quatenus negative: II. « An praestandum sit consilium Sanctissimo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato, in casu ».
Sententia diei 11 Octobris: A. I. « Affirmative ». Ad II. « Provisum in primo ». Actrix autem ne transeat ad novas nuptias, nisi prius coram Ordinario sub iurisiurandi fide promiserit se coniugalibus officiis rite vacaturam fore.

CX. Parisien. – Nullitatis matrimonii *ob exclusum bonum fidei.*

Turnus Rotalis: A. Canestri, I. Teodori, P. Felici, *Ponens.*
Promotor Iustitiae: I. Pendola.
Vinculi Defensor: I. M. Pinna.
Advocatus: I. B. Ferrata.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 15 Octobris: « Negative ».

CXI. Romana – Nullitatis matrimonii *ob exclusionem boni prolis et boni fidei.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, B. Filipiak, *Ponens,* G. Doheny.
Vinculi Defensor deputatus: P. Tocanel.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: V. Trocchi.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 17 Octobris: « Negative ».

CXII. Nicen. – Nullitatis matrimonii *ob conditionem appositam.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, B. Filipiak, *Ponens,* P. Mattioli.
Vinculi Defensor deputatus: F. Fournier.
Advocatus: B. Pellegrini.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 24 Octobris: « Affirmative ».

CXIII. Romana – Nullitatis matrimonii *ob exclusum bonum sacramenti.*

Turnus Rotalis: F. Brennan, *Ponens,* I. Pasquazi, P. Felici.

Vinculi Defensor deputatus: P. Tocanel.

Advocatus: F. Cartoni.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 26 Octobris: « Negative ».

CXIV. Romana – Nullitatis matrimonii *ob exclusionem boni prolis, boni fidei et boni sacramenti.*

Turnus Rotalis: A. Canestri, *Ponens,* I. Teodori, H. Caiazzo.

Vinculi Defensor deputatus: A. Cairoli.

Advocatus: M. D'Alfonso.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 28 Octobris: « Negative ».

CXV. Valentina – Separationis.

Turnus Rotalis: I. Pasquazi, *Ponens,* P. Felici, B. Filipiak.

Promotor Iustitiae: I. Pendola.

Advocati: I. A. Ferrari, C. Bernardini, *pro actore;* I. Torre, *ex mandato gratuiti patrocinii, pro conventa.*

Dubia: I. « An, quanam de causa et cuius culpa pronuntianda sit separatio a toro, mensa et habitatione, in casu »; II. « Cuinam filiorum custodia adiudicanda sit ».

Sententia diei 29 Octobris: Ad I. « Separationem a toro, mensa et habitatione pronuntiandam esse ad incertum tempus culpa viri actoris ob saevitias ab eo in uxorem conventam illatas, quae vitam communem nimis difficilem reddiderunt »; ad II. « Custodiam amborum filiorum adiudicandam esse parti innocenti id est matri, manente onere iam imposito actori providendi, iuxta leges civiles loci, sustentationi uxoris et filiorum ».

CXVI. Massan. et Populonien. seu Florentina – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, B. Filipiak, *Ponens,* G. Doheny.

Vinculi Defensor deputatus: A. Gambari.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: V. Trocchi.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 31 Octobris: « Negative ».

CXVII. N. N. – Nullitatis matrimonii *ob impotentiam viri et* Dispensationis super rato.

Turnus Rotalis: G. Heard, *Ponens,* A. Canestri, I. Teodori.

Vinculi Defensor deputatus: I. Parisella.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: R. Costa Albesi.

Dubia: I. « An constet de nullitate matrimonii, in casu »; et quatenus

negative: II. « An consilium praestandum sit Sanctissimo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato, in casu ».

Sententia diei 12 Novembris: Ad I. « Negative ». Ad II. « Affirmative, vetito viro transitu ad alias nuptias inconsulta Sancta Sede ».

CXVIII. Dubuquen. – Nullitatis matrimonii *ob exclusionem boni sacramenti et* Nullitatis sententiarum.

Turnus Rotalis: A. Wynen, *Ponens,* G. Heard, A. Canestri.

Promotor Iustitiae: I. Pendola.

Vinculi Defensor deputatus: P. Tocanel.

Advocatus: R. Romano.

Dubia: I. « An constet de nullitate sententiarum a. 1927 in causa A.-B. latarum »; II. « An constet de nullitate matrimonii A.-B. »; III. « An constet de nullitate matrimonii C.-A. ».

Sententia diei 12 Novembris: Ad I. « Affirmative ». Ad II. « Negative ». Ad III. « Affirmative, ex uno capite ligaminis ».

CXIX. Tergestina – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: I. Teodori, *Ponens,* H. Caiazzo, B. Filipiak.

Vinculi Defensor deputatus: O. Bejan.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: P. A. D'Avack.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 14 Novembris: « Negative ».

CXX. Romana – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, B. Filipiak, *Ponens,* G. Doheny.

Vinculi Defensor: I. Stella.

Advocati: F. Cartoni, F. Bersani.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 23 Aprilis 1949 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 19 Novembris: « Confirmandam esse, ideoque constare de nullitate matrimonii, in casu ».

CXXI. Romana – Nullitatis matrimonii *ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: A. Fidecicchi, *Ponens,* F. Brennan, G. Doheny.

Vinculi Defensor deputatus: P. Capobianco.

Advocatus: P. Fedele.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 22 Novembris: « Affirmative ».

CXXII. N. N. – Nullitatis matrimonii *ob impotentiam viri et* Dispensationis super rato.

Turnus Rotalis: F. Brennan, I. Pasquazi, P. Mattioli, *Ponens.*

Vinculi Defensor deputatus: E. Wagner.

Advocati: C. et I. Pacelli, *pro actrice;* H. Graziani, *pro convento.*

Dubia: I. « An constet de matrimonii nullitate, in casu »; et quatenus

negative: II. « An consilium praestandum sit Sanctissimo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato, in casu ».

Sententia diei 23 Novembris: Ad I. « Negative ». Ad II. « Affirmative ».

CXXIII. ROMANA – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: G. Heard, *Ponens,* A. Canestri, I. Teodori.

Vinculi Defensor deputatus: O. Bejan.

Advocati: I. Benedetti, I. Ojetti.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 6 Augusti 1947, sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 24 Novembris: « Confirmandam esse, ideoque non constare de nullitate matrimonii, in casu ».

CXXIV. MANTUANA – NULLITATIS MATRIMONII *ob impedimentum ligaminis, ob defectum consensus.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, F. Brennan, *Ponens,* I. Pasquazi.

Vinculi Defensor deputatus: S. Alvarez Menendez.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: G. Felici.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 25 Novembris: « Affirmative ».

CXXV. FOSSANEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: I. Teodori, *Ponens,* H. Caiazzo, A. Fidecicchi.

Vinculi Defensor deputatus: C. Vijverberg.

Advocati: C. H. Emprin Gilardini, R. Romano.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 28 Novembris: « Negative ».

CXXVI. TAURINEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ob vim et metum, ob exclusum bonum fidei.*

Turnus Rotalis: H. Caiazzo, *Ponens,* A. Fidecicchi, F. Brennan.

Vinculi Defensor deputatus: O. Bejan.

Advocati: C. H. Emprin Gilardini, R. Romano.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 2 Decembris: « Negative ».

CXXVII. LIBURNEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: A. Canestri, *Ponens,* I. Teodori, F. Brennan.

Vinculi Defensor deputatus: A. Cairoli.

Advocatus: A. Catalani.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 3 Decembris: « Negative ».

CXXVIII. IANUEN. – NULLITATIS MATRIMONII - INCIDENTIS DE IN INTEGRUM RESTITUTIONE.

Turnus Rotalis: A. Canestri, I. Teodori, P. Felici, *Ponens.*

Vinculi Defensor: I. Stella.

Advocati: A. Capalti, I. Trezzi, *pro actore;* C. Bernardini, *pro conventa.*

Dubia: I. « An concedenda sit restitutio in integrum contra decretum Tribunalis Pedemontani diei 4 Februarii 1948 »; et quatenus affirmative: II. « An libellus diei 30 Octobris 1947 admittendus sit, in casu ».

Sententia diei 3 Decembris: « Negative ad utrumque ».

CXXIX. Liburnen. – Nullitatis matrimonii *ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: A. Wynen, *Ponens,* G. Heard, H. Caiazzo.

Vinculi Defensor: I. Stella.

Advocatus: R. Romano.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 11 Iunii 1948 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 10 Decembris: « Confirmandam esse, ideoque non constare de matrimonii nullitate, in casu ».

CXXX. Romana – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: G. Heard, *Ponens,* A. Fidecicchi, F. Brennan.

Vinculi Defensor deputatus: P. Capobianco.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: R. Szenwic.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 10 Decembris: « Affirmative ».

CXXXI. Taurinen. – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: F. Brennan, I. Pasquazi, *Ponens,* P. Felici.

Vinculi Defensoris Substitutus: A. Del Corpo.

Advocatus: M. Mantovani.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 13 Decembris: « Negative ».

CXXXII. Pictavien. – Nullitatis matrimonii *ob exclusam indissolubilitatem.*

Turnus Rotalis: F. Brennan, I. Pasquazi, P. Felici, *Ponens.*

Vinculi Defensor deputatus: G. Oesterle.

Advocati: H. Graziani, *ex mandato gratuiti patrocinii, pro actrice;* D. Lazzarato, *pro convento.*

Dubium: I. « An concedenda sit ulterior causae propositio, in casu »; et quatenus affirmative: II. « An sententia Rotalis diei 16 Octobris 1944 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 15 Decembris: Ad I. « Affirmative ». Ad II. « Confirmandam esse, et ideo non constare de nullitate matrimonii, in casu ».

CXXXIII. N. N. – Nullitatis matrimonii *ob impotentiam viri.*

Turnus Rotalis: D. Staffa, *Ponens,* I. Pasquazi, B. Filipiak.

Vinculi Defensor deputatus: O. Bejan.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: F. Bersani.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 16 Decembris: « Affirmative, vetito tamen viro transitu ad alias nuptias, inconsulta Apostolica Sede ».

CXXXIV. Cracovien. – Nullitatis matrimonii *ob impotentiam viri, et* Dispensationis super rato.

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, A. Wynen, B. Filipiak, *Ponens.*

Vinculi Defensor: I. M. Pinna.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: A. Angelini Rota.

Dubia: I. « An constet de nullitate matrimonii, in casu »; et quatenus negative: II. « An consilium praestandum sit Sanctissimo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato, in casu ».

Sententia diei 22 Decembris: Ad I. « Negative ». Ad II. « Affirmative ».

CXXXV. Tergestina – Nullitatis matrimonii *ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, A. Wynen, B. Filipiak, *Ponens.*

Vinculi Defensor: I. Stella.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: H. Napoleoni.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 22 Decembris: « Negative ».

CXXXVI. Matriten. – Nullitatis matrimonii *ob simulationem consensus.*

Turnus Rotalis: A. Canestri, I. Teodori, P. Felici, *Ponens.*

Vinculi Defensor deputatus: S. Alvarez Menendez.

Advocatus: I. Torre.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 22 Decembris: « Negative ».

CXXXVII. Clavaren. – Nullitatis matrimonii *ob simulationem consensum, ob exclusum bonum fidei.*

Turnus Rotalis: D. Staffa *Ponens,* I. Pasquazi, P. Felici.

Vinculi Defensor deputatus: P. Tocanel.

Advocatus: C. Bernardini.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 22 Decembris: « Negative ».

CXXXVIII. Matriten. – Separationis.

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, F. Brennan, P. Mattioli, *Ponens.*

Promotor Iustitiae: I. Pendola.

Advocati: I. Torre; *pro actrice;* C. Bernardini, *pro convento.*

Dubium: « An, et quibusnam conditionibus concedenda sit separatio temporanea in favorem uxoris, ob grave periculum pro ea, necnon ob saevitias ex parte viri ».

Sententia diei 28 Decembris: « Affirmative ad primam partem, seu concedendam esse, ob culpam viri, separationem in favorem uxoris, ob grave periculum corporis, ad incertum tempus, quoadusque, nempe, perduret, prudenti Ordinarii mulieris iudicio, grave corporis periculum pro ipsa ». Ad alteram partem: « Negative, seu denegandam esse separationem ob saevitias ex parte viri ».

CXXXIX. S. Sebastiani Fluminis Ianuarii – Nullitatis matrimonii *ob disparitatem cultus.*

Turnus Rotalis: I. Teodori, *Ponens,* H. Caiazzo, G. Doheny.

Vinculi Defensor deputatus: I. Sirna.

Advocatus: C. Corsanego.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 30 Decembris: « Negative ».

CXL. Beryten. Maronitarum – Nullitatis matrimonii *ob conditionem appositam.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, Decanus, A. Fidecicchi, F. Brennan, *Ponens.*

Vinculi Defensor: I. Stella.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: I. Spinelli.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 30 Decembris: « Negative ».

CXLI. N. N. – Nullitatis matrimonii *ob impotentiam mulieris.*

Turnus Rotalis: G. Heard, *Ponens,* A. Canestri, I. Teodori.

Vinculi Defensor deputatus: P. Tocanel.

Advocatus: I. Spinelli.

Dubia: I. « An constet de nullitate matrimonii, in casu »; et quatenus negative: II. « An consilium praestandum sit Sanctissimo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato, in casu ».

Sententia diei 30 Decembris: Ad I. « Affirmative, vetito tamen mulieri transitu ad alias nuptias inconsulta Sancta Sede ». Ad II. « Provisum in primo ».

CXLII. Carthaginen. in Columbia – Nullitatis matrimonii *ob conditionem appositam.*

Turnus Rotalis: F. Brennan, *Ponens,* I. Pasquazi, P. Mattioli.

Vinculi Defensor deputatus: V. Bartoccetti.

Advocatus: I. Torre.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 30 Decembris: « Negative ».

II

Causae quae eodem anno 1949 transactae fuerunt, vel quae absque definitiva sententia, ex peculiaribus circumstantiis, finem habuerunt; quibus adduntur decreta quoad recursus contra libellorum reiectionem.

I. ROMANA - *Pensionis seu solutionis*, coram R. P. D. Guillelmo Heard.

Cum per rescriptum Pontificium diei 9 Decembris 1948 causa ad Commissionem Cardinalitiam delata sit, R. P. D. Ponens, decreto diei 13 Ianuarii, declarat causam coram H. S. Tribunali finitam esse et acta in archivo reponi iubet.

II. SAVONEN. - *Nullitatis matrimonii, ob exclusum bonum prolis*, coram R. P. D. Ioanne Teodori.

Cum nullus actus processualis intra tempus a iure statutum positus sit, R. P. D. Ponens, decreto diei 27 Ianuarii, appellationem declarat desertam atque in archivo iubet acta reponi.

III. BERYTEN. MARONITARUM - *Nullitatis matrimonii, ob vim et metum*, coram R. P. D. Ioanne Teodori.

Nullo intra tempus a iure statutum actu processuali posito, R. P. D. Ponens, decreto diei 27 Ianuarii, instantiam declarat desertam et acta in archivo reponi iubet.

IV. BONONIEN. - *Nullitatis matrimonii, ob impotentiam viri*, coram R. P. D. Alberto Canestri.

Cum statuto a iure tempore nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 28 Ianuarii, causam declarat desertam et acta in archivo reponi iubet.

V. CAIACEN. - *Iurium*, coram R. P. D. Alberto Canestri.

Cum intra terminos a iure statutos nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 29 Ianuarii, causam declarat desertam et iubet acta in archivo reponi.

VI. VIC. APOST. DE LUANFU - *Nullitatis matrimonii, ob vim et metum et ob defectum consensus*, coram R. P. D. Alberto Canestri.

Cum intra terminos a iure statutos nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 29 Ianuarii, causam declarat desertam et iubet acta in archivo reponi.

VII. FLORENTINA - *Nullitatis matrimonii, ob simulatum consensum*, coram R. P. D. Alberto Canestri.

Cum intra terminos a iure praescriptos nullus actus processualis positus

fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 31 ianuarii, causam declarat desertam et acta in archivo reponi iubet.

VIII. FLORENTINA – *Nullitatis matrimonii, ob vim et metum et ob simulationem*, coram R. P. D. Alberto Canestri.

Cum intra terminos a iure statutos nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 31 Ianuarii, causam declarat desertam et acta in archivo reponi iubet.

IX. ROMANA – *Nullitatis matrimonii, ob vim et metum, et ob simulatum consensum*, coram R. P. D. Alberto Canestri.

Cum intra terminos a iure praescriptos nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 3 Februarii, causam declarat desertam et acta in archivo reponi iubet.

X. JASEN. – *Nullitatis matrimonii, ob vim et metum*, coram R. P. D. Henrico Caiazzo.

Cum per annum et ultra nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 4 Februarii, instantiam declarat peremptam atque mandat acta in archivo reponi.

XI. TAURINEN. – *Nullitatis matrimonii, ob vim et metum*, coram R. P. D. Alberto Canestri.

Cum intra terminos a iure praescriptos nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 4 Februarii, causam declarat desertam et acta in archivo reponi iubet.

XII. AGRIEN. – *Nullitatis matrimonii, ob vim et metum*, coram R. P. D. Henrico Caiazzo.

Cum per annum et ultra nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 4 Februarii, instantiam declarat peremptam et acta in archivo reponi iubet.

XIII. BARCINONEN. – *Nullitatis matrimonii, Incidentis*, coram R. P. D. Arcturo Wynen.

Cum conventa ad Rotam Nuntiaturae Apostolicae Matritensis appellaverit, cumque Summus Pontifex mandaverit ut mittantur acta causae ad illud Tribunal, R. P. D. Ponens, decreto diei 4 Februarii, iubet exsecutioni dare mandatum Sanctissimi, simulque declarat causam apud S. R. Rotam finitam esse.

XIV. SYRACUSANA – *Damnorum*, coram R. P. D. Guillelmo Heard.

Renuntiante actore, R. P. D. Ponens, decreto diei 7 Februarii, causam finitam esse declarat et iubet acta in archivo reponi.

XV. VIC. APOST. DANIAE – *Nullitatis matrimonii, Reiectionis libelli*, coram R. P. D. Alberto Canestri.

Cum intra terminos a iure statutos nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 8 Februarii, causam declarat desertam et acta in archivo reponi iubet.

XVI. Varsavien. – *Nullitatis matrimonii et Dispensationis,* coram R. P. D. Alberto Canestri.

Cum actor causae renuntiaverit, et post adprobationem vinculi Defensoris pars conventa intra tempus a iure statutum nil responderit, R. P. D. Ponens, decreto diei 8 februarii, causam declarat peremptam et acta in archivo reponi iubet.

XVII. Mechlinien. – *Nullitatis matrimonii, ob viri impotentiam,* coram R. P. D. Augusto Fidecicchi.

Cum S. Congregatio de Sacramentis iam manus apposuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 7 Martii, causam remittit ipsi Congregationi.

XVIII. Romana – *Nullitatis matrimonii, ob simulatum consensum,* coram R. P. D. Guillelmo Heard.

Cum per annum et amplius nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 10 Martii, causam declarat desertam et acta in archivo reponi iubet.

XIX. Monacen. – *Nullitatis matrimonii, ob conditionem appositam,* coram R. P. D. Guillelmo Heard.

Cum per annum et amplius nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 10 Martii, causam declarat desertam et acta in archivo reponi iubet.

XX. Tarvisina – *Nullitatis matrimonii, Incidentis,* coram R. P. D. Francisco Brennan.

Attenta renuntiatione actoris, audita altera parte necnon vinculi Defensor, R. P. D. Ponens, decreto diei 11 Martii, causam declarat finitam et acta in archivo reponi iubet.

XXI. Taurinen. – *Nullitatis matrimonii, ob exclusum bonum prolis,* coram R. P. D. Iosepho Pasquazi.

Cum actrix renuntiaverit suae appellationi et pars conventa, cui renuntiatio legitime notificata fuit, intra tempus a iure statutum nihil declaraverit, R. P. D. Ponens, decreto diei 15 martii, statuit renuntiationem admittendam esse, et acta in archivo reponi iubet.

XXII. Ianuen. – *Nullitatis matrimonii, ob exclusum bonum prolis,* coram R. P. D. Iosepho Pasquazi.

Cum plus quam per annum nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 16 Martii, causam declarat desertam et acta in archivo reponi iubet.

XXIII. Cahiren. – *Nullitatis matrimonii, ob exclusum bonum sacramenti,* coram R. P. D. Guillelmo Heard.

Cum vinculi Defensor, visis et perpensis actis, declaraverit se appellationem in casu prosequi non velle, R. P. D. Ponens, decreto diei 24 Martii, statuit causam finitam esse et acta in archivo reponi iubet.

XXIV. Victorien. – *Separationis,* coram R. P. D. Henrico Caiazzo.

Attento quod ex responso Curiae Matritensis patet illud Tribunal dedisse sententiam pro nullitate, quam constat confirmatam fuisse a Tribunali appellationis Metropolitano Toletano, R. P. D. Ponens, decreto diei 24 Martii. mandat acta causae separationis in archivo reponi.

XXV. Romana – *Nullitatis matrimonii, ob vim metum, ob simulationem totalem, et ob exclusum bonum prolis,* coram R. P. D. Iosepho Pasquazi.

Cum plus quam per annum nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 21 Aprilis, appellationem declarat desertam et acta in archivo reponi iubet.

XXVI. N. N. – *Periurii,* coram R. P. D. Arcturo Wynen.

Cum actio criminalis ad normam can. 1703 exstincta sit, R. P. D. Ponens, decreto diei 27 Aprilis, acta in archivo reponi iubet.

XXVII. Taurinen. – *Nullitatis matrimonii, ob vim et metum et ob simulatum consensum,* coram R. P. D. Henrico Caiazzo.

Cum intra tempus a iure statutum nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 27 Aprilis, appellationem declarat desertam et acta in archivo reponi iubet.

XXVIII. Parisien. – *Nullitatis matrimonii, ob exclusum bonum prolis,* coram R. P. D. Henrico Caiazzo.

Cum intra tempus a iure statutum nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 27 Aprilis, appellationem declarat desertam et acta causae in archivo reponi iubet.

XXIX. Friburgen. – *Nullitatis matrimonii, Reiectionis libelli,* coram R. P. D. Arcturo Wynen.

Cum non habeatur fumus boni iuris, RR. DD. Patres de turno, decreto diei 11 Maii, reiectionem libelli confirmandam esse declararunt.

XXX. Meliten. – *Poenarum,* coram R. P. D. Henrico Caiazzo.

Cum per annum nullus actus processualis positus fuerit post litem contestatam, R. P. D. Ponens, decreto diei 5 Iulii, instantiam peremptam esse declarat atque mandat acta in archivo reponi.

XXXI. Marianopolitana – *Hereditatis, Incidentis,* coram R. P. D. Ioanne Teodori.

Cum intra tempus a iure statutum nullus actus processualis positus fue-

rit, R. P. D. Ponens, decreto diei 25 Iulii, recursum declarat desertum et acta causae in archivo reponi iubet.

XXXII. Romana – *Nullitatis matrimonii, ob conditionem appositam,* coram R. P. D. Ioanne Teodori.

Cum intra tempus a iure statutum nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 25 Iulii, appellationem declarat desertam et acta causae in archivo reponi iubet.

XXXIII. Romana – *Nullitatis matrimonii, ob exclusionem boni prolis et boni fidei,* coram R. P. D. Ioanne Teodori.

Cum intra tempus a iure statutum nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 25 Iulii, appellationem declarat desertam et acta causae in archivo reponi iubet.

XXXIV. Parisien. – *Nullitatis matrimonii, ob exclusum bonum prolis,* coram R. P. D. Ioanne Teodori.

Cum intra tempus a iure statutum nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 25 Iulii, appellationem declarat desertam et acta causae in archivo reponi iubet.

XXXV. Beryten. Melchitarum – *Nullitatis matrimonii, ob impedimentum ligaminis,* coram R. P. D. Ioanne Teodori.

Transacto tempore a iure statuto quin ullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 25 Iulii, appellationem declarat desertam et acta causae in archivo reponi iubet.

XXXVI. Barcinonen. – *Separationis,* coram R. P. D. Augusto Fidecicchi.

Cum per annum nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 9 Augusti, appellationem declarat desertam et acta causae in archivo reponi iubet.

XXXVII. Romana – *Nullitatis matrimonii, ob exclusum bonum sacramenti,* coram R. P. D. Guillelmo Heard.

Cum per annum et amplius nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 6 Octobris, causam declarat desertam et acta in archivo reponi iubet.

XXXVIII. Sanctae Fidei in Argentina – *Nullitatis matrimonii, ob vim et metum,* coram R. P. D. Alberto Canestri.

Cum intra tempus a iure statutum nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 23 Novembris, causam declarat desertam et acta in archivo reponi iubet.

XXXIX. Carthaginen. – *Nullitatis matrimonii, ob exclusum bonum prolis,* coram R. P. D. Boleslao Filipiak.

Cum per annum nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 6 Decembris, causam declarat desertam et acta in archivo reponi iubet.

XL. Sancti Didaci – *Nullitatis matrimonii, ob exclusum bonum prolis,* coram R. P. D. Boleslao Filipiak.

Cum per annum nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 6 Decembris, causam declarat desertam et acta in archivo reponi iubet.

XLI. Parisien. – *Nullitatis matrimonii, ob exclusionem boni fidei et boni prolis,* coram R. P. D. Boleslao Filipiak.

Cum per annum nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 6 Decembris, causam declarat desertam et acta in archivo reponi iubet.

XLII. Matriten. – *Nullitatis matrimonii, ob simulatum consensum et ob vim et metum,* coram R. P. D. Arcturo Wynen.

Cum actor supremum obierit diem, R. P. D. Ponens, decreto diei 10 Decembris, causam finitam esse declarat et acta in archivo reponi iubet.

XLIII. Senen. seu Florentina – *Nullitatis matrimonii, ob vim et metum,* coram R. P. D. Ioanne Teodori.

Cum vir conventus diem supremum obierit, cumque actrix causae prosecutioni renuntiaverit, R. P. D. Ponens, decreto diei 12 Decembris, acta in archivo reponi iubet.

XLIV. Florentina – *Nullitatis matrimonii, ob ignorantiam naturae matrimonii,* coram R. P. D. Pericle Felici.

R. P. D. Ponens renuntiationem appellationis ad normam can. 1740 § 2 et ad omnes iuris effectus admittere decernit die 21 Decembris.

III

Citatio edictalis

FLORENTINA

NULLITATIS MATRIMONII (MANNUCCI - KESSLER)

Cum ignoretur locus actualis commorationis dominae Ioannae Kessler, in causa conventae, eandem citamus ad comparendum, sive per se sive per procuratorem legitime constitutum, in Sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, Palazzo della Cancelleria) die 26 Iunii 1950, hora undecima, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione.

An constet de nullitate matrimonii, in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedictae dominae Ioannae Kessler, curare debent, ut de hac edictali citatione ipsa moneatur. *

H. Caiazzo, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 15 Aprilis 1950.

O. Bejan, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de Mme Jeanne Kessler, defenderesse en cette cause, nous la citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Palazzo della Cancelleria) le 26 juin 1950, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la décision de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans le cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence de la dite Jeanne Kessler devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

PAG.

I. *Albanen.* – Decretum de miraculis pro canonizatione B. Mariae Goretti, virginis et martyris. – 11 Decembris 1949 312

II. *Vicen.* – Decretum de *Tuto* pro canonizatione B. Antonii Mariae Claret, Confessoris Pontificis, Congregationis Missionariorum Filiorum Immaculati Cordis Mariae Virginis fundatoris. – 5 Martii 1950 314

III. *Ruthenen.* – Decretum de *Tuto* pro canonizatione B. Mariae Gulielmae Aemiliae de Rodat, virginis, Congregationis Sororum a Sacra Familia fundatricis. – 5 Martii 1950 316

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

PAG.

Citatio edictalis:

Romana. – Nullitatis matrimonii (Sofio-Pes di Villamarina). – 23 Martii 1950 318

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Udienze solenni 319

II. Sacra Congregazione dei Riti: *Varie* . 319

III. Necrologio 320

(An. XXXXII, n. 6 – 1 Maii 1950)

ACTA PII PP. XII

In solemni canonizatione
Beatae Mariae Gulielmae Aemiliae de Rodat

PAG.

I. Proclamatio 321

II. Homilia 322

Litterae Apostolicae

I. *Paxia.* – Titulus et privilegia Basilicae Minoris Ecclesiae B. Mariae Virginis a Pace, in urbe Pacensi, Boliviae principe, conferuntur. – 8 Octobris 1948 324

II. *A Missionibus.* – Delegatio Apostolica pro Corea erigitur. – 7 Aprilis 1949 . 327

III. *In maximis.* – Templum paroeciale « de Guanare », intra fines dioecesis Barquisimetensis, seu Sanctuarium B. Mariae Virginis « de Coromoto », Venezuelanae Reipublicae Patronae, titulo Basilicae Minoris condecoratur. – 24 Maii 1949 328

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONCILII

PAG.

Decretum. De vetita Clericis et Religiosis negotiatione et mercatura. – 22 Martii 1950 330

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. *Romana seu Albanen. seu Senogallien.* – Decretum de *Tuto* pro canonizatione B. Mariae Goretti, virginis et martyris. – 12 Ianuarii 1950 . . . 331

II. *Quiten.* – Decretum de miraculis pro canonizatione B. Mariae Annae de Paredes, virginis. – 12 Ianuarii 1950 . 332

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

I. Sententiae editae anno 1949 . . . 335

II. Decreta in causis aliter in eodem anno finitis 362

III. Citatio edictalis: *Florentina.* – Nullitatis matrimonii (Mannucci-Kessler). – 15 Aprilis 1950 368

ORDO DIVINI OFFICII RECITANDI SACRIQUE PERAGENDI IUXTA CALENDARIUM ECCLESIAE pro ANNO DOMINI 1951

Lit. 180 ($ 0,40)

Praesens editio Calendarii iuxta novas editiones Missalis et Breviarii Romani nec non S. Rituum Congregationis decreta redacta, praecedentibus excellit ordine, claritate et brevitate. Praecedunt valde utilia *Animadvertenda* circa *regulas in Missae celebratione servandas*; sequitur *Ordo divini Officii recitandi Missaeque celebrandae* cum peropportunis notis respicientibus sollemnitates vel functiones peculiares: in fine Appendix pro Missionibus.

LIBRERIA EDITRICE VATICANA
CITTÀ DEL VATICANO

NOVITÀ

DISCORSI E RADIOMESSAGGI DI S. S. PIO XII

Undecimo anno di Pontificato
(2 marzo 1949 - 1° marzo 1950)
UN VOL. IN-8° DI PP. XVI-432 L. 1200

L'undecimo anno di Pontificato del Santo Padre Pio XII è, come i precedenti, ricco di opere insigni di carità, di insegnamento, di illuminato Ministero per il risollevamento della società e per la pace nel mondo. Esso è l'anno che, mercè l'ardente azione del Vicario di Cristo, ha visto dischiudersi i preziosi tesori della Grande Indulgenza, la quale, più di ogni altra forza, è riuscita ad infondere nella grande famiglia dei credenti una nuova, vivissima speranza, quale i luttuosi avvenimenti passati e le odierne angustie non consentivano di formulare.

E perciò la raccolta dei Discorsi e Radiomessaggi di questo periodo, — il tempo della promettente aspettazione, — giunge quanto mai opportuna e attesa: costituisce infatti una guida, che non è semplice rievocazione di documenti solenni, ma anima di vero e proficuo apostolato.

SOMMARIO

1. A Emi Cardinali, a Eccmi Presuli, a Prelati, a Sacerdoti, a Religiosi. 2. Radiomessaggi. 3. A Capi Missione del Corpo Diplomatico. 4. A sodalizi religiosi e di Azione Cattolica, a Pellegrinaggi. 5. Per la restaurazione spirituale e materiale del mondo. 6. Universale insegnamento di dottrina e di morale. 7. In circostanze e ricorrenze varie. Appendice

I Discorsi e i Documenti sono riportati nella lingua originale di ciascuno

VOLUMI PRECEDENTI DISPONIBILI: VI. 2 marzo 1944 - 1° marzo 1945 L. 500; VII. 2 marzo 1945 - 1° marzo 1946 L. 700; VIII. 2 marzo 1946 - 1° marzo 1947 L. 600; IX. 2 marzo 1947 - 1° marzo 1948 L. 1200; X. 2 marzo 1948 - 1° marzo 1949 L. 1200.

EDITIO NOVISSIMA

ENCHIRIDION INDULGENTIARUM

PRECES ET PIA OPERA

in favorem omnium fidelium vel quorumdam coetuum personarum indulgentiis ditata et opportune recognita

Editio in-18°, pag. XVI-680. Volumen bodoniano more contectum, Lib. 600 ($ 1,30)